

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 102 ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΟΛΕΘΡΟΣ ΘΑ ΕΛΘΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ

Ή αληθινή ιστορία του πυραύλου

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Καθηγητές, σπουδαστές -όνειρα

ΤΑ ΚΡΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Άρθρο του κ. Β. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 102 ΔΡΑΧ. 5

7 - 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος",
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεως, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομολογία:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.

Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Σε μίαν εποχή που άλλοι έχουν προσβληθή, άλλοι έχουν αναρρώσει και άλλοι αναμένουν την προσβολή από την ασιατική επισκεπτρία, οι ΕΙΚΟΝΕΣ διαπιστώνουν με χαρά ότι όχι μόνο η επιδημία (ή πανδημία αν προτιμάτε) δεν έμείωσε την αναγνωστική τους διάθεση, αλλά αντίθετως μια «ευφορία» θα λέγαμε, μια διαρκής αναζήτηση νέων θεμάτων, καινούργιων επιτεύξεων τις κατέχει. Ο πυρετός τους είναι πυρετός ανανεώσεως και μέσα σ' ένα πρόγραμμα που μπαίνει άμέσως σε εφαρμογή τοποθετούνται ένα σωρό θέματα ενδιαφέροντα από εκείνα που μας είχαν ζητήσει κατά καιρούς οι αναγνώστες και, κυριώτατα, από εκείνα που θα τους κάνουν ακόμη μεγαλύτερη εντύπωση γιατί ενώ είναι τόσο σημαντικά δεν έχουν ανασυρθεί στην δημοσιότητα. Οι ΕΙΚΟΝΕΣ υπόσχονται μ' άλλα λόγια, μια σειρά αποκλειστικών θεμάτων από την ελληνική ζωή, γενικού ενδιαφέροντος, άμεσου επικαιρότητας, μεγάλης σημασίας. Φροντίζοντας πάντα να πλουτίζουν τις σελίδες τους με προσφορές διακεκριμένων και ειδικών στον κάθε τομέα συνεργατών ελπίζουν ότι εκείνο που θα δώσουν σε κάθε θέμα θα το καλύπτει οληκληρωτικά και έγκυρα. Μια τέττα θεμιτή, ως επιτραπεί να πιστεύουμε, αισιοδοξία αντιμετωπίζουμε την νέα περίοδο που αρχίζει — σε λίγο συμπληρώνονται τα δυο χρόνια της έκδοτικής πορείας του περιοδικού — και που συνδυάζεται με μια συνεχή, διαρκώς μεγαλύτερη εύρυνση του αναγνωστικού μας κοινού.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΑ

Κον Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΜΕΘΟΔΟΙ. Θερμές ευχαριστίες για τα καλά σας λόγια. Νομίζω ότι διδασκάλους πολλών επαρχιακών περιφερειών. Μια επιστολή σας σε κάποια έφημερίδα, το ζήτημα της άπονομης ήθικων άμοιθών στους αγρότες κ.λ.π.

κ. κ. ΝΙΚΟΛ. και ΚΩΝ. Β. ΒΑΣΙΛΑΚΗ. Βροντάδες Χίου. Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνονται παράπονα σαν τα δικά σας. Άλλα κ' έχω, με την σειρά μου, έχω πολλές φορές διευκρινίσει πως έχει το θέμα. Όλοι οι τόποι έχουν την θέση τους στις σελίδες των ΕΙΚΟΝΩΝ. Όταν συμπληρώνεται το κατάλληλο φωτογραφικό υλικό, τα άλλα είναι ζήτημα χρόνου.

Κον Ν. Ι. ΚΑΤΣΟΥΛΗΝ. Οι κατά τόπους αντιπρόσωποι του Πρακτορείου είναι υποχρεωμένοι ν' αλλάζουν τα τυχόν κακέκτυπα, που κυκλοφόρησαν, διαφεύγοντας την προσοχή των αρμοδίων υπαλλήλων. Ο Ισχυρισμός του πράκτορος ότι δεν αλλάζει το τεύχος γιατί άνοιχθηκε, δεν ευσταθεί, γιατί θα έπρεπε, ασφαλώς, να το άνοιξετε πρώτα για να διαπιστώσετε ότι είναι κακέκτυπο.

Δίδα ΚΛΑΙΡΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ. Λευκωσία. Πήρα την επιστολή σας. Θα λάβουμε υπ' όψη μας όσα μας γράφετε. Ευχαριστούμε.

Α..... ΚΥΠΡΟΝ. Καί η δική σας επιστολή έφθασε στο γραφείο μου. Οι παρατηρήσεις σας θα ληφθούν υπ' όψη, χωρίς άλλο.

Όταν κάνει ζέστη
πολύ ζέστη...

NESCAFÉ

φραππές
σας ζωογονεί και
κόβει την δίψα!

Τίποτε το
πιο απολαυστικό
και πρακτικό
από ένα Nescafé
φραππέ

Πώς παρασκευάζεται
το NESCAFÉ φραππέ

Σε οποιαδήποτε στιγμή,
και όσες φορές σας
κάνει κέφι, αρκεί λίγο
Nescafé, ζάχαρι, κρύο
νερό και πάγος για να
παρασκευάσετε στο λε-
πτό ένα δροσιστικό
και απολαυστικό
καφέ φραππέ.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΡΙΤΣΙΑΣ & ΥΙΟΣ
ΑΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 24 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 40.220

Ή πούδρα COTY
στούς πιό μοντέρνους
χρωματισμούς διατί-
θεται τώρα καί σέ
μικρό κουτί πού
μόλις παρελήφθη.

ΑΛΜΑ

Από τής διόγκης

...πού κυκλοφορούν

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΕΝΑΣ ΙΔΙΟΤΥΠΟΣ ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ «Φίλιπς» (δ Β 07235 Λ) με τίτλο ή 'Οδύσσεια του Τζίμυ Ράσινγκ, —και ποιός φίλος της τζάζ δεν ξέρει πιά τον Τζίμυ Ράσινγκ!

ΓΙΑΤΙ ΟΔΥΣΣΕΙΑ; ΓΙΑΤΙ ΚΙ Ο ΡΑΣΙΝΓΚ ΕΚΑΝΕ ΚΙ' ΑΥΤΟΣ ΤΗ μεγάλη, οδυνήρη μά γεμάτη έμπειρίες ναυσιπλοΐα του στο μουσικό κοινό τεσσάρων πόλεων, εκείνων ακριβώς των πόλεων πού στίς 'Ηνώμενες Πολιτείες θεωρούνται τά βασικά έπικεντρα της μουσικής της τζάζ: την Νέα 'Ορλεάνη, την Κάνσας Σίτυ, τó Σικάγο και την Νέα 'Υόρκη.

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΜΟΝΑΧΟΣ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΙΚΟΣΑΧΡΟΝΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ. Στην μεγάλη εποχή του Σουϊγκ, γύρω στά 1937-1939, είχε μαζί του διάσημες προσωπικότητες του αμερικανικού μουσικού κόσμου, τον Τζέλλυ Ρόλ-Μόρτον, τον "Αρμστرونγκ, τον "Ερλ Χάινς.

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΗ ΚΑΙ ειδικευμένη στην απόδοση αυτών των διαφορετικών ρυθμών πού χαρακτηρίζουν κάθε πόλη στην ιστορία της τζάζ. Γιατί βέβαια άλλο είναι τó στυλ της Νέας 'Υόρκης κι' άλλο της Νέας 'Ορλεάνης.

Μά εδώ πού τά λέμε ένα είναι: τó στυλ του Τζίμυ Ράσινγκ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Κον. ΠΑΝ. ΠΕΡΑΚΗΝ. Μπέν-χα. Αίγυπτον. 'Ασφαλώς καί είν-αι εύπρόσδεκτη ή πρότασή σας για την αποστολή φωτογραφι-κού υλικού για τις ΕΙΚΟΝΕΣ. 'Αρκεί μόνον οι φωτογραφίες πού θα μάς στείλετε να είναι κα-τάλληλες για δημοσίευση. Οι πε-ριγραφές, δεκτές κι αυτές, αλλά με κάθε επιφύλαξη. Εύχαριστού-με.

ΜΑΡΙΑ. Προς Θεού. Γιατί τό-ση ανησυχία για την επικράτηση του «Ρόκ»; Κανείς δε επιδουλεύ-εται τόν αγαπημένο σας χορό, κι' ούτε χρειάζεται αγώνας «με άρχηγό του 'Ελ» για την επιβο-λή του. Σε όσους τó χορεύουν, έχει επιβληθί μόνο του κ' εκεί-νοι πού διαφώνησαν με τόν ρυθ-μό του δεν πρόκειται, εκ των ύ-στερων, να πεισθούν. 'Ο χορός είναι ζήτημα γούστου, κουλού-ρας καί διαθέσεως. Δεν επιβάλλε-ται εκ των άνω, αλλά ούτε καί εκ των κάτω. Εύχαριστώ για τις πα-ρατηρήσεις. Θα φροντίσουμε να ικανοποιήσουμε τις επιθυμίες σας.

Δίδα ΡΕΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ. Χανιά. Τόν 'Ιούλιο πού πέρασε συνεπλήρωσε τά 26 του χρόνια. Κάθε τεύχος έχει 5 δρχ. καί επί πλέον τά ταχυδρομικά.

—'Εν τάξει, χρυσή μου, κάνα-με την ασφάλεια... τώρα δεν μέ-νει... παρά ν' αποκτήσουμε καί τ' αυτόκίνητο...

(Τού 'Αρχέλαου)

—Καλέ αφήστε τó παιδάκι, ιά κάνη τó κέφι του! 'Εγώ έχω ά-σφάλεια πυρός στην «Εμπορο-βιομηχανική».

(Τού 'Αρχέλαου)

—'Εκείνο πού θέλω να σάς τονίσω είναι ότι εκτός του δι-πλού διαφορικού, των διπλών σουστών, των αυτόματων ταχυ-τήτων, του αέρ κοντίσιον, του μοτέρ καί της αυτόματου λιπάν-σεως, έχει καί μιá αυτόματη ά-σφάλεια «Εμποροβιομηχανικής».

(Τού 'Αρχέλαου)

"Γνώμη,"

rouge à lèvres
Christian Dior

Ζητήσατε τούς κυκλοφορήσα-ντες ό Νέους χρωματισμούς.

N° 00, 10, 20, 3, 33 & 39

Κοινωνίες
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
μέ φυσικά αιδέρια έλαια

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

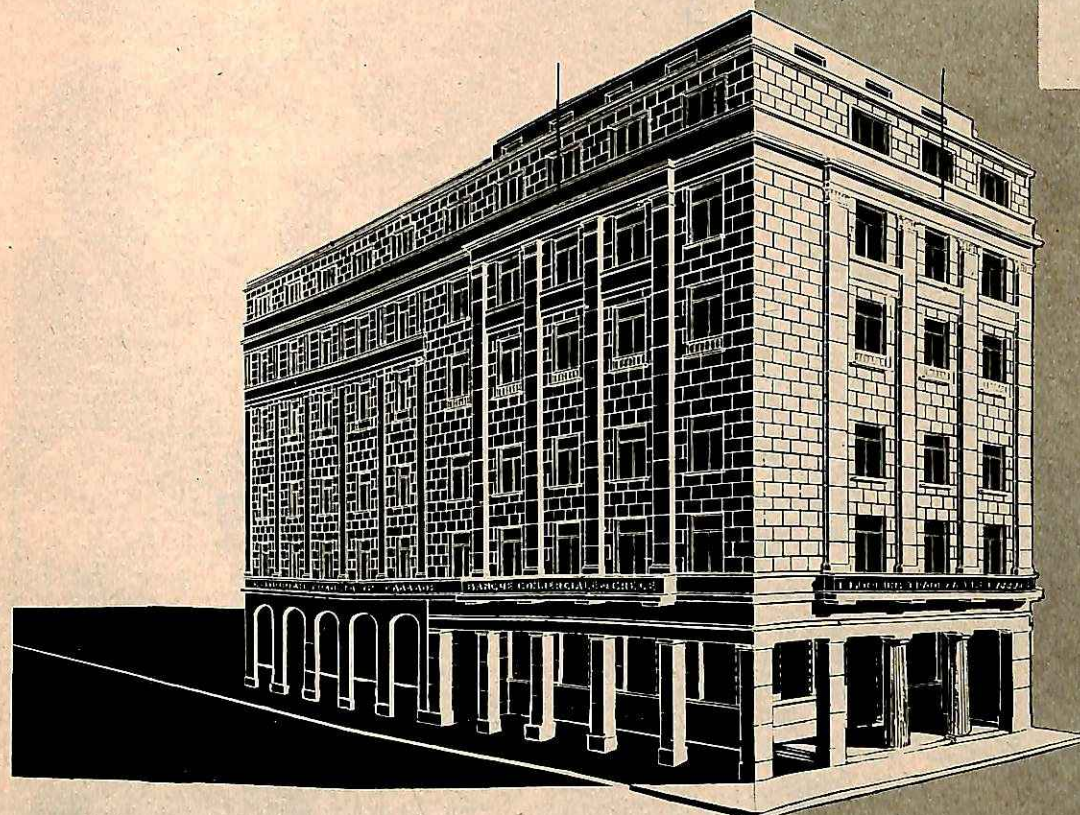
ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

«ΜΙΑ ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ» είναι ό τίτλος της ταινίας «μεγά-λου θεάματος», με την οποία θα κάνη την πρώτη εμφάνι-σή της, σιγή εφτενική παρτι-νή σαιζόν, ή Μαριζιτ Μπαρ-νιό. Συμπρωταγωνιστής της αυτή ιη φορά είναι ό 'Ανρϋ Βινιόλ, καί ή πάντοτε σαγ-νευτική Μπί-μπί, προσωπο-ποιεί —τί άλλο— ένα «πλά-σμα διαβολικά επικίνδυνο».

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

"COMERZBANK"

ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 116.132.743.10
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1957 ΔΡΧ. 1.768.170.694,88

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ:

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17 st. Helen's Place E.C. 3, London

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

23

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

55

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΚΡΗΤΗΣ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΔΙΓΙΟΝ,
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΜΑΛΙΑΣ, ΑΜΦΙΣΣΑ, ΑΡ-
ΓΟΣ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ, ΑΡΤΑ, ΒΑΘΥ-ΣΑΜΟΥ, ΒΕΡ-
ΡΟΙΑ, ΒΟΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ, ΔΡΑΜΑ, ΕΔΕΣΣΑ, ΖΑ-
ΚΥΝΘΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΘΕΣΣΑ-
ΛΟΝΙΚΗ Β' - (Εγνατίας), ΘΗΒΑΙ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ,
ΚΑΒΑΛΛΑ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΚΑΡΑΙΤΣΑ, ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ,
ΚΑΣΤΟΡΙΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΚΟΜΟΤΙΝΗ, ΚΟ-
ΡΙΝΘΟΣ, ΛΑΜΙΑ, ΛΑΡΙΣΑ, ΛΕΒΑΔΕΙΑ, ΛΗΘΥ-
ΡΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΜΥΡΙΝΑ-ΛΗΜΝΟΥ, ΝΑΞΟΣ,
ΝΑΥΠΑΡΙΟΝ, ΞΑΝΘΗ, ΠΑΤΡΑΙ, ΠΑΤΡΑΙ Β,
ΠΑΛΑΜΑΡΙΟΝ, ΠΡΕΒΕΖΑ, ΠΥΡΓΟΣ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ,
ΡΟΔΟΣ, ΣΕΡΡΑΙ, ΣΥΡΟΣ, ΤΗΝΟΣ, ΤΡΙΚΑΛΑ,
ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΦΛΩΡΙΝΑ, ΧΑΛΚΙΣ, ΧΑΝΙΑ, ΧΙΟΣ.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΝΩΜΑΧ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S
CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

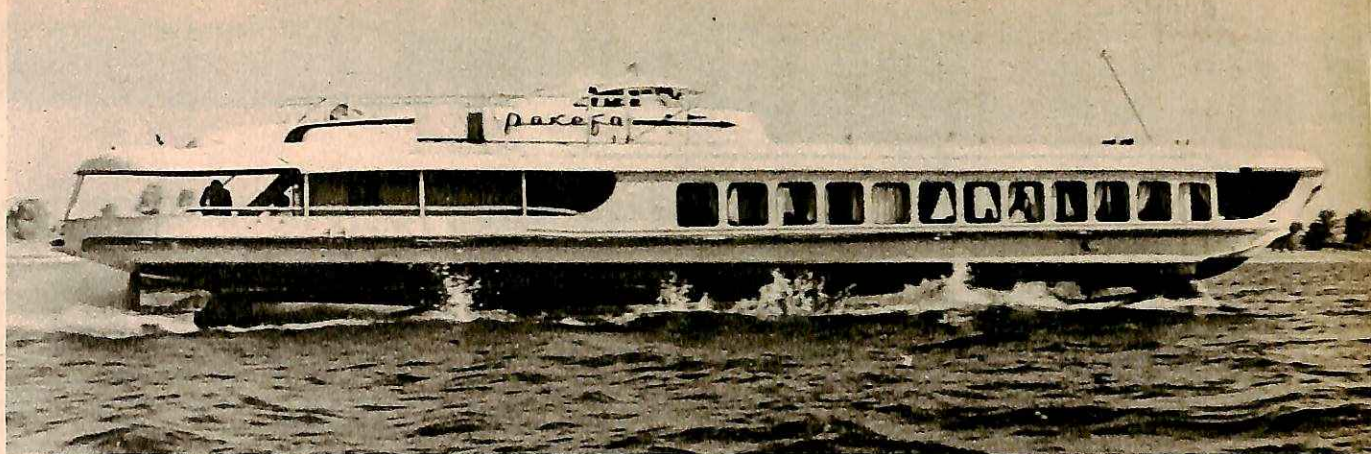
ΚΑΙ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

TAMIEYTHPION TOKOS 9%

(Fotokhronika Tass)

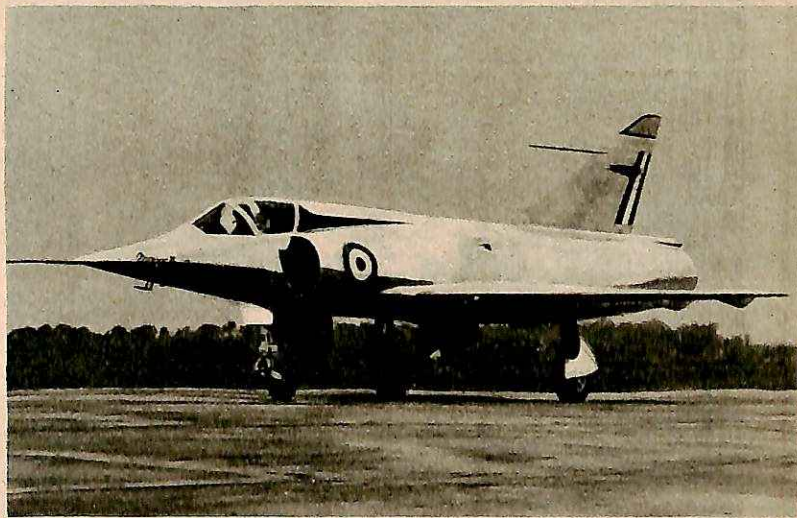
«Ρουκέτα»: Στο ένα τρίτο περίπου συντομεύτηκε το άλλοτε είκοσιτετράωρο ταξίδι μεταξύ Γκόρκυ και Καζάν, επί του Βόλγα, μετά την καθέλκυση της «Ρουκέτας» από τα ναυπηγεία του Κράσνοε Σόμοβο. Το νεότευκτο δηζελοπλοίο σκάφος είναι εξοπλισμένο με κινητήρα 600 ίππων και διαθέτει πολυτελή αίθουσα επιβατών με 66 καθίσματα μετατρέπομενα σε ανάκλιτρα

(D.E.L.)

Διαμαρτυρία

«Αγράμματο χωριατόπαιδο», απέκάλυψε ο διάσημος νέγρος σαξοφωνίστας Λούις Άρμστρογκ τον κυβερνήτη του 'Αρκάνσας, Φώμπους, έπειτα από τα θλιβερά επεισόδια του Λίτλ Ρόκ. 'Ο νέγρος μουσικός επέκρινε δριμύτητα και τον πρόεδρο 'Αϊζενχάουερ και, σαν έμπρακτη διαμαρτυρία για την αναζωύρωση των φυλετικών διακρίσεων στην 'Αμερική, ματαίωσε το ταξίδι του στη Σοβ. Ένωση.

«'Αντικατοπτρισμός ΙΙΙ»: Την ασύλληπτη ταχύτητα των 2.000 χιλιομέτρων την ώρα κατώρωσε ν' ανάπτυξη, στις δοκιμαστικές πτήσεις του, το τελευταίο σημαντικό δημιούργημα της γαλλικής αεροναυπηγικής, «'Αντικατοπτρισμός ΙΙΙ», οδηγούμενο από τον διάσημο πιλότο Ρολλάντ Γκλαδανύ. (Α.Δ.Ρ.)

Τυμπανισταί και σαλπιγκταί: «Οι άσσοι του τυμπάνου και της σάλπιγγας», όπως αποκαλείται η φιλαρμονική της αμερικανικής αεροπορίας, έπεσκέφθησαν την 'Αθήνα και σκόρπισαν μία χαρούμενη νότα, καθώς παρήλασαν ανακρούοντας μεταξύ των έμβλητών και... μάμπο.

↑
"Γμπν-Σαούντ: 'Ο βασιλεύς της Σαουδικής 'Αραβίας ανέπτυξε προσφάτως έντονη δραστηριότητα για τη μείωση της εντάσεως, που επικρατεί μεταξύ της Συρίας και των γειτόνων της. 'Ο βασιλεύς Σαούντ, αφού διέκοψε τη λουτροθεραπεία του, στο Μπάντεν-Μπάντεν, επανήλθε στη Μ. 'Ανατολή με σχέδια κατευνασμού. (Deutsche Presse)

←
'Αφηρημάδα: "Ενας τοίχος κατέρρευσε, έπτα άτομα έτραυματίσθησαν και έσπασαν όλα τα τζάμια, σέ έκτινα 300 μέτρων, όταν εξερράγη, κατά τύχη, μία δόμβα που είχε... ξεχάσει στο δωμάτιό του ένας ένοικος του σπιτιού αυτού, στο κέντρο του 'Αμδούργου. 'Ο άκούσιος δράστης θα δώσει τώρα εξηγήσεις στη δικαιοσύνη τί λόγους είχε να κατέχη τόσο επικίνδυνα αντικείμενα. (Deutsche Presse)

⇒
Γάμοι: 'Ο γιός του καγκελάριου 'Αντενάουερ, κ. Γκέοργκ 'Αντενάουερ, 25 έτών, τελεί, αυτές τις ήμερες, τους γάμους του με την κατά ένα έτος μικρότερη του Ούλλα-Μπρίττα Γιάνσον, κόρη Σουηδού βιομηχάνου. 'Ο κ. 'Αντενάουερ, που συμπληρώνει έντος όλιγου τής σπουδής του, είναι πρωωρισμένος για το διπλωματικό σώμα. (Keystone)

9

Ἱστορία καὶ προῖστορία τοῦ τρομεροῦ πυραύλου. Θὰ κατορθώσουν οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ προλάβουν τοὺς Ρώσους;

Г. П. К

ΕΝΩ ΓΙΟΡΤΑΖΕΤΑΙ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ"

- ♦ Τὸ παιδί πρέπει νὰ προστατεύεται ἀνεξαρτήτως φύλης, ἐθνικότητος ἢ θρησκείας.
- ♦ Τὸ παιδί πρέπει νὰ βοηθηθῇ διατηρουμένης τῆς ἀκραιότερης τῆς οἰκογενείας.
- ♦ Εἰς τὸ παιδί πρέπει νὰ δοθῇ ἡ δυνατότης ν' ἀναπτυχθῇ κατὰ τρόπον ὁμαλόν, ἡθικῶς, πνευματικῶς καὶ ὕλικῶς.
- ♦ Τὸ παιδί ποὺ πεινᾷ πρέπει νὰ τραφῇ, τὸ ἄρρωστο παιδί πρέπει νὰ τύχῃ περιθάλψεως, τὸ καθυστερημένο νὰ βοηθηθῇ, τὸ ἀπροσάρμοστο παιδί νὰ ἐκπαιδευθῇ, τὸ ὄρφανὸ καὶ τὸ ἐγκαταλειμμένον πρέπει νὰ περισυλλεγῇ.
- ♦ Εἰς στιγμὰς κινδύνου τὸ παιδί πρέπει νὰ εἶναι τὸ πρῶτον ποὺ θὰ δεχθῇ βοήθεια.
- ♦ Τὸ παιδί πρέπει νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ πλῆρως ἐκ τῶν μέτρων κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἀσφαλίσεως, νὰ εἶναι δὲ εἰς θέσιν, ὅταν ἐπέλθῃ ἡ στιγμή, νὰ κερδίσῃ τὴν ζωὴν του καὶ νὰ προστατεύεται ἀπὸ πάσης ἐκμεταλλεύσεως.
- ♦ Τὸ παιδί πρέπει νὰ ἀναπτύσσεται μὲ τὸ αἶσθημα ὅτι τὸ προτερημάτῳ του πρέπει νὰ τίθενται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀδελφῶν του.

“ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ”

ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ καὶ ἂν εἶναι τὸ χρῶμα τους, ὅ,τι δῆποτε σχῆμα καὶ ἂν ἔχουν τὰ ἀντικείμενα τους, μετὴν ἴδια θίψα καὶ τὴν ἴδια λαχτὰρα ἀνοίγουν γιὰ ν' ἀνακρίνουν τὸν μεγάλο καὶ θαυμαστὸ κόσμον πού δρίθκων. Τὸ γέλιο καὶ τὸ κλάμα τους εἶναι ὁλόγεια. Δὲν ξέρουν τίποτα ἄκόμα ἀπὸ τὸ «σῶφες» διακρίσεις, πού ἔχουν πλάσει ἡ ματαιοδοξία καὶ ἡ φιλαρχία τῶν μεγάλων. Ὡστόσο πληρώνουν κι αὐτὰ τὰ ἄθλια κάθε συμφαρὰ πού προκαλεῖ ἡ παραφροσύνη μας. Ἡ συστηματοποίηση τῶν φροντίδων μας γι' αὐτὰ, δὲν θὰ μπορούσε, ἄραγε, νὰ μᾶς χάριση λίγη ἀπὸ τὴν τόση ἀβωότητά τους, νὰ μᾶς διδάξῃ καὶ συγχρῶνως νὰ μᾶς σωφρονίσῃ;

Ανρωτήσατε τὸν πρῶτο καλοπρο-
αίρετο Ἕλληνα τί γίνεται στὴν πα-
τριδα μας γιὰ τὴν προστασία τῶν
παιδιῶν — πέρα, φυσικά, ἀπὸ τῆς
φροντίδης ποὺ καταβάλλει ἡ κάθε αι-
κογένεια — τὸ πιθανώτερο εἶναι νὰ
σὰς κοιτάξῃ με κάποιια μικρὴ δυσ-
πιστία καὶ, βλέποντας τὸ χερί στὴν
καρδιά, νὰ σὰς ἀπαντήσῃ: «Μέλλον
τίποτα».

Ὡστόσο, ἀρκεῖ καὶ ἡ ἀπλή ἀπα-
ρίθνηση τῶν ἱδρωμάτων πού ἀσχολοῦνται στὴ χώρα μας μὲ τὴν προσ-
τασία τοῦ παιδιοῦ, γιὰ ν' ἀντιληφ-
θῇ ἀμέσως καὶ ὁ πῶς ἀκαταπότιστος
τὸν ἐπιδημικὸ ὄγκο τοῦ ἔργου πού
συντελεῖται. Λοιπὸν, εἶναι αἰγυροῦ
πῶς ἡ ἔννοια αὐτὴ γυρὸ ἀπὸ μὲν
λερὴ ὑπόθεση, γιὰ χίλιους δυὸ λό-
γους, παραβάλλεται αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν
ὑπόθεσι. Τὰ ἱδρώματα κἀνών βεβαία,
τὰ καθήκονα, εὐλὰ δὲν θὰ ἐργά-
ζονται τελευταῖα, ἀν ὑπῆρχε ὁ διά-
χυτος ἐκείνος ἐνδοασιασμοῦ πού εἴ-
ναι ἀπαράτρητος καὶ περιβάλλει ὅποια-
δήποτε μεγάλη προσπάθεια; Δὲν θὰ
ἦταν πῶς ἐγκλὴ ἡ ἀποστολὴ τού-
των, δὲν θὰ πολλὰπλασιαζόταν ὁ συ-
νολικὸς τους, ἀν συνειδητοποιήσαμε
δλοι μὲς τίς ὑποχρεώσεις πού ἀπέ-
ναντι στήν ἱερότητά αὐτοῦ τοῦ σκο-
ποῦ; Αὐτὸ εἶναι ἀκριβὲς τὸ νόημα
τοῦ σημαῖν ἑτήσιον πανηγυρισμὸς
πού καθιερῶνται ἀπὸ πέρα τοῦ ἡ-
νωμένου Ἑθν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπαγκό-
σμιος Ἡμέρα τοῦ Παιδιοῦ. Ἐνὰς ἀ-
πολογισμὸς, ἕνα πρόγραμμα γιὰ τὸ
μέλλον, μιὰ ὑπόμνηση καθήκοντων...
Ὁ ἑορτασμός τούτους δὲν καὶ κατα-
στρεφὴ συνειδητὴν τὴν κοινὴν γνώ-
μην, τῶν ἀναγκῶν τῆς παιδικῆς ἡλι-
κίας εἰς ἐκάστην χώραν καὶ πέραν
αὐτῆς καὶ ἀντιμετώπιση εἰς τοὺς
ἐπληκτικούς δὲν ἔναντι τῆς παιδικῆς
ἡλικίας εὐθύνας τῶν, ἀναγοφρεῖ ἡ
σχηματικὴ ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συ-
λεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Καί,
σὺν κατακλιθεὶς, προσθέτει ἐν ἀκό-
μα ἀντικειμενικὸ σκοπὸ: «Νὰ ἐκφο-
νὴ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἱερω-
δῶν καὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Καταστα-
τικοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν».

Στη χώρα μας — όσο και αν παραξενύει πολλούς — το ισχυριζόμαστε, η προστάσια του παιδιού αποτελεί μία από τις σπουδαιότερες εκδηλώσεις της κρατικής δραστηριότητας, αλλά και της ημιεπιστημονικής πρωτοβουλίας. 'Αξίζει τον κόπο ν' αναφερθούν οι κυριότερες 'Υπηρεσίες και 'Οργανισμοί, που ασχολούνται με το παιδί, γιατί, όπως τούσαμε

καὶ στήν ἀρχή; ἡ ἀγνοία καὶ ἡ ἀδια-
φορία εἶναι ἐπιβλαβεῖς.

Η κρατική προστασία κατευθύνεται κυρίως από το Υπουργείο Κοινωνικής Προνοίας, μέσω των Κέντρων Κοινωνικής Προνοίας, των Ύγειονομικών Κέντρων και του Πατριarchικού Ίδρυματος. Υπάρχουν τριάντα Έθνικά Ὀρφανοτροφεία και Ίδρυματα. Υπάρχουν 30 Έθνικά Οικοτροφεία, με 3.850 τροφίμους, 57 Έθνικά Παιδικά Σταθμούς, με ήμερησια κίνηση 4.400 παιδιών, 33 Έθνικά Ἀγροτικά Νηπιτροφεία, με κίνηση 2.300 παιδιών και 41 Ἀγροτικά Οικοκυρκαί Σχολαί, με 1.650 μαθητές.

Το σταθδιαότερο όμως όργανο του
Υπουργείου Κοινωνικής Προστασίας είν-
αι το Πατριωτικό Ίδρυμα. Όργανο
προστασίας της μητρότητας και
της παιδικής ηλικίας. Το Πατριωτικό
Ίδρυμα, με την Κεντρική Υπηρεσία
Αθηνών και τα 99 παραρτήματα
των επαρχιών, εφορεύει της λειτουργί-
ας των παρακατω Ίδρυμάτων και
Υπηρεσιών του. 113 Συμβουλευτι-
κών Σταθμών Βρεφών (ετήσια κίνη-
ση 100.000), 67 Συμβουλευτικών
Σταθμών Έπιτόκων (κίνηση 30.
000), 132 Παιδικών Ίστροίων (κί-
νηση 200.000), 9 Σταματολογικών
Ίστροίων, 1 Παιδικής Πολυκλινικής,
18 Νηπιαγωγείων (2.000 πρόφομοι),
1 Παιδικό Αναρωτηρίο (350), 1
Κέντρο Αποκαταστάσεως Αναπ-
νήρων Παιδιών (150), κλπ., κλπ.

Δεν μπορεί ν' άρνηθώ κανείς ότι ο αριθμός είναι πραγματικά επιβλητικός. Τέλος, στο ένεργητικό του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας πρέπει να έγγραφούν και οι 63 παιδικές έξοχές, με συνολική δύναμη 45.000 παιδιών.

Έκτός από τὸ ὑπουργεῖο Κοινωνικῆς Προνοίας, τὸ κράτος ἀσκεῖ τὴν προστασία τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ μετὰ ἄλλες ὑπηρεσίες του. Τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας, πέραν τῆς δωρεάν παροχῆς τῆς στοιχειώδους ἐκπαίδευσης, ὀργανώνει 135 μαθητικὲς ἐξοχές, συνάμεινε 60.000 μαθητῶν καὶ παρέχει σχολικὸ πρόγραμμα σὲ 600.000 μαθητῆς. Παράλληλως, τὸ ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης ἔχει θέσει σὲ λειτουργία, γιὰ χάρι τῶν παιδιῶν, 58 Ἑταιρίες Προστασίας Ἀνηλίκων, 58 Δικαστήρια Ἀνηλικίων, 3 Ἀναμορφωτικά καὶ 2 Συμφωνιστικὰ καταστήματα ἀνηλικίων.

Τέλος, το Υπουργείο Γεωργίας καταβάλλει συνεχώς προσπάθειες για την ανάπτυξη του προγράμματος έ-

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

850 ιδρύματα, μικρά και μεγάλα, εργάζονται σήμερα στην Ελλάδα για να του εξασφαλίσουν καλύτερους όρους ζωής

παγγελματικής εκπαίδευσης των άγροτοπαίδων, με τη λειτουργία μεγάλου αριθμού Μορφωτικών Συλλόγων Άγροτοπαίδων και έξωσχολικών ομάδων.

Τὸ εὐρύτατο πρόγραμμα λειτουργίας Κατηχητικῶν Σχολείων, ποὺ ἐφαρμόζει ἡ Ἐκκλησία, ἀποσκοπεῖ στὴν ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἀγωγή τῶν Ἑλληνοπαίδων.

‘Αλλα και τὸ Βασιλικὸ ‘Εθνικὸ Ἰ-
δρυμα ἔχει σημαντικὴ δράση στὸν
τομέα τῆς παιδείας προστάτας. 80
Τεχνικὰ Σχολεῖα, 7 Γεωργικὰ, 5
Μηχανικὰς Καλλιεργεῖας, 4 Οἰκο-
νομικὰ Σχολαί, 125 Ἀγροτολόγεια,
27 Μορφωτικὰ καὶ Ἐπιμορφωτικὰ
Σχολαὶ ἀποτελοῦν ἐνδεικτικὸς ἀρι-
θμὸς τῆς δραστηριότητός του. Οἱ
52 παιδοδόμοι, ποὺ ἱδρύσασιν καὶ συν-
τήρουν ἡ Βασιλικὴ Πρόνοια, κατὰ
τὴ διάρκεια τοῦ συμμοριτοπολέμου,
συνεχίζουν τὸ ἔργο τους καὶ 2 ἐπι-
τὸν τοῦ Παιδιοῦ, ποὺ κατεβύθει σή-
μερα, ἔκπαιδυνται καὶ προστατεύουν
25.000 Ἑλληνόπουλα.

Μνεία, απλώς, θα κάνουμε του Έλλη-
νικού Έρυθρου Σταυρού, του Σά-
ματος Έλληνων Όδηγών, τής Χ.Ε.Ν.,
του Έθνικού Ίδρύματος Προστασίας
Έργαζόμενου Παιδιού, που τό έργο
τους είναι και τεράστιο σέ έκταση
και σημαντικό σέ ποιότητα.

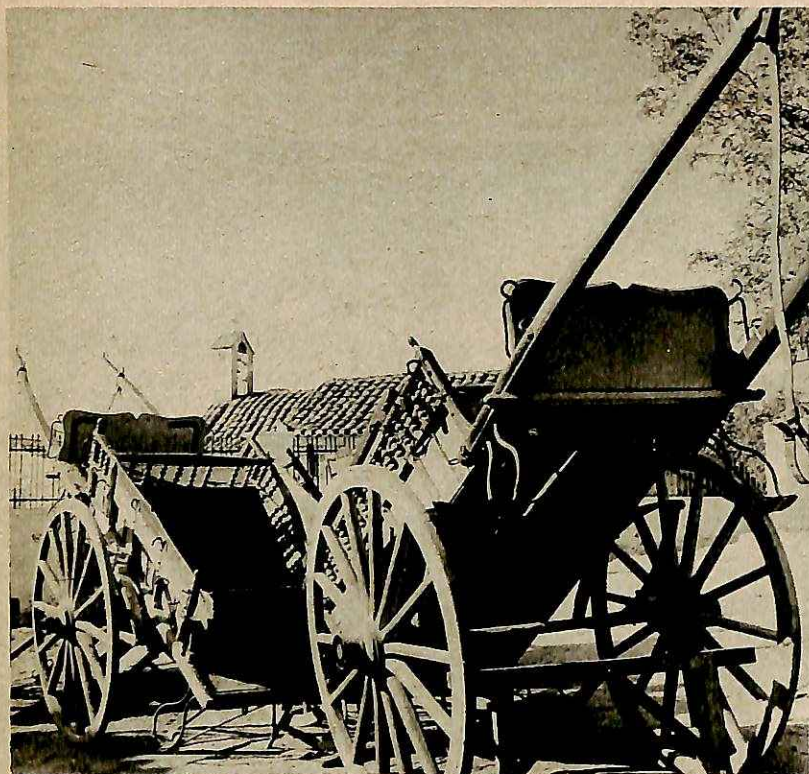
Τέλος, η καθαρά ιδιωτική πρωτοβουλία, με την έπαιτηση και την οικονομική ένισχυση του κράτους, ίδρυσε και συντηρεί τα παρακάτω ιδρύματα, που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε σημαντικό αριθμό παιδιών: 25 Ώρφανατροφεία (πρόκειται 3.500), 12 Παίδειο Στάθμιοι (1.300), 4 Βρεφονομεία (350) 1 Κέντρο Βρεθών «Ε.Η. Μητρώα» (100), 8 Πρεβαντόρια (1.000), 1 Σχολή Κωφάλλων (100), 2 Σχολές Τυφλών (200).

‘Ο άπολογισμός, μολοντί δεν είναι πλήρης και εξαντλητικός, μάς επιτρέπει να αντιληφθούμε το μέγεθος του συντελεσμένου έργου. Πολύ άπλοχα, βέβαια, από την τελειότητα ακόμα. ‘Αλλά και πολύ άπλοχα από το μέγαλον τίποτα” του απληροφόρητου καλοπαιζέτου “Ελληνα. Τώρα, με την ευκαιρία του εορτασμού της 7ης ‘Οκτωβρίου, ο τύπος, το ραδιόφωνο, οι συγκεντρώσεις, οι όμιλοι δα δώσουν την ευκαιρία, στους ενδιαφερομένους, να μάθουν τι γίνεται πράγματι. “Ένας άπολογισμός κ’ ένα ξεκίνημα δα είναι, όπως είπαμε, ο εορτασμός. Δεν είναι ανάγκη να στολιστεί κανείς ιδιαίτερα για να πάρη μέρος στον πανηγυρισμό. “Άρκει ν’ αφερώσει, για λίγη ώρα, τη σκέψη του στον μεγάλο πιστωτή μας, στο παιδί, άρκει να συλλογιστή πως 600.000.000 παιδιά υποσιτισίζονται και λιμοκτονούν σε όλο τον κόσμο, άρκει να κινήστω και ένα τόσο δά για την άγια υπόθεση που λέγεται παιδί, και τότε η Παγκόσμιος ‘Ημέρα δα έχη επιτελέσει τον προορισμό της.

«ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΠΕΙΝΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΑΦΗ», είναι τὸ σύνθημα ποὺ θὰ ἐπικρατήσῃ στὸν ἐφετεινὸ ἐορτασμὸ τῆς «Παγκόσμιας ἡμέρας τοῦ παιδιοῦ». Ἐνα ζωηρὸ, καθορθωμένο παιδάκι, γεμᾶτο ὑγεία καὶ χαρὰ, δὲν εἶναι μόνον καμάρια γιὰ μιὰ οἰκογένεια ἀλλὰ ὑπόσχεση καὶ ἐλπίδα γιὰ ἕνα ἔθνος καὶ γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ μικρὴ Μαριάννα εἶχε τὴν τύχην νὰ γεννηθῇ σὲ ἕνα περιβάλλον ἱκανὸ νὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁμαλὴ ἀνάπτυξη. Ὑπάρχουν, ὡστόσο, ἑκατόμυρια ἀθῶα παιδιὰ ποὺ λιμοκτονοῦν καὶ ὑποσιτίζονται, σὲ ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

ΟΙΝΟΣ, Ο ΠΟΛΥ ΎΜΝΗΤΟΣ

ΤΟ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ, στολισμένο και παστρικό, υποδέχθηκε σ' ένα γραφικό, φυσικό διάκοσμο τους επισκέπτες της Έκθεσης 'Αμπελού και Οίνου

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ του καλού, ευωδιαστού ρετσίνατου, είναι και η κατάλληλη προπαρασκευή των βαρελιών, που θα δεχθούν τον μούστο.

Οι γιορτές του κρασιού, που καθιερώθηκαν τα τελευταία χρόνια και στην Ελλάδα, σημείωσαν και φέτος μεγάλη επιτυχία. Στο Δαφνί, όπου οργανώθηκε η γνωστή ετήσια γιορτή από την Έλληνική Περιηγητική Λέσχη παρήλασαν 40.000 επισκέπτες, αλλά και πλήθος άλλων επισκέφθηκε την έκθεση του κρασιού των «Αμπελουργικών Συνεταιρισμών 'Αττικής» στο Μαρκόπουλο. Πιστοί και μη πιστοί του Βάκχου προσήλθαν για ν' αγοράσουν λίγο κέφι. Γιατί το κρασί είναι ο πιο άχώριστος φίλος του ανθρώπου και στη χαρά και στη λύπη του, όπως θα διαπιστώσετε μόνοι σας πιο κάτω.

ΤΟΥ Κ. Β. Α. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Θέρος-Τρύγος, πόλεμος!... 'Από το Θείον Τριώνυμον της εθνικής ζωής μας σίτον-οίνον-έλαιον, που απέτελεσαν ανέκαστην την βάση της διατροφής του ελληνικού λαού, μόνον το λάδι έλαμδάνετο χωρίς αγώνισαν και μόχθον πολλύν. 'Η έλαία είναι ολιγαρκής. Προσέξατε την λεπτήν διαφοράν: 'Η 'Αθηνά, θεά της σοφίας, δεν ήτο θεά της έλαίας, άλλ' η έλαία ήτο αφιερωμένη εις την 'Αθηνάν· ενώ ο δεσμός της Δήμητρας με τα δημητριακά και του Διονύσου με το κρασί, ήσαν δεσμοί πολύ στενότεροι και συνυφασμένοι με τέλει μυστηρίων. Το λάδι, με κάποιο άλλο λιπαρό τρόφιμο ήμπορούσε ν' αντικαταστήθῃ· αλλά το ψωμί και το κρασί με τίποτε. 'Αν το λάδι τρέφῃ το γλυκύ φῶς της κανδήλας, το ψωμί και το κρασί σχηματίζουν την συμβολικὴν ὕλην τοῦ μεγίστου τῶν χριστιανικῶν μυστηρίων... Διὰ νὰ τ' ἀποκτήσουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, μοχθοῦν οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἀμπελουργοὶ καὶ μάχονται. Εἶναι οἱ κατ' ἐξοχὴν «ἐξωμάχοι», οἱ μαχόμενοι ἔξω εἰς τὸ ὑπαιθρον. 'Ο Θεριστής καὶ ὁ Τρυγητής εἶναι οἱ μῆνες τοῦ μεγάλου συναγερμοῦ —Θέρος-Τρύγος, πόλεμος... 'Αλλ' ὅς μείνωμεν εἰς τὸν τρυγητόν, πού τῶσον ὥραϊα ὕμνησεν ὁ 'Αθανάσιος Χριστόπουλος, ὁ νέος 'Ανακρέων:

Τούγος πρὸςχαρα προβαίνει
'Εορτάς· ἡ οἰκουμένη
'Η φιλόγ' ἀλογαδ'
Τὸ φθινόπωρον δαΐζει
Χορεύτ' ἀπανηγυρίζει
Καὶ τ' ἀμπελία του τρυγᾷ.

'Η μάχη της 'Αμπελούς συνάπτεται ἀκόμη ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

Ὅποιοι νομίζει ὅτι, γνωρίζων θαυτάτα μίαν γλώσσα, ἔστω καὶ τὴν μητρικὴν του, ἡμπορεῖ νὰ συνεννοηταὶ δι' αὐτῆς ἀπόλυτα, ἄς δοκιμάσῃ, ἂν τελέμῃ, νὰ ἐξηγήσῃ τί λέγει ἡ κατωτέρω παράγραφος. 'Εξαιρουμένη, θεαίως, οἱ ἀσχιολογούμενοι μετὰ τὴν Βοτανικὴν. Πάντως, ἡ ἀνάγνωσις της δὲν εἶναι ὑπερσχετικὴ. Τὴν ἔχει γράψει εἰς τὴν «Βοτανικὴν» του ἕνας ἐκ τῶν ἀρίστων πανεπιστημιακῶν διδασκάλων της, ὁ Μετριάκης. 'Ο ἀναγνώστης, ἂν θέλῃ, ἡμπορεῖ νὰ τὴν πηδῇ:

'Η ἀμπελος ἀνήκει εἰς τὴν οἰκονομικὴν τῶν ἀμπελιδῶν. Οἱ ἀμπελίδαι εἶναι θάμνοι φέροντες ἑλικας ἀπέναντι τῶν φύλλων, φάλλα ἑμμελα, παλαμύενα καὶ ἑλλοδα ἢ σύμπετα. Τὰ ὑπόγυια αὐτῆς κατὰ φορδοειθεῖς ταξιασθίας φέρουσιν ἑκαστὸν δύο

καρπόφυλλα, ἐν τοῖς χώροις τῶν ἀποίων, ἀνὰ δύο ὁρθοὶ σπερματικοὶ δάσται. 'Ο κάλυξ αὐτῶν εἶναι λίαν χλωμαλός, ἡ δὲ στεφάνη ἀποσπῆται μετὰ τὴν ἀπάνθησιν, ἀπολυομένη ἐκ τῶν κάτω δίκην καλύπτρας. Οἱ στήμονες ἐμπέταλοι, ὃ δὲ παρ' αὐτοῦς δακτύλιος συνίσταται ἐκ κεχωρισμένων ἀβένων. Καρπὸς ῥαβός. Οἱ ἀμπελίδαι φύονται κυρίως εἰς τὰς μεσογειακάς χώρας, συνίστανται δὲ συνήθως ἐκ φυτῶν ἀναρριχωμένων.

'Ολος ὁ κόσμος γεύεται τὰ σταφύλια ἢ τὸν βακχικὸν χυμὸν τῶν, ἀλλὰ πολὺ ολίγοι ἄνθρωποι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ γευθοῦν τὸ ἀνωτέρω μακαρόνιον. 'Ας περιορισθῶμεν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἐκεῖ πού ἡμεῖς βλέπομεν ἀμπελία, οἱ δοτανικοὶ διακρίνουν 30-40 εἴδη ἀπὸ τούτων ἀμπελίδας τῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ λεγομένη ἀμπελος ἡ οἰνοφόρος περιλαμβάνει περὶ τὰς... πέντε χιλιάδας ποικιλίας. 'Απ' αὐτάς, εἰς τὴν 'Ελλάδα καλλιεργοῦνται πεντακάσται περὶ πού καὶ ἀπ' αὐτὰς πάλιν μόνον εἰς τὴν 'Αττικὴν καλλιεργοῦνται περὶ τὰς ἑκατόν. Καθένας μας γνωρίζει μερικάς: σαββατιανό, ροδίτης, φιλέρι, ἀετονύχι, ροζακί, σουλτανίνα, κέρινο, μαυροδάφνη, φράσκα, σιρίκι, σιδερίτης, —τὰ πλέον διαφωρητικὰ ὀνόματα τῶν πλέον διαφόρων προελεύσεων. 'Απὸ τὰ σταφύλια αὐτά, ἄλλα εἶναι καταλληλότερα διὰ κρασί καὶ ἄλλα ὡς ἐπιτραπέζια. 'Επιτραπέζια εἶναι τρόπος τοῦ λέγειν. Διότι περισσότερον ἴσως ἀπὸ κάθε ἄλλον λαὸν τῆς γῆς, ἡμεῖς οἱ 'Ελληνες προγευματίζομεν ἐκ τῶν ἐνόντων εἰς τοὺς δρόμους.

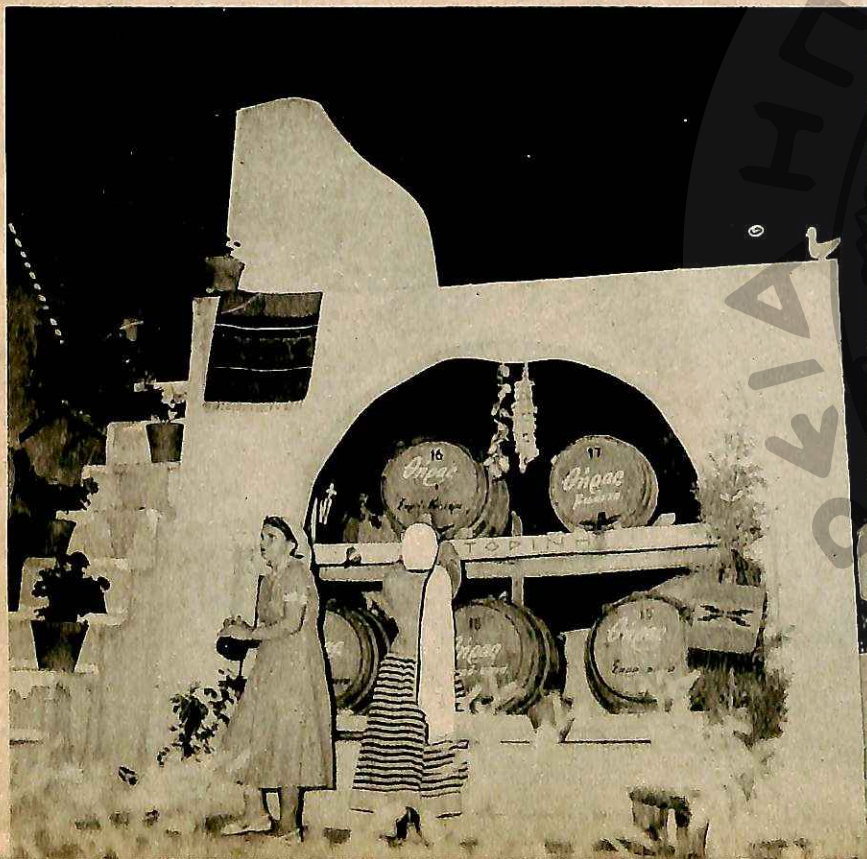
Ψωμί, τυρὶ καὶ σταφύλι εἶναι τὸ συνθέστατον πρῶγμα ἢ γεῦμα τῶν 'Ελλήνων, πού περιέχει ὅλα τὰ συστατικά διὰ μίαν πλήρη διατροφήν, λέγουσιν οἱ λατοί, οἱ ὅποιοι ἐκθειάζουν τὴν σταφυλοφαγίαν καὶ τὴν σταφυλοθεραπείαν. Κατὰ τὰ παλαιότερα χρόνια πού δαὶ αἱ πανάρχαιαι ὕμναι αὐτῆς θείαι ἐπαίρουν τὴν μορφὴν πράξεων θεραπευτικῶν καὶ ἐστὶ ἐμμεν σαβασταί, ἡ σταφυλοφαγία εἰς τὴν 'Ελλάδα ἤρχιζεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος —τὴν ὅλην Αὐγουστον, ὅταν πλέον τὰ σταφύλια ἦσαν ὅλα ὥριμα. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν οἱ κτηματῖαι προσέφεραν ἀρχαιοπρεπέστατα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἕνα καλάθκι σταφύλια, τὰ ὁποῖα εὐλόγησεν ὁ ἱερεὺς:

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπελούς, τὸν νέον... ἔνα ἢ ἕν ἢ μὴν... εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσεγγεῖναι δάρον...

ΦΟΡΤΩΜΕΝΑ στὶς σοῦστες, τὰ ξανθὰ κεχρίμπαρια μεταφέρονται στὸ πατητήρι. Στὰ ἐγκαίνια τῆς 'Εκθέσεως 'Αμπελίου καὶ Οἴνου ἔγινε μιὰ «ἐκ τοῦ φυσικοῦ» ἐπίδειξη τρύγου καὶ πατήματος σταφυλίων.

ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΧΕΙ ΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗ «ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ»

Γιατί είναι «ἀσταθῆ» τὰ ἑλληνικὰ κρασιά

'Ο καρπὸς δὲ, ὁ πρῶτος τῆς ἀμπελούς, διενέμεται εἰς τῆς ἐκκλησίας τὸ πλῆρωμα, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

'Η ἐνάρξις τοῦ τρυγητοῦ ἐπίσης ὑπολογίζεται καὶ τῶν κρασιῶν τὸ ἀνοίγμα:

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ φιλόστοργε, ἐπὶ τὸν οἶνον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς μεταλαμβάνοντας ἐξ αὐτοῦ καὶ εὐλόγησον αὐτόν...

Καὶ πραγματικὰ τὰ ἑλληνικὰ ἀμπελία εἶναι εὐλογημένα. 'Εχομεν τὰ καλύτερα σταφύλια τοῦ κόσμου. Λογικὸν εἶναι νὰ ἔχωμεν καὶ τὰ καλύτερα κρασιά τοῦ κόσμου. Καὶ νὰ τὰ ἐξάγωμεν εἰς τὰ πέρας τῆς γῆς, ὅπως καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, πού τὰ κρασιά καὶ τὰ λάδια μας ἦσαν διαδεδομένα ἀπὸ τὰς 'Ινδίας μέχρι τῶν 'Ηρακλείων Σιτηλῶν.

Τὸ μεγαλύτερον μειονέκτημα τῆς ἑλληνικῆς οἰνοπαραγωγῆς εἶναι ἡ ἀσταθία τοῦ τύπου τῶν κρασιῶν, προκειμένου περὶ μεγάλων ποσοτήτων. 'Ο ἀμπελουργὸς πού κάμνει κάθε χρόνον ἀπὸ τὸ ἴδιον ἀμπελί τὸ κρασί του, ἡμπορεῖ νὰ τὸ κρατῇ, ἂν θέλῃ, εἰς ἕνα σταθερὸν τύπον. 'Αλλὰ αἱ μεγάλα οἰνοπαραγωγικὰ ἐταιρίαι, πού ἀγοράζουν τὰ σταφύλια ἢ τὸ γλεύκος μεγάλων περιοχῶν, ἔχουν νὰ παλαίσουν μετὰ τὴν τύχην. Διότι οὐ μόνον οἱ διάφοροι κτηματῖαι μίαν περιφέρειαν δὲν ἔχουν

τὰ ἴδια εἴδη σταφύλια, ἀλλὰ οὐτε ἕνας καὶ οὐτὸς κτηματῖας δὲν καλλιεργεῖ ἕνα εἶδος. Συχνὰ, μέσα στὸ ἴδιον ἀμπελί καλλιεργεῖται ὁ ροδίτης καὶ τὸ μοσχάτο καὶ τὸ μαυροῦδι καὶ ἡ ἀλεπού καὶ ὁ ἐπτάκοιλο καὶ ὁ σκυλοπνίχτης καὶ ὁ ἄλλος τῶν. Πῶς νὰ βγῇ κάθε χρόνο ὁ ἴδιος τύπος κρασιῶν, τῇ στιγμῇ πού τὴ μιὰ χρονίαν ἔχει προκομὴν περισσότερον ὁ ροδίτης καὶ τὴν ἄλλην ἢ μαυροδάφνη. 'Ετσι, τὸ χαρμάνι τῶν σταφυλίων καὶ τὸ κρασί πού δίδουν διαφέρουν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Μόνον ἡ πρὶοχὴ τῶν Μεσογείων, ἀπὸ τὴν τὴν 'Ελλάδα, ἔχει μεγάλας ἐκτάσεις ἀπὸ μίαν ποικίλιαν —ἀπὸ τὸ περιφημοῦ σαββατιανό. Καὶ ἐστὶ δίδει ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τύπον κρασιῶν, τὴν ρετσίνα. Αἱ διαφοραὶ τῆς μίαν ρετσίνας τῆς 'Αττικῆς ἀπὸ τὴν ἄλλην εἶναι μικραὶ.

Δὲν κάνουν ὅλα τὰ σταφύλια τῆς 'Ελλάδος γιὰ ρετσίνα, οὐτε δαὶ οἱ τόποι τῆς. Τὸ κρασί εἶναι ἕνα ὕγρον πλῆρες ζωῆς. Διὰ νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ γλεύκος ἐργάζονται ἑκατομμύρια, διακετατομύρια μικροβίων. Κάθε φυλὴ ἀπὸ τὰ μικρόδια αὐτὰ ἀλλοιοῦται ἐξελίσσεται εἰς τὸ κλίμα τῆς 'Αττικῆς καὶ ἄλλας σταθερὸν τύπον. 'Αλλὰ αἱ μεγάλα οἰνοπαραγωγικὰ ἐταιρίαι, πού ἀγοράζουν τὰ σταφύλια ἢ τὸ γλεύκος μεγάλων περιοχῶν, ἔχουν νὰ παλαίσουν μετὰ τὴν τύχην. Διότι οὐ μόνον οἱ διάφοροι κτηματῖαι μίαν περιφέρειαν δὲν ἔχουν

ΟΙΝΟΣ, Ο ΠΟΛΥ-ΥΜΝΗΤΟΣ

*Και το μοιραίο έρώλημα:
Πρέσκει να σίνωμε κρασί;*

Κάθε τόπος κάμνει το κρασί του και το έχει μονοπάτιον. "Άλλο είναι το σαρμάτικο, άλλο το μωσχάτο ή η μωροδάφνη των Πατρών, άλλο το δισάντο της Σαντορίνης, άλλο το κρασί της Ρόδου, Πενήντα περίπου τύπους συγχρόνων ελληνικών κρασιών επιδεικνύει η "Εκθεσις του Κρασιού εις το Δαφνί. "Άλλους τόσους θα ήμπορούσαν να επιδείξουν και οι αρχαίοι Έλληνες παραγωγοί. Τους αντίγραφο από τον Γεννάδιον: Ισμαρικών, φλισίων, χίων, θάσιον, λασβίων, κών. Κάθε τόπος είχε και τότε το ιδίον του κρασί. Και όπως σήμερα, έτσι και τότε υπήρχον οινοί λευκοί, κίρροι (κοκκινέλια) και μέλανες· ασηνέροι (μπρούσκοι), στρυφνοί, άπαλοί, γλυκοί, γλυκάσυντες και μέσοι (ήμιγλυκοί), παχ-ίς, λεπτοί, παλαιοί, μέσοι, νέοι, δευτερίαι (ταμπούριτες) και λάκυροι (τα σημερινά λάγγερα, από τα στέμφυλα) κλπ.

"Άλλα οι αρχαίοι είχαν και κρασιά άρωματισμένα: άνθοσμίαν, ροδίτην (με τριαντάφυλλα), μυρτίην, ρητινίτην, πιττίτην, στροβιλίτην, σχίνινον, τερμίνθινον, ύσοσπίτην, ανήθινον, σμυχνίνον και πολλούς άλλους. "Εξ αυτών των τεχνητών άρωματισμένων σήμερα δεν απέμεινε παρά ένας, ο καλύτερος: ο ρητινίτης, ή ύμνησις εις τας καντάδας και τα τραγουδάκια των επιθεωρήσεων ρετσίνα:

Ρετσίνα μου, ρετσίνα μου
μαζί σου θα πεθάνω
του κόσμου δια τα καλά
μπροστά σου δεν τα δάνω.

"Όπως δε πολύ όρθός γράφει ο Γεννάδιος εις το Φυτολογικόν Λεξικόν του ή εισαγωγή φυτικών ουσιών εις το κρασί γίνεται επειδή είχαν συντηρητικας ιδιότητας, και, σιγα-σιγά, διεμόρφωσαν την προτίμησιν του κοινού από συνήθειαν.

"Η ποικιλία αυτή του κρασιού είναι ωραία δια τον έσωτερικόν τουρισμόν μας, αλλά είναι άνευ έμπορικης αξίας δια το εξαγωγικόν μας έμπόριον. Διότι από τους τύπους αυτούς μερικοί παράγονται εις τόσον μικρά ποσά, ώστε αν ήθέλαμεν να προωθήσωμε την κανάλασιν των εις το έξωτερικόν δεν θα ήρκουν, ούτε να δρέσουν την γλώσσαν των πελατών μας. Οι μεγάλοι "Έλληνες εξαγωγείς κρασιών θα ήπρεπε να συνεννοηθούν να δρίσουν τέσσαρες-πέντε τύπους, να τους σταθεροποιήσουν και με αυτούς να εργασθούν. Σήμερα, το μεγαλύτερον μέρος των εξαγομένων κρασιών είναι τα λεγόμενα κρασιά αναμίξεως, γλυκά. Πολύ ολιγώτερα εξαγονται εμφιαλωμένα ξηρά και γλυκά κρασιά. Πολλά κρασιά που πωλούνται εις το έξωτερικόν ως εμφιαλωμένα ελληνι-

κά, έχουν εμφιαλωθ ή και είναι διάφορα νεροπλύματα περιέχοντα ολίγον ελληνικόν κρασί. Διότι τα εμφιαλωμένα ελληνικά κρασιά συναντούν υψηλούς τελωνειακούς φραγμούς εις το έξωτερικόν και κατατούν ειδος μεγάλης πολυτελείας. Εις την "Αμερικήν, π.χ., μία φιάλη ρετσίνα πωλείται εις τα ελληνικά έστιατόρια (εις τα άλλα είναι άγνωστος) ενάμισι έως δύο δολάρια (45-60 δραχμάς). Και τα δολάρια δεν τρέχουν εις τον δρόμον, ούτε εις την "Αμερικήν. "Ανάλογοι είναι αι τιμαί και εις την Εύρώπην. Το κρασί μας εις το έξωτερικόν είναι ειδος πολυτελείας.

Θα ήτο δυνατόν να αύξηθ ή εξαγωγή μας εις άποστάγματα οίνου και εις συμπυκνωμένα γλυκιά. "Άλλά αυτή είναι πολύ περιορισμένη. Διότι ενώ, π.χ., οι Γάλλοι εξαγουν εις την Μέσην "Ανατολήν ποτά από οίνουπνεύματα παράγόμενα από φθινάς πρώτας ύλας, ήμεις από τα κρασιά που μας περισσεύουν κάμνομεν φωτιστικόν οίνουπνευμα! Είναι σάν να φήγωμεν τον καφέ μας καίοντες χαρτονομίσματα.

Θα ήμπορούσαμεν, εν τούτοις, δια την απορρόφησιν των κρασιών που μας περισσεύουν να προκαλέσωμε το οικονομικόν ένδιαφέρον των παραγωγών—των συνεταιρισμών και των ιδιωτικών επιχειρήσεων—δια ν' αποστάξουν τα κρασιά της δευτέρας ποιότητος και να τα κάμνουν ούζο και κονιάκ. Τώρα το Δημόσιον δεν επιτρέπει να γίνεται το ούζο από άπεσταγμένον κρασί, διότι επιτρέπει να βγάσουν οι χωρικοί σούμαν με τους άμβυκας και φοβάται μήπως γίνουν λαθροχειρίαι, ενώ είναι εύκολον να τας προλάβη. "Άλλά δια να γλυτώση το καφέ, χάνει το πέταλο.

"Αν επέτρεπετο να παράγονται αποστάγματα οίνου εις μεγάλας ποσότητας, ασφαλώς θα έβελτιούτο ή ποιότης των ελληνικών κρασιών, διότι θα άπεσταξόντο τα κατωτέρας ποιότητος και θα έβιδαν έξευγενισμένα οίνουπνευματώδη ποτά. Θα έβελτιούτο, δηλαδή, ή ποιότης όλων των ελληνικών οίνουπνευματωδών ποτών που είναι ασφαλώς καλύτερα, όταν παράγονται με δάσιν το άπόσταγμα οίνου και θα καταρθώνομεν να συναγωνιζόμεθα εις τας ξένας αγοράς τα καλύτερα του είδους.

Και τώρα προβάλλει το έρώτημα: να πίνωμεν κρασί; Διαιτί να μη πίνωμεν! Είναι ένα εύγενές ποτόν. Εις τα καλά, τα επίσημα γεύματα οι άμφιτρώοντες δεν προσφέρουν άλλο ποτόν κανένα, εκτός από διαφόρων ειδών κρασιά. Δεν φθάω εις τα άκρα να λέγω, όπως οι φίλοι του κρασιού, ότι άπορώ διατί πολυς κόσμος πίνει μύρτα, που δεν είναι δθεν τίποτε άλλο παρά ένα κριθαρούμι. Διότι, με την ίδιαν λογι-

Και ο Νώε λάτρης του κρασιού μέσα στην Κιβωτό, όπως κ' οι σημερινοί του απόγονοι

κήν, θα πρέπει να ειπουν και οι φίλοι της μύρας ότι το κρασί είναι σταφυλοζούμι. Γεγονός είναι όμως ότι το κρασί είναι συνυφασμένον με την ιστορίαν του ανθρώπου. "Ο "Όμηρος, ο "Ησίοδος, πλείστοι άλλοι αρχαίοι ποιηται και πεζογράφοι, ή Παλαιά Διαθήκη και ή Καινή αναφέρουν εύφημος το κρασί. "Ο Νώε το έτσουζε εις την Κιβωτόν του. Οι αρχαίοι "Έλληνες έπιναν όλοι κρασί. "Επιναν ακόμη και το πρωί, δουλώντας το ψωμί των. (Το πρωϊνόν κρασόφωμο με λάδι, μερικών χωρικών μας—με αυτό που ταίζουν και τα παιδιά—είναι συνέχεια της συνήθιας εκείνης). "Εκτός ώρισμένων

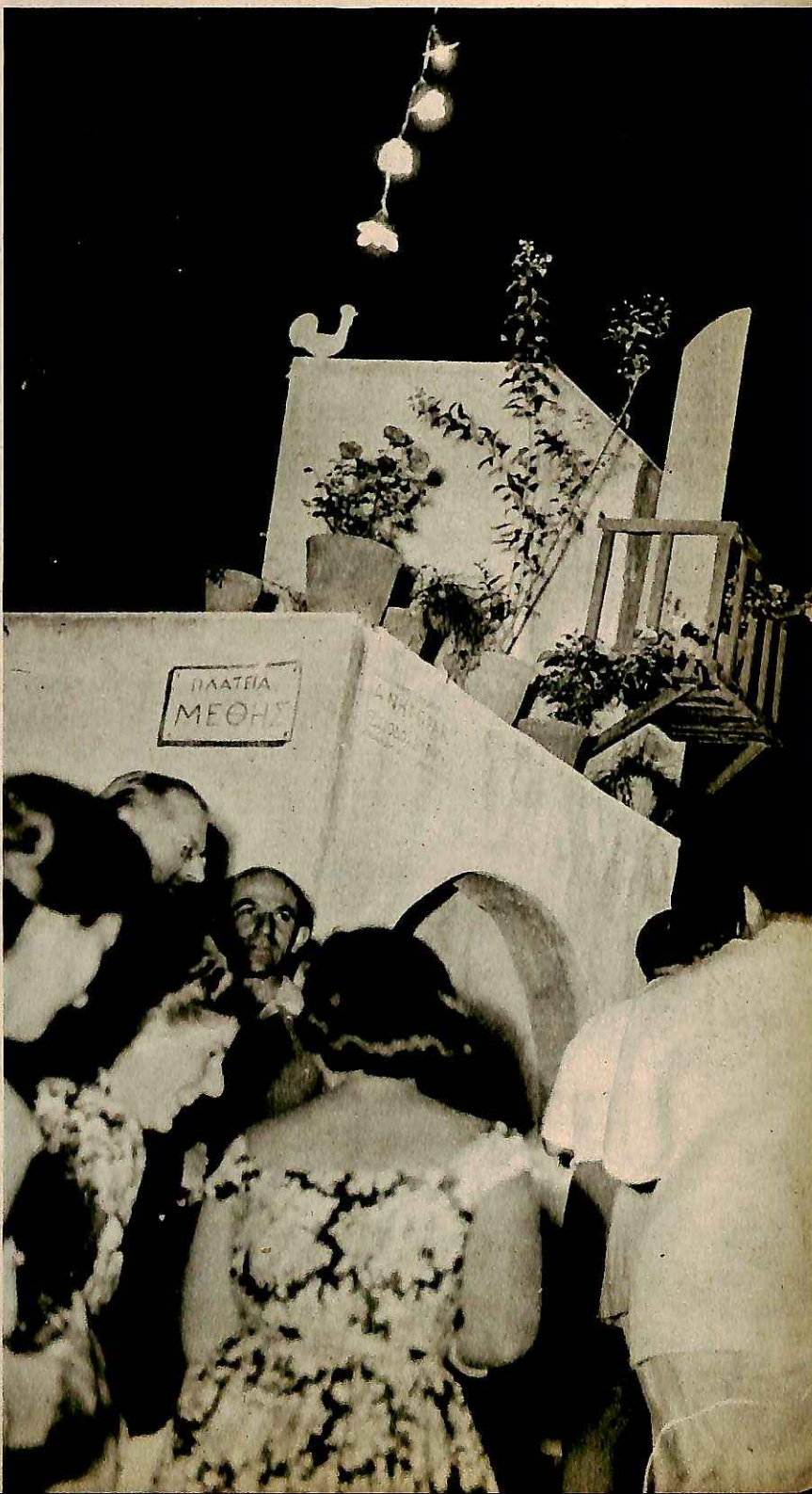
παθολογικών καταστάσεων, το κρασί, εις μετρίαν δέβαια χρήσιν και όχι κατάχρησιν, είναι ποτόν ύγιεινότατον, λέγουν οι περισσότεροι Ιατροί, και αύξάνει την μακροζωϊαν και την χαράν. Να τρώγη κανείς το δράδυ το φαγάκι του, μετά τον μόχθον και τας μερίμνας της ήμέρας, εν ειρήνη

...επ' δ' υδωπα πινέμεν οίνον

όπως λέγει και ο "Ησίοδος, να πih ένα ποτηράκι κρασί και να γείρη να ήσυχάση, ίδου μία δικαία φιλοδοξία. "Αρκέτον τη ήμέρα ή κακία αυτής.

Β. Α. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η «ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΗΣ» ΕΙΝΑΙ, ΒΕΒΑΙΑ, ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟ

ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΟΣΩΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΦΗΜΙΖΟΥΝ ΕΚΛΕΚΤΑ ΚΡΑΣΙΑ

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΟΙΝΟΥ εργάζεται για την εκλέπτυνση των ποιότητων του κρασιού και για την τυποποιημένη κυκλοφορία των προϊόντων.

(Φωτ. ΔΗΜΗΤΡΗ)

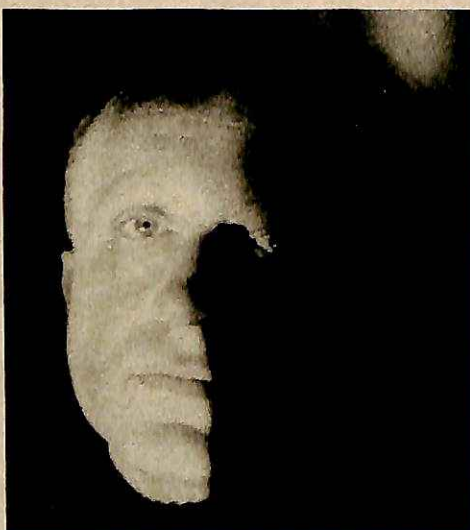
ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ στη «Γιορτή του κρασιού» εξησκημένοι δοηθοί προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, μαζί με τις σοφές «κοασοσυμβουλές», στο κοινό.

ΚΙΝΟΥΜΕΝΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Η τέχνη που ελπίζει να βρῇ δικαίωση μετά δυο αιώνες

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΤΗΣ, ΤΟΝ ΝΙΚΟΛΑ ΣΕΦΦΕΡ ΜΙΑ
ΑΕΝΑΗ ΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΧΡΩΜΑΤΩΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΑΠΟΛΑΥΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΥ

Ο ΝΙΚΟΛΑ ΣΕΦΦΕΡ, ο Γαλλοαύγος δημιουργός της «κινούμενης ζωγραφικής», πιστεύει ότι η αισθητική μας αντίληψη είναι καθυστερημένη κατά δυο αιώνες, ώστε μās είναι μάλλον δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να εκτιμήσωμε την έκταση της επανάστασης, την οποία εγκαταλείπει το ηλεκτρονικό «μεκκανό» του.

Σε μια λευκή επιφάνεια, βυθισμένη στο ημίφως, προβάλλει εάφνου ένας πίνακας που συναγωνίζεται τα καλύτερα έργα αφηρημένης ζωγραφικής. Γραφική σύσταση κατά βάση, εμπλουτισμένη με υπέροχους χρωματικούς τόνους που δημιουργούν μια δυνατή και εξαιρετική αισθητική συγκίνηση. Ο θεατής νομίζει πως εκείνη τη στιγμή κάποιος φημισμένος σύγχρονος μαίτρ απλώνει τα χρώματα της παλέτας του.

Αλλά ο πίνακας δεν μένει για πολύ. Πριν προφτάσει να τον απολαύσει το μάτι, κάποιο άλλο άριστο έργο καταλαμβάνει τη θέση του, κ' έπειτα τρίτο, τέταρτο. Γραμμές γεμάτες νεύρο, παλμό, χρώματα σε άπιστευτη ποικιλία. Χιλιάδες πίνακες σχηματίζονται και εξαφανίζονται έτσι σε μια ατέλειωτη διαδοχή.

Αυτή είναι η κινούμενη ζωγραφική που λανσάρεται τώρα στο Παρίσι ένας καλλιτέχνης της πρωτοπορείας, ο Νικολά Σέφφερ. Πραγματική επανάσταση. Ο δημιουργός της νέας εφεύρεσης — γιατί περί εφεύρεσης πρόκειται φυσικά — πιστεύει ότι η κινούμενη ζωγραφική του μπορεί να μεταβάλει ένα άσπρο τοίχο σε Μουσείο που να κάνει να χωράσουν και οι μεγαλύτεροι δημιουργοί κάθε εποχής.

Ένα παράξενο κατασκεύασμα ύψους δυο μέτρων, ένα είδος απίθανου «μεκκανό» από άσφαλι και ντουραλουμίνιο, που περιστρέφεται σ' έναν άξονα δημιουργώντας μια διαπεραστική μουσική, αυτό είναι όλο κ' όλο το μυστικό του Νικολά Σέφφερ, ο οποίος συνήρπασε το Παρίσι όταν στις 28 Μαΐου 1956 έκανε μια επίδειξη της εφευρεσίως του στο ιστορικό θέατρο Σάρας Μπερνάρ.

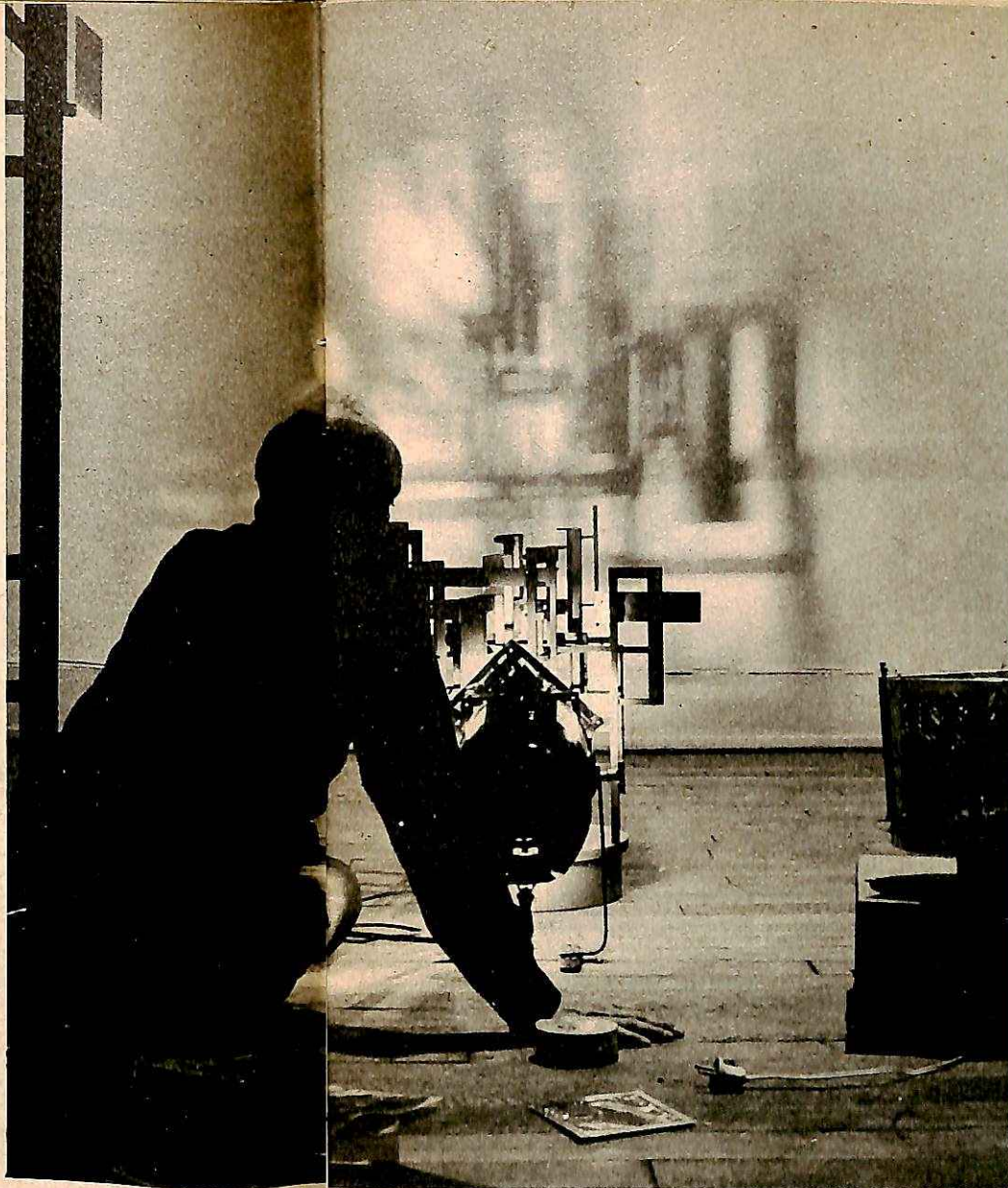
Στη βάση του «τέρατος» υπάρχει ένας πολύπλοκος ηλεκτρονικός μηχανισμός ο οποίος κανονίζει την περιστροφή του καθώς και την περιστροφή πολλών μικρών εγχρώμων δίσκων, οι οποίοι σπρίζονται στα «μπράτσας» του «μεκκανό». Υπάρχει ένας εκτυφλωτικός προβολέας ο οποίος ρίχνει το φως του πάνω στο μεταλλικό σκελετό και στους εγχρώμους δίσκους του «μεκκανό». Έτσι επιτυγχάνεται η δημιουργία ζωγραφικής ατμόσφαιρας, με συνεχείς εναλλαγές χρωματικών τόνων χάρη στους περιστρεφόμενους δίσκους. Ένα κινούμενο σώμα, όπως π.χ. μια χορεύτρια, τοποθετεί-

μένο ανάμεσα στην οθόνη και στο «μεκκανό», καθώς εκτελεί κινήσεις συγχρονισμένες με την περιστροφή των δίσκων, συμπληρώνει τον «πίνακα» με φευγαλέες οπασίες και αυτή η όψια της ανθρώπινης παρουσίας χαρίζει μια ζωντάνια και ζεστασία.

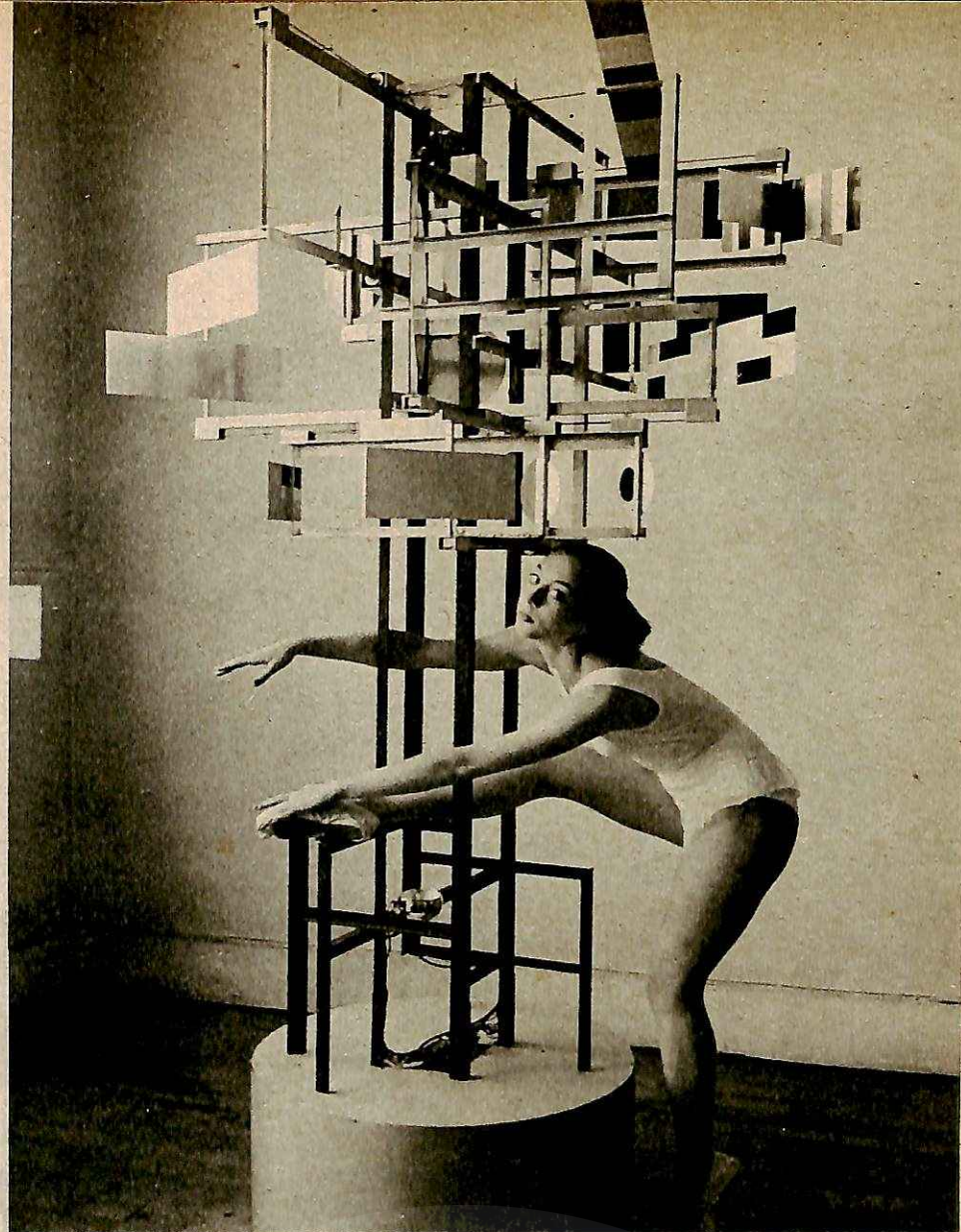
Ο Νικολά Σέφφερ, ο οποίος γεννήθηκε πριν από 45 χρόνια στη Βουδαπέστη, αλλά έχει πολιτογραφηθεί Γάλλος και κατοικεί στο Παρίσι από το 1935, πιστεύει ότι προηγείται κατά δυο αιώνες στην αισθητική αντίληψη του κοινού. Πραγματικά θα πρέπει να φθάσει ο 22ος αιώνας για να εκτιμηθεί η εφεύρεσή του και να εκτοπιστεί την «στατική» ζωγραφική και γλυπτική στην οποία μās έχουν συνήθειοι δλοι οι δημιουργοί από τον Πραξιτέλη μέχρι τον Ρέμπραντ και τον Πικάσο.

Ενώ εργαζόταν σαν μεταλλουργός για να εξοικονομήσει τον επιούσιο, τις ελεύθερες ώρες του ο Σέφφερ ασχολείτο με πάθος στην αφηρημένη ζωγραφική, εφαρμόζοντας ολόένα και πιο αλλόκοτες και πρωτοποριακές εκφραστικές μεθόδους. Αλλά τίποτα δεν τον ικανοποιούσε. Σιγά-σιγά άρχισε να καλλιερῇ «την ιδέα του»: Αφού το ανθρώπινο χέρι είναι άνικανο ν' αποδώσει όλη την κίνηση σ' ένα έργο, άς εμπιστευθούμε τα σύγχρονα μηχανικά μέσα. Για τον Σέφφερ το μελλοντικό έργο τέχνης θα είναι μια άένσας κίνηση και έναλλαγή χρωμάτων. Κατά πόσον έχει δίκιο είναι λίγο δύσκολο να το αντιληφθούμε έμεις αφού το απαραίτητο αισθητήριο μās είναι καθυστερημένο κατά δυο αιώνες.

Πριν κάνει την επίδειξή του στο θέατρο Σάρας Μπερνάρ, ο Σέφφερ παρουσίασε την εφεύρεσή του στην έτῆσια έκθεση του Σαιντ Κλου, και στη Μασσαλία, στην παράστα της πελώριας «εστῆ ραντιέζ» που έχει ανεγείρει ο διάσημος αρχιτέκτων Λέ Κορμπυσιέ στο μεγαλύτερο λιμάνι της Μεσογείου. Οι πρώτοι πάντως που έξετίμησαν τη σπουδαιότητα της κινούμενης ζωγραφικής είναι οι τεχνοκρίτες του Ρίο ντε Ζανέιρο. Στο άνεγειρόμενο Μουσείο Συγχρόνου Τέχνης της βραζιλιανής πρωτεύουσας θα εγκατασταθεί στον κήπο ένα μηχανήμα Σέφφερ. Το ίδιο πρόκειται να επαναληφθεί εντός ολίγου και στο Καρακάς, της Βενεζουέλας, όπου το δημιούργημα του Ούγγρου πρωτοπόρου θα στεφανώσει την κορυφή ενός ούρανοξύστου 150 μέτρων.

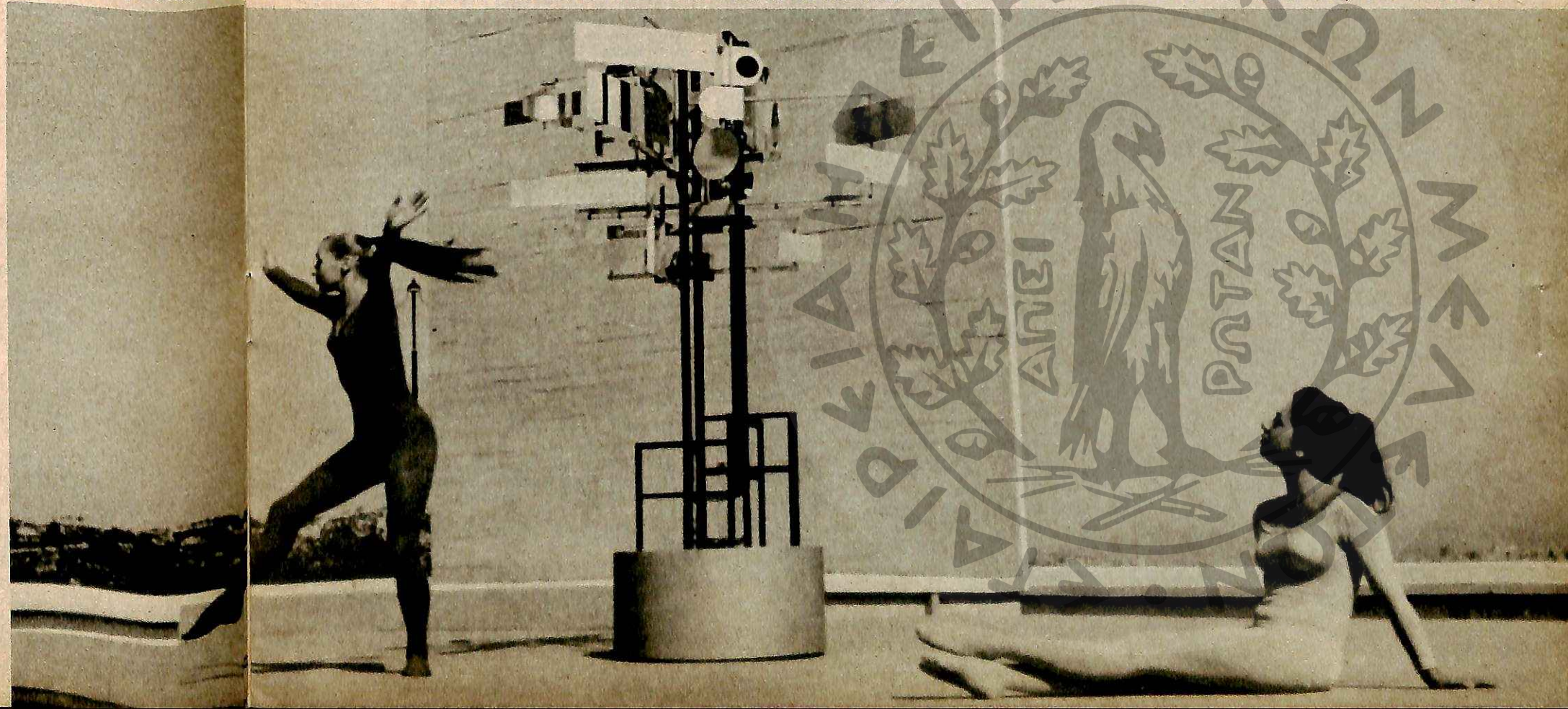
ΤΟ «ΜΕΚΚΑΝΟ», ΧΡΩΣΤΗΡΑ ΚΑΙ ΠΑΛΕΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ, ΟΠΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙ Ο ΣΕΦΦΕΡ

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΠΡΟΤΙΜΑΕΙ ΤΗ ΖΩΝΤΑΝΗ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ, ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΙΑ ΤΗΣ

(Φωτ. Dalmaz)

Η «ΤΕΧΝΗ» ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΣΕΦΦΕΡ ΕΠΕΔΕΙΧΘΗ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΣΤΕΓΗ ΤΗΣ «ΣΙΤΕ ΡΑΝΤΙΕΖ». ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΧΕΙ ΑΝΕΓΕΙΡΕΙ Ο ΛΕ ΚΟΡΜΥΤΖΙΕ, ΣΤΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑ

ΕΝΩ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΣΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΤΑΙΝΙΩΝ

ΑΠΛΗ, ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ, γεμάτη πίστη στον άνθρωπο είναι η ινδική ταινία «Ο άκατανίκητος», που κατέκτησε τα ευγενικότερα αισθήματα, άλλ' όχι και χωρίς επιφυλάξεις το πρώτο έφετεινό βραβείο.

ΤΟ ΜΟΝΟ ΘΕΤΙΚΟ κέρδος της αφόρητα μελοδραματικής αγγλικής ταινίας «Η ιστορία της Έστερ Κουτέλλο» ήταν η εμφάνιση μιάς νεαρής ηθοποιού με αρκετά ώριμο ταλέντο, της Χέθερ Σήρ.

ΝΑΟΣ ΤΗΣ 1^{ΗΣ} ΤΕΧΝΗΣ "Η ΟΙΚΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ;"

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΡΟΥΟΥΝ ΤΟΝ ΚΩΔΩΝΑ:
Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΑ ΧΡΕΩΚΟΠΗΣΗ!

Το φετεινό φεστιβάλ της Βενετίας έδικαίωσε εκείνους, που από πέρυσι είχαν προβλέψει πως ο θεσμός των κινηματογραφικών φεστιβάλ έκφυλίζεται. Και το γιατί θα το βρή ο αναγνώστης στις έντυπώσεις δυο συνεργατών μας, που δημοσιεύονται εδώ:

Τα καλά σημεία ενός διεθνούς κινηματογραφικού φεστιβάλ είναι γνωστά: Δίνει την ευκαιρία σε δημοσιογράφους και κριτικούς και σε ανθρώπους, που ασχολούνται επαγγελματικά με τον κινηματογράφο, ν' αποκτήσουν μια πλήρη εικόνα της διεθνούς παραγωγής, δίνοντας την ευκαιρία, συγχρόνως, σε ανεξάρτητους και πρωτόπαικτους σκηνοθέτες να παρουσιάσουν ταινίες, που κανένας εισαγωγέας δεν θα είχε την τρέλλα ν' αγοράσει και ν' απορροφήσει στο μη ειδικευμένο κοινό ενός εμπορικού κινηματογράφου.

Έπειδή, όμως, συγχρόνως, η παρουσία ωραίων και κομψών γυναικών, ηθοποιών και εκατομμυριοσίων, ή ατμόσφαιρα γενικά της γιορτής που επιβάλλει το φεστιβάλ σε μια πόλη, υποχρεώνοντας τον κόσμο να γυρίσει τις νύχτες στους δρόμους με δραβινά ρούχα και συγκεντρώνοντας διεθνείς κινηματογραφικό και δημοσιογραφικό υλικό μαζί με φωτογράφους, δημιουργεί αναμφισβήτητη τουριστική κίνηση, τα φεστιβάλ πολλαπλασιάζονται επικίνδυνα. Από το Ρίο Ντε Λά Πλάτα ως τα Βαλκάνια κι ως τις Ίνδιες, δέκα τουλάχιστον φεστιβάλ το χρόνο ζητούσαν από τις διάφορες χώρες να στείλουν, δτι καλύτερο είχαν.

Το καλύτερο, όμως, το πιο καλλιτεχνικό που έχει μια χώρα στον καλλιτεχνικό τομέα, σπάνια υπερβαίνει τις 5 ταινίες το χρόνο. Ακόμη κι αν η χώρα αυτή είναι η Γαλλία, ή Αμερική, ή Ιταλία, ή Ιαπωνία...Με τον καιρό δέ, οι παραγωγοί προσέβαν ότι άλλο ένα μειονέκτημα έρχόταν να προστεθεί σε όσες υποψίες τους έσπαρχναν να μη στέλνουν πάντα στα φεστιβάλ, δτι καλύτερο είχαν: Τό ζήτημα του βραβείου. Πράγματι, και ποιός τρελλός διακινδυνεύει να παρουσιάσει μια ταινία, που αποτελεί την σημαντικότερη προσπάθεια της έταιρίας του, και να μην πάρη το Μέγα Βραβείο; Τό φίλμ του, που τό διαφημίζει ως τό ωραιότερο που γυρίστηκε ποτέ, θα είναι πλέον, στη φαντασία εκατομμυρίων αναγνωστών εφημερίδων, «τό φίλμ που δέ ν βραβεύτηκε στο τάδε φεστιβάλ»!

Και οι «στόαρ» κουρασμένοι, ένκενυρσιμένοι, αρνούνται πιά να παρευρεθούν στην διεθνή επίδειξη, που αντιπροσωπεύει γι' αυτούς όχι μόνον αναστάτωση της ζωής τους και συνεχή προσπάθεια να ικανοποιήσουν εκατοντάδες συγκεντρωμένων δημοσιογράφων, αλλά και την απογοήτευση να διαβάσουν την επομένη στον τύπο πόσο «χάλασαν» ή πόσο «γέγρασαν».

Όσο για τις ταινίες, τό καλλιτεχνικό επίπεδο κατέβαινε, αλλά ο αριθμός τους ανέβαινε συνεχώς. Όλοι ήθελαν να παρουσιάσουν τό φίλμ τους στο Χρηματιστήριο αυτό του κινηματογράφου. Οι πιο σκοτεινοί και άπειθοι κινηματογραφιστά διωργάνωναν παραστάσεις, έκτός, δέβαια, φεστιβάλ, αλλά πάντα χρησιμοποιώντας τον φεστιβαλικό μηχανισμό, για να δείξουν και ίσως να πουλήσουν τό άνοητο έργο τους.

Και οι δεκαπέντε μέρες στις Κάννες ή στην Βενετία, στά δυο, δηλαδή, επίσημα φεστιβάλ, είχαν γίνει κουραστικές και ανυπόφορες, χωρίς κανένα φρένο να σταματά την εισβολή της διεθνούς δλαχείας.

Τότε ή «Μόστρα» —όπως είναι γνωστό τό φεστιβάλ της Βενετίας— αποφάσισε να λάβη δραματικά μέτρα. Διεκήρυξε ότι όλοι ήσαν ελεύθεροι να στείλουν την ταινία τους στο φεστιβάλ, χωρίς μάλιστα τη μεσολάβηση των διαφόρων κυβερνήσεων πού, συχνά, έξασκούσαν πιέσεις άδικες, αλλά τό σύνολο των ταινιών θα περνούσε από ένα αυστηρό κοσμήνισμα. Μιά ειδική, άπατριάρχη επιτροπή θα έκρινε τά υποβληθέντα φίλμς και θα διάλεγε ένα ελάχιστο αριθμό, δεκατέσσερα ακριβώς, για τό επίσημο φεστιβάλ, ώστε οι κριτικοί να έβλεπαν την αφορόρεμα.

Καλή απόφαση και πιθανόν να έδινε καλά άποτελέσματα αν τεράστια οικονομικά συμφέροντα κινηματογραφικών οργανισμών δεν επενέβαιναν να την ψευτίσουν. Οι κινηματογραφικοί αυτοί οργανισμοί ήθελαν να δείξουν ώρισμένα φίλμς, που ή επίδειξή τους τους συνέφερε από έμπορική άποψη και δεν μπορούσαν να άνεχθούν την ίση μεταχείριση, που επέβαλε ή τριμελής επιτροπή έπιλογής. Έπαναστάτησαν και άπέλησαν άποχή, πράγμα που θα έσήμαινε τό τέλος του φεστιβάλ. Τί έπρεπε, λοιπόν, να γίνει; Πέρυσι μόν τό πρόβλημα λύθηκε μέχρις ενός ώρισμένου σημείου, έφ'ετος όμως οι πανίσχυροι παραγωγοί είχαν άγορεύσει τόσο, ώστε επέτυχαν μία μέση λύση. Η έπιτροπή διατηρούσε τό δικαίωμα έπιλογής, αλλά ανέλαμβανε υποχρέωση να σεβασθή τη σειρά, με την όποία έπρότειναν τις ταινίες τους οι παραγωγοί!

Τό άποτέλεσμα υπήρξε άπαράδεκτο και οι έφετεινοί προσκεκλημένοι της βενετσιάνικης «Μόστρας» είδαν... Και τί δέ ν είδαν! Τά χειρότερα μελοδράματα μαζί με ταινίες έξευτελιστικής μετριότητας και ελάχιστες καλές. Όλοι κατάλαβαν πως ή διεύθυνση του φεστιβάλ είχε συνθηκολογήσει. Έίχε, όμως, τουλάχιστον, καταφύγει και σε έναν άλλο τρόπο για να δείξη πολλά καλά φίλμς, που δεν είχε «μπορέσει» να διαλέξη, πλουτίζοντας συγχρόνως τό πρόγραμμα: διοργάνωσε την «πληροφορητική» λεγόμενη «Μόστρα», στην όποία, κάθε άπόγευμα στις 6, παρουσίαζε τις «άπορριφθείσες». Όσο για τό μέλλον, ήλπιζε πως τέτια θα ήταν ή κατακραυγή των δημοσιογράφων, ώστε οι παραγωγοί, ντροπιασμένοι, θα έλεγαν: «Σύμφωνοι! Τού χρόνου δεν θα βγάλουμε τσιμουδιά! Έσείς θα διαλέξετε!».

Η ΑΔΡΗ, ΑΡΡΕΝΩΠΗ προσωπικότητα του Πέντρο Αρμεντάριθ και τό φλαγερό ταμπεραμέντο της Μαρίας Έσκουβέλ δεν στάθηκαν αρκετά για να σώσουν την μεξικανική παραγωγή «Οί άγριοί».

ΣΤΙΣ «ΛΕΥΚΕΣ ΝΥΧΤΕΣ», του Βισκόντι, ή Μαρία Σέλ ζωντάνεψε με απλότητα και βαθύτατη ανθρωπιά μία ντιστογιεφσκική ήρωίδα που περιμένει με πολλή καρτερία τό θαύμα της αγάπης.

Ο ΠΑΜΠΛΙΤΟ ΚΑΛΒΟ, ο άξέχαστος «Μαρσελίνος», σημείωσε πάλι μία θριαμβευτική παρουσία στη δεύτερη ταινία του «Ένας άγγελος κατέβηκε στο Μπρούκλιν». Δυστυχώς, όμως, το σενάριο πρόδωσε σημαντικά τις προσδοκίες των πολυάριθμων θαυμαστών του μικρού γνωστού πρωταγωνιστού.

ΜΕ ΠΟΙΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΔΟΘΗΚΑΝ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Η ΩΡΙΜΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ και το τόσο αξιόλογο παίξιμο της πάντοτε γοητευτικής Τζόαν Κράουφορντ και του Ροσσάνο Μπράτσι, μάταια αναλίσκονται στην «Ιστορία της Έστερ Κοστέλλο».

Τί να πη κανείς; Να πιστέψη πώς θα δείξουν τόσο φιλότιμο άνθρωποι που παίζουν περιοσιές στο Χρηματιστήριο των φίλμς; Λίγο δύσκολο! 'Ας ελπίσουμε, όμως, πώς —όπως δήλωσε και η τεχνοκρατική επιτροπή την ημέρα της απονομής των βραβείων— θα βρεθῇ μία λύση, ώστε οι ταινίες της «Μόστρας» να διαλεγούνται με βάση καλλιτεχνικά κριτήρια. 'Υπάρχει τέτια λύση; Νομίζουμε πως μπορούμε ν' απαντήσουμε καταφατικά. 'Η λύση είναι ν' αγνοηθούν όσοι αρνούνται τη συνεργασία τους και η «Μόστρα» να μη διατάξη να βασιστῇ στους νέους και στους ανεξάρτητους! Μόνο εκεί κρύβεται ίσως το μυστικό για την επιβίωσή της.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ-MARADEI

Υψηλή και χαμηλή διπλωματία

Τώρα που έχει στήσει πιά ο αντίλαλος και των τελευταίων χειροκροτημάτων και δρισκώμαστε μακριά από τις επίσημες ώρες προβολής των «έκλεκτων» ταινιών, μακριά από ζωντανές παρουσίες κι άλλες επιδράσεις, που βολώνουν τα κριτήρια των θεατών, μπορούμε να μιλήσουμε ανεπηρέαστα για τη δοκιμασία που πέρασε φέτος η κινηματογραφική έκθεση της Βενετίας.

Τις περισσότερες βραδιές, που φίλοι του κινηματογράφου από όλα τα μέρη της γῆς ανέθηκαν τα σκαλοπάτια της «Μόστρας», με την ελπίδα πως θ' αξιωθούν να δουν ένα καλό έργο, έφυγαν από την αίθουσα απογοητευμένοι. 'Ισως και κάτι περισσότερο. Έφυγαν με την εντύπωση πως γελάστηκαν και πως τους έσυραν στον ετόμο του θαύματος, για να τον δούν μεταβαλλόμενο σε «οίκον εμπορίου». Και την εντύπωσή τους αυτή ήρθε να την ενισχύση ή απονομή των βραβείων. Συγκεκριμένα, γενική ήταν η πεποίθηση πως το βραβείο έπρεπε να δοθῇ στην ταινία του Λουτσίνο Βισκόντι «Λευκές νύχες», που βασίζεται στο ομώνυμο έργο του Ντοστογιέφσκυ. 'Ιταλικό το φεστιβάλ, 'Ιταλικό το πρώτο φίλμ. Οι οργανωτές φοβήθηκαν τα σχόλια που θα γινόντουσαν 'Ισως («Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει») και κατόπιαν το δικίο τους. Το «χρυσό λιονταράκι», όμως, έπρεπε σε κάποια ταινία να δοθῇ. Μάλλον στη γαλλική «Οφθαλμός ἀντί ὀφθαλμοῦ». 'Αλλ' αυτό θα δυσαρεστούσε τους 'Αμερικανούς, που έχουν τη μεγαλύτερη παραγωγή κ' ήταν πολύ ενδεχόμενο να επαναλάμβαναν του χρόνου αυτό που έκαναν πέρυσι: 'Αποχή από τη «Μόστρα».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 42

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΤΗΚΕ ἤδη ἀπὸ προπολεμικά ὁ ἀριθμὸς τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, καὶ κυρίως τῶν σπουδαστριῶν. Σὴν μερὰ, τὰ 45%, ἀπὸ τοὺς 200 νέους ποὺ φοιτοῦν στὴ σχολή, εἶναι κοπέλες. Οἱ περισσότερες προέρχονται ἀπὸ εὐπορὲς ἀθηναϊκὲς οἰκογένειες, ἐνῶ ἡ πλειονότης τῶν σπουδαστῶν εἶναι νέοι τῆς ἐπαρχίας, κατὰ μεγάλο ποσοστὸ μὲ ὑποτροφία.

ΟΙ ΕΚΟΝΕΣ παρακολουδοῦν τὴ μελέτη, τὴ δουλειά καὶ τὰ τολμηρὰ ὄνειρα τῶν σπουδαστῶν τοῦ παλαιότερου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρυμάτος τῆς χώρας μας

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΦΥΤΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

(Κείμενο καὶ φωτογραφίες ΒΑΣ. ΜΙΓΚΟΥ)

Χρειάστηκε νὰ περάσῃ ἕνας σχεδὸν αἰώνας ἀνεξάρτητου ἔθνικοῦ δίου, γιὰ νὰ ξαναζωτανέψῃ ἡ καλλιτεχνικὴ ψυχὴ τῆς Ἑλλάδας, γιὰ νὰ παρουσιαστοῦν τὰ πρῶτα πραγματικὰ ἀνεξάρτητα ἐπιτεύγματα τῶν ζωγράφων καὶ τῶν γλυπτῶν μας.

Στὸ μεσοπόλεμο δημιουργήθηκε στὴ χώρα μιὰ ὀλόκληρα νέα καλλιτεχνικὴ κίνησις. Μετρημένοι στὰ δάκτυλα οἱ καλλιτέχνες ποὺ τὴν ἐπὶ ἀνδρῶσαν. Ἀλλὰ ὁ σκοπὸς τοὺς τολμηρὸς. Ζητοῦσαν νὰ ἐπιστρέψουν στὴς ζωντανὲς ρίζες τῆς λαϊκῆς ψυχῆς καὶ μέσα ἀπὸ τὴς ρίζες αὐτὲς νὰ ξανάβουν σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν παράδοσι, τὴν παράδοσι ποὺ διατηρεῖ τὴ συνέχειά της, ἔστω καὶ ἀν δὲν τὸ καταλαβαίνουμε, στὸ λαό. Ἀπέρριψαν μὲ τολμὴ τὴς ἀπαιτήσεις καὶ τὴς ἀντιλήψεις τῆς δυτικῆς καὶ σύγχρονης τέχνης, γιὰτὶ

ἦταν ἀσυμβίβαστες μὲ τὸ «δρῶμά τους». Στράφηκαν στὴ λαϊκὴ ἀντίληψη καὶ στὴς λαϊκὲς τέχνες, στὴν βυζαντινὴ ζωγραφικὴ καὶ στὰ ψηφιδωτά, στὴν ἀνατολικὴ καὶ τὴν ἀσιατικὴ τέχνη. Ἐκεῖ ἀναζήτησαν τὰ ἐκφραστικὰ στοιχεία ποὺ θὰ ἦσαν οὐσιαστικὰ δικά τους καὶ ὄχι δάνεια ἀπὸ ξένες πηγές. Ἡ κίνησις ποὺ ἄρχισε στὰ 1930 ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ δρισκεται σὲ ἀνοδο. Καθημερινὰ νέοι ἐμπειροὶ καλλιτέχνες πυκνώνουν τὴς τάξεις της.

Ἐπειδὴ τὸ καλλιτεχνικὸ ἴδρυμα τῆς χώρας, ἡ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν εἶναι στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν κίνησι αὐτή, ἡ πλειονότης τῶν συγχρόνων καλλιτεχνῶν μας ἔχει ζυμωθῇ μαζί της. Μάλιστα ρερικοὶ ἀπὸ τοὺς πρῶτοι προικισμένους ἐκπροσώπους τῆς κινήσεως ἀνήκουν σήμερὰ στὸ ἐκπαιδευτικὸ προσωπικὸ τῆς Σχολῆς.

ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΟΥΝ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΩΜΑ ΕΧΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΜΟΝΤΕΛΟ ΕΝΑΝ ΑΘΛΗΤΗ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Πρωταρχική πηγή της καλλιτεχνικής γνώσεως, βασικό αντικείμενο μελέτης είναι το ανθρώπινο σώμα. Κυρίως το γυναικείο. Γι' αυτό και η χρησιμοποίηση μοντέλων είναι ζωτικής σημασίας. Συνήθως τα μοντέλα προσλαμβάνονται κάθε Δευτέρα και εργάζονται όλη την εβδομάδα. Πληρώνονται με ημερομίσθιο 35 δραχμές την ημέρα για πόζα κεφαλιού και 45 για γυναικείο και ημίγυμνο. Η εργασία ημέρα του μοντέλου είναι τετράωρη πόζα με δεκαπεντάλεπτα διαλείμματα κάθε ώρα. Τα μοντέλα είναι διαφόρων προελεύσεων αθλητικά, που ποζάρουν για το χαριζήλκι τους, και κοπέλες, που ζουν απ' αυτή τη δουλειά. Κάπου-κάπου και οι ίδιοι οι σπουδαστές της σχολής ποζάρουν για τους συναδέλφους των.

ΤΟ ΓΥΜΝΟ ΣΩΜΑ - ΠΗΓΗ ΓΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕΛΕΤΗΣ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ

ΜΟΝΤΕΛΟ ΕΙΝΑΙ Η ΝΕΑ ΠΟΥ ΠΟΖΑΡΕΙ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ. ΑΛΛΑ Η ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΝ ΕΚΑΝΕ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΕΧΝΗ

ΣΥΧΝΑ ΠΟΖΑΡΟΥΝ

ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΟΠΩΣ ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΧΑΡΑΚΤΙΚΗΣ ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΣ ΧΟΡΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΧΑΜΗΛΑ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΟΜΩΣ ΠΛΟΥΣΙΟ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΜΑΚΕΛΗΣ είναι 25 χρονών και του μένει ακόμα ένα έτος σπουδών. Υπόσχεται πολλά για τη γλυπτική. Είναι από το Ηράκλειο Κρήτης και στην οικογένειά του δεν υπάρχουν άλλοι καλλιτέχνες. Ο πατέρας του είναι εργάτης, αλλά από τα μικρά του χρόνια ο Γιάννης είχε για μοναδικό παιγνίδι του ένα μολύδι και τον πηλό και άνοιρενταν να γίνη γλύπτης. Το Κρατικό Ίδρυμα Υποτροφιών του χορήγησε μια υποτροφία κ' έτσι μπόρεσε να φοιτήσει στη σχολή.

(Δίνουμε εδώ ώρισμένες πληροφορίες που θα επιτρέψουν στους αναγνώστες μας —ιδίως τους νεωτέρους— να κατατοπισθούν σε ό,τι αφορά την λειτουργία της σχολής. Σκοπεύουμε, μετά την αρχή που γίνεται σήμερα από την Σχολή Καλών Τεχνών, να συνεχίσουμε με άλλα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπως επανειλημμένα μας έχουν ζητήσει).

Η Σχολή Καλών Τεχνών είναι το παλαιότερο εκπαιδευτικό μας ίδρυμα. Ίδρύθηκε στα 1837, την εποχή δηλαδή του Όθωνος.

Η αρχή της, φυσικά, ήταν πενιχρή. Αρχισε σαν τμήμα του Πολυτεχνείου. Η διδασκαλία περιοριζόταν να παρέχει στοιχεία σχεδίου και αντιγραφής αρχαίων αγαλμάτων. Απεσπάσθη από το Πολυτεχνείο στα 1910, αλλά μόνο στα 1932, επί κυβερνήσεως Έλευθερίου Βενιζέλου, ανεκηρύχθη ανώτατη σχολή, ισότιμος του Πανεπιστημίου.

Η σχολή, που λειτουργεί υπό την εποπτεία του υπουργείου Παιδείας, διευθύνεται από τη σύγκλητο των καθηγητών της. Η σύγκλητος εκλέγε

από τα μέλη της τον διευθυντή και τον υποδιευθυντή, με διετή θητεία.

Αυτή την εποχή υπάρχουν οκτώ τακτικοί καθηγητές —δύο για τη γλυπτική, δύο για τη ζωγραφική, ένας για την χαρακτική, ένας για το σχέδιο, ένας για την ιστορία της τέχνης και ένας για την προσοπτική. Επί πλέον υπάρχουν τρεις έκτακτοι καθηγητές, οι οποίοι διδάσκουν ανατομία, ψυχολογία και καλλιγραφία.

Η διάρκεια της εκπαιδεύσεως είναι τετραετής. Προηγείται ένα έτος προπαρασκευαστικής εκπαιδεύσεως, στη διάρκεια του οποίου διδάσκεται μόνο σχέδιο.

Απαιτούνται, βέβαια, εξετάσεις για να γίνη κανείς δεκτός στο προ-

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΒΑΝΙΑΣ ΜΑΡΤΖΟΥΒΑΝΗ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΨΗ ΣΤΗΝ ΑΓΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

παρασκευαστικό έτος. Μετά το τέλος της χρονιάς γίνονται δεύτερες εξετάσεις, τις οποίες πρέπει ο σπουδαστής να διεξέλθω με επιτυχία, για να εγγραφη στη σχολή. Δυο αποτυχίες στις εξετάσεις, μετά το τέλος του προπαρασκευαστικού έτους, αποκλείουν τον υποψήφιο από τη δυνατότητα εγγραφής.

Υποθέστε, λοιπόν, ότι είστε και σεις ένας από τους ελάχιστους τυχερούς που, αφού τελειώσατε το προπαρασκευαστικό έτος και περάσατε τις εξετάσεις, γίνετε επιτέλους δεκτός στη σχολή. Η εκπαίδευσή σας, τα επόμενα τέσσερα χρόνια, θα ακολουθήσει δυο δρόμους.

Τον θεωρητικό, ο οποίος είναι ίδιος για όλους τους σπουδαστές και περιλαμβάνει ιστορία της τέχνης, αρχιτεκτονική, προοπτική, ρυθμό, ανατομία, ψυχολογία, κλπ.

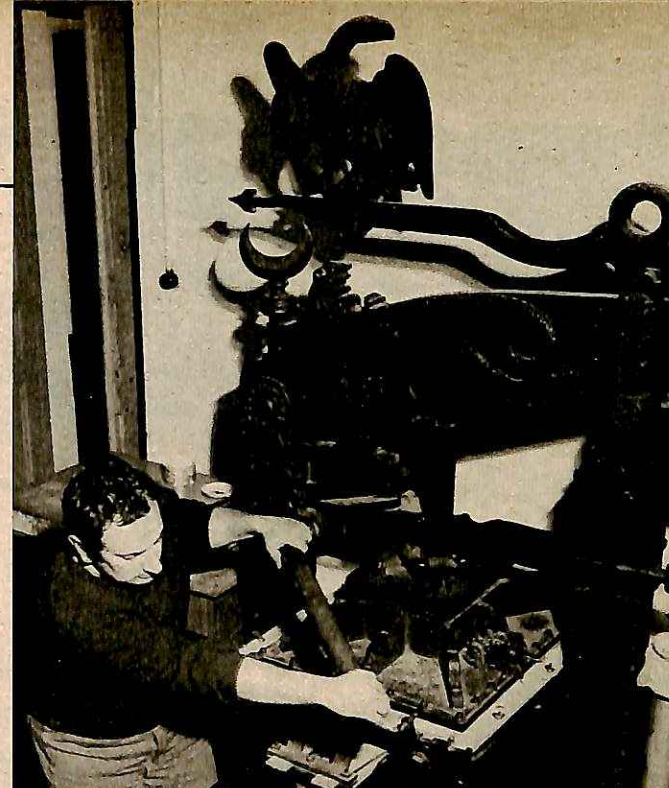
Και την πρακτική εξάσκηση στα εργαστήρια των διαφόρων καθηγητών. Στην αρχή των σπουδών σας πρέπει να εκλέξετε τον καθηγητή στο

εργαστήριο του οποίου θα εγγραφείτε, στη διάρκεια της τετραετούς φοίτησής σας. Η εκλογή σας, φυσικά, εξαρτάται από τις προσωπικές κλίσεις και από τον κλάδο που επιθυμείτε ν' ακολουθήσετε.

Έχετε την ευχέρεια να διαλέξετε μεταξύ δυο καθηγητών στην ζωγραφική και στη γλυπτική. Κάθε καθηγητής διδάσκει το πρόγραμμα της σχολής, σύμφωνα με τον τρόπο που νομίζει ο ίδιος καλύτερο. Κανείς, είτε από το υπουργείο Παιδείας, είτε από τη σύγκλητο, δεν έχει το δικαίωμα να επέμβη στη μέθοδο διδασκαλίας που ακολουθεί. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι αποκλείεται η άσκηση κριτικής ή η συζήτηση των μεθόδων του.

Στα εργαστήρια ζωγραφικής, οι σπουδαστές διδάσκονται σύνθεση, προσωπογραφία, μορφολογία του σώματος και τα διάφορα μυστικά της τεχνικής.

Η βασική διδασκαλία στα εργαστήρια γλυπτικής συνίσταται στην πλαστική των όγκων, στη σύνθεση,

ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΧΑΡΑΚΤΙΚΗΣ εξασκούμε να λειτουργή το πιεστήριο που είχε δωρήσει, στη νεοϊδρυθείσα τότε σχολή, ο φημισμένος Γάλλος χαράκτης του 18ου αιώνα, Φ. Ντιντώ.

ΛΙΓΟΙ ΧΩΡΟΙ ΕΧΟΥΝ, ΑΛΗΘΕΙΑ, ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΝΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΥΝ. ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΟΝΕΙΡΑ

στο ανάγλυφο. Διδάσκεται επίσης η μέθοδος γλυφής των διαφόρων υλικών, του μαρμάρου, της πέτρας κλπ.

Στα εργαστήρια πρακτικής διδασκούνται η ξυλογλυπτική, η εικονογράφηση βιβλίων, η χαλκογραφία και η λιθογραφία.

Η σχολή χορηγεί, στο τέλος της φοίτησής σας, δυο ειδών διπλώματα. Το δίπλωμα του «καλλιτέχνη» και το δίπλωμα που επιτρέπει στον κάτοχό του να διορισθή καθηγητής τεχνικών σε γυμνάσιο.

Τα διδάκτρα της σχολής είναι απίστευτα χαμηλά, ίσως τα μικρότερα από κάθε άλλο ελληνικό σχολείο. 800 δρχ. για το προπαρασκευαστικό έτος, και 400 δρχ. το χρόνο για την εγγραφή σ' ένα εργαστήριο, όπου ο σπουδαστής θα χρησιμοποιήσει όλες τις ευκολίες του —μοντέλα, θερμανση, πηλό.

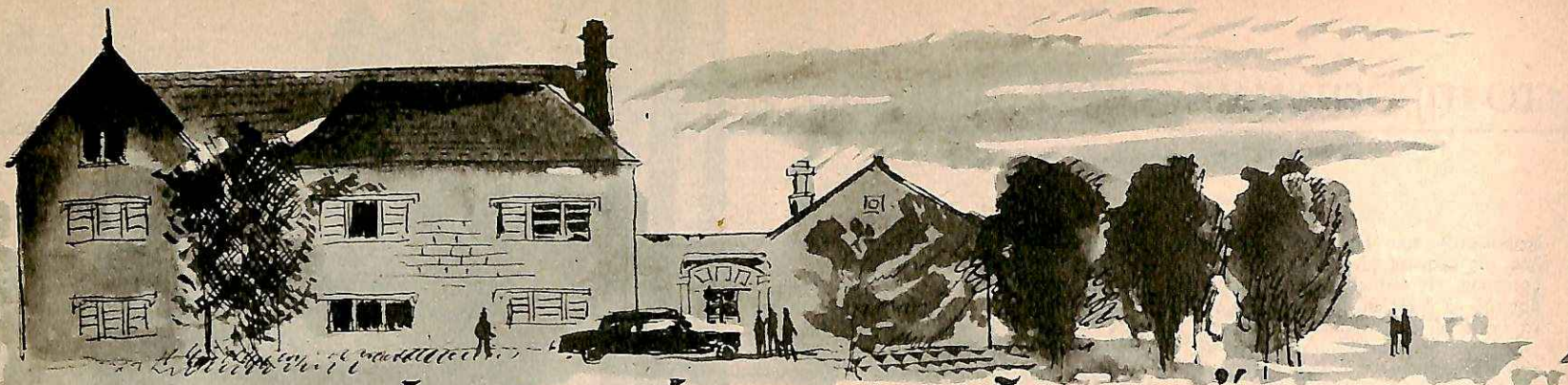
Το κράτος επιχορηγεί τη σχολή με 260.000 δρχ. το χρόνο. Αν αυτά ήταν τα μόνα μέσα της σχολής, δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει περισσότερο από ένα μήνα. Άλλα το μεγαλύτερο μέρος των αναγκών της καλύπτεται από πλουσιοπάροχες δωρεές ιδιωτών.

Πέρυσι το κράτος εξεδόλωσε το ανανεωθέν ενδιαφέρον του για τη σχολή με μια έκτακτη επιχορήγηση, που επέτρεψε στη σύγκλητο να ανακαινίση τον εξοπλισμό της σχολής, να επιδιορθώσει το παμπάλαιο κτίριο, να οργανώσει μια ταινιοθήκη έργων τέχνης με τα απαραίτητα μηχανήματα προβολής.

Υπάρχει, ολόκληρο πρόγραμμα για περαιτέρω νεωτερισμούς. Υπολογίζεται να οργανωθούν και άλλα εργαστήρια, ένα εφημεροσμένων τεχνών (κεραμεικής, μαρμαρογλυφίας) και εργαστήρια ψηφιδωτών, σκηνογραφίας και νιογραφίας. Αναμένεται τώρα η ψηφισή των κονδυλίων από τη Βουλή, για να τεθούν σε ενέργεια τα σχέδια αυτά.

Η προοπτική της ανακαινίσεως δεν περιορίζεται στα υλικά μόνο ζητήματα. Τα τελευταία χρόνια, η διευθύση της σχολής βρίσκεται στα χέρια νέων ανθρώπων. Νέο αίμα εισέρχεται στο εκπαιδευτικό προσωπικό, το οποίο έδωσε νέα ώθηση στη σχολή, που υπόσχεται πολλά για το μέλλον της καλλιτεχνικής ζωής του τόπου.

ΒΑΣ. ΜΙΓΚΟΣ

ΤΟ ΘΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ

΄Αστυνομικό μυθιστόρημα της Μ. G. EBERHART

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η Μόιρα Λέιν, νέα και όμορφη, φιλοξενείται στο πλούσιο σπίτι των Θόρν — του Ρίτσαρντ και της Άλις Θόρν — μαζί με τη θεία του Ρίτσαρντ, την ρχοντική λαϊδή Κορνέλια Κορμάικελ, σ' ένα προ-σώτιο της Νέας Υόρκης. Η Άλις όμως, ή άραιό-τατη και τέλεια Άλις, δέ μένει σ' αυτό τό σπίτι. Είναι στη φυλακή. Έχει καταδικαστή σέ ισόβια γιά τόν φόνο του Τζάκ Μάντερς, ενός γείτονα των Θόρν και στενού φίλου τους. Η Μόιρα Λέιν έρωτεύεται τόν Ρίτσαρντ κ' έκενος άνταποδίδει τό αίσθημά της. Είναι άποφασισμένος νά ζητήσει διαζύγιο άπ' την Άλις. Καί τότε γίνεται κάτι έντελώς άπρόοπτο. Η Άλις άπελευθερώνεται άπ' τη φυλακή, ύστερα άπό μία νέα, άνεπιάντευχη κατάθεση του Τιμ, του άδελφού της Μόιρα. Τό δικαστήριο είχε καταδικάσει την Άλις στηρίζόμενο στις μαρτυρίες του Τιμ και του Ούέμπ Μάντερς, ό όποιος είχε καταθέσει ότι είχε δει την κατηγορούμενη άπ' τό παράθυρο νά πυροβολή τόν ά-δελφό του. Κι άξαφνα, πρίν άπό λίγες μέρες, ό Τιμ παρουσιάσθηκε σόν κυβερνήτη γιά νά δηλώσει ότι ό Ούέμπ Μάντερς δέν ήταν δυνατό νά είχε δει την Άλις νά πυροβολή, άφού ό κουρτίνες τού παραθύρου ήσαν κλειστές. Καί, έντελώς άπρόσδοκτα, ό Ού-έμπ Μάντερς ώμολόγησε ότι δέν είχε πη την αλήθεια στό δικαστήριο. Έτσι, ή κατηγορία έναντίον της Ά-λις έχει καταρρεύσει. Η Άλις είναι τώρα ελεύθερη. Άκού όμως ή Άλις δέν είναι ένοχη, ποιός σκότωσε τόν Τζάκ Μάντερς; Ένα σημείο είχε μείνει άνεξι-χνίστο κατά τη δίκη. Τό όπλο τού έγκλήματος — ένα περίστροφο πού άνήκε στόν Ρίτσαρντ — δέν είχε βρεθί ποτέ. Η άνακάλυψη τού όπλου αύτού είναι τώρα τό μόνο στοιχείο πού μπορεί νά βοηθήσει στη σύλληψη τού ένόχου. Έντελώς τυχαία, ή Μόιρα τό ά-νακαλύπτει κρυμμένο μέσ' στό κάγκελο της σκάλας. Άλλά δέν κάνει λόγο σέ κανέναν γιά την άνακάλυψή της. Φροντίζει μόνο ν' άσφαρίσει τη μία σφαίρα άπ' τό περίστροφο και τό ξανοδάει εκεί πού τό όρκει. Μοιραία, μετά την άπαλλογή της Άλις, οι ύπόνοιες στρέφονται έναντίον του Ρίτσαρντ Θόρν, του Τιμ και της Μίλντρεντ Ουίλκινσον, μίας πλούσιας γεροντο-κόρης, φίλης της Άλις, πού μένει σ' ένα άρχοντικό εκεί κοντά. Η Άλις, άπ' την πρώτη στιγμή πού έ-πιστρέφει στό σπίτι της, αντιλαμβάνεται τά άίσθημα της Μόιρα και του Ρίτσαρντ και δείχνει άπρόκαλυ-πτα τό θυμό και τη δυσρέσειά της.

21

Ο εισαγγελέας είναι τώρα στό δρόμο... ό-που νάσαι θα φτάσει στό άστυνομικό τμήμα. Έρ-χεται μέ αυτοκίνητο. Κάτι θέλω νά έξετά-σω πρίν έρθη έδώ. Περίμενε μέ. Θα γυρίσω... Τό επόμενο λεπτό ή Μόιρα τόν είδε νά δια-σχίζει τρέχοντας τό χώλ, νά σταματάει γιά νά ξεκουράσει τό παλτό του. Άκουσε την έξώπορτα νά κλείνι. Η κάμαρα της φάνηκε τρομερά άδεια, διαν έφυγε ό Ρίτσαρντ και όστόσο, κατά κάποιο τού-πο παράξενο και άπροσδιόριστο, είχε τό συναίσθη-μα πώς μάτια άόρατα την κοιτούσαν άπό παντού. Ό ροδαλός Έρωτας της χαμογελούσε γλυκά και πονηρά. Όλα τά πράγματα γύρω της ένοιωθαν, θαρρείς, την παρουσία της — την παρουσία της σ' όλο τό σπίτι της Άλις, στό σπίτι πού δέν της άνηκε — και είχε παραταχθή στη σειρά κρυφά γιά νά την πολεμήσουν. Κάθισε στη βαθεία πολυθρόνα του Ρίτσαρντ και κοίταξε μέ βλέμμα άφηρημένο τη φωτιά πού έσβηνε στό τζάκι. Έξω στη βεράντα, ή βροχή

έπεφτε στό πλακόστρωτο μ' έναν ήχο άκάνονιστο. Η Μόιρα άναπλήρωσε, θέλει της τέντωσε τ' αϊτί. Κοίταξε γύρω της, προσπαθώντας ν' άνακα-λύψει έναν άόρατο έχθρό, νά συλλάβη τόν ήχο μίας άνύπαρκτης φωνής. Φυσικά, δέν άκουσε και δέν είδε τίποτε. Άλλά μονομιάς τό άόριστο συναίσθημα τού κινδύνου πήρε στό μυαλό της μία συγκεκριμένη μορφή, χειροπιαστή θαρρείς, γιάτι όλη της ή σκέ-ψη συγκεντρώθηκε στό όπλο. Ένα όπλο ήταν κάτι επικίνδυνο. Ήταν τό όργανο πού είχε χρησιμοποιήσει ό δολοφόνος γιά νά φυτέψει πέντε σφαίρες στό στη-θος τού ανθρώπου πού είχε πεθάνει σ' αυτή την κάμαρα. Άξαφνα ή Μόιρα είχε την έντύπωση πώς κά-τι τρομερό έμελλε νά γίνει, πώς ό νούς τού δολο-φόνου εξακολουθούσε νά μηχανεύεται ένα σχέδιο στανανικό. Σηκώθηκε και πήγε στην κάμαρα όπου είχε πεθάνει ή Μίλντρεντ γιά νά ψάξη νά βρη τό όπλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18ο

Προσπάθησε νά πείσει τόν έαυτό της πώς ό κινδύνος ύπήρχε μονάχα στη φαντασία της. Βγή-κε στό χώλ και είδε πώς ή πόρτα τού σαλονιού ή-ταν άκόμη άνοιχτή, τ' άναμμένα φώτα αντίφένγι-ζαν μέσ' στόν μακρύ καθρέφτη μέ τη χρυσή κορ-νίζα. Έκτός άπό μία κάποια άκαταστασία στό άρχοντικό και χαριτωμένο δωμάτιο, έκτός άπό μία άπροσδιόριστη άτιμώσφαιρα πρόσφατης ταρ-χής, τίποτε έδώ μέσα δέν πρόδινε την φρίκη της σκηνής πού είχε διαδραματισθή πρίν άπό λίγο. Η Μόιρα προσέτρεψε τό σημείο όπου είχε σωριστή νεκρή ή Μίλντρεντ και μπήκε στην κάμαρα. Έ-κλεισε την πόρτα πού ώδηγούσε στό χώλ κι άρχι-σε την έρευνά της. Τά καθήματα ήταν κάπως άκατάστατα βαλμέ-να. Κάποιος είχε ρίξει στόχτη άπό τοίγαρο πάνω στό λεπτό περσικό χαλί. Τό πορτραίτο της Άλις κοίταζε άπό ψηλά, τό καστανά μάτια χαμογελου-σαν γλυκά, ή όλόφωτη κ' εύθραυστη όμορφιά της έμενε άνέγγιχτη άπ' τό τρομερό δράμα πού είχε γίνει μπροστά της. Τό όπλο δέν ήταν εκεί και όμως έπρεπε νά ελ-ναι. Μόνο ή Μίλντρεντ θα μπορούσε νά τό είχε πάρει άπ' τό κάγκελο. Μόνο ή Μίλντρεντ θα μπο-ρούσε νά τό είχε κρύψει εκεί, όχι βέβαια την τρο-μερή εκείνη νύχτα τού Ίουνίου, σχεδόν δύο χρό-νια πρίν, γιάτι δέ θα είχε τόν καιρό νά τό κάνει, άλλα άργότερα. Ίσως μετρί την καταδίχη της Ά-λις; Με την έλπίδα πώς θα τό εύρισκε ή άστυνο-μία; Με την έλπίδα πώς ή άνακάλυψή του θα έπι-βεβαίωνε την ένοχή της Άλις; Έτσι πού, άν κά-τι πήγαινε ποτέ στραβά, νά ύπαρχη τό όπλο, κρυμ-μένο στό σπίτι της Άλις, σιωπηλή άπόδειξη της ένοχής της; Η της ένοχής τού Ρίτσαρντ; Πάντως, όχι της ένοχής της Μίλντρεντ (άν ύποθέσουμε πώς θα ύπήρχαν ύπόνοιες έναντίον της). Γιατί ή άστυνομία θα κατέληγε στό συμπέ-ρασμα (άσφαλώς αυτό τόν συλλογισμό δέ έκανε ή Μίλντρεντ) πώς ή Μίλντρεντ είχε όλο τόν και-ρό και την ευκαιρία νά ξεφορτωθή τό όπλο και

πώς αυτό θα έκανε άν ήταν ένοχη. Ένώ ή Άλις, φυλακισμένη, δέν είχε τη δυνατότητα νά τό πάρη άπ' την κρυψώνα του και νά τό έξαφανίσει. Όσο γιά τόν Ρίτσαρντ, αύτός, έλεύθερος καθώς ήταν νά τό πάρη άπ' εκεί, άν θα παρουσιάζοταν ποτέ ή άνάγκη, θα πίστευε άσφαλώς πώς τό μέρος ήταν σίγουρο και δέν είχε κανένα λόγο ν' άνησυχή. Ίσως ή Μίλντρεντ νά τό είχε σκεφτή όλα αυτά και πολ-λά άλλα. Ίσως πάλι νά μην είχε σκεφτή τίποτε άπολύτως και νά είχε ύπακούσει τυφλά στό πλα-νερά κελεύσματα τού τρομαγμένου μυαλού της. Η Μόιρα έψαξε παντού — κάτω άπ' τά μα-ξιλάρια τού καναπέ και στό συρτάριο τού γρα-φείου πού πάνω του είχε γράψει ή Μίλντρεντ τά τελευταία της λόγια: Πίσω άπ' τις κουρτίνες και γύρω άπ' τό τζάκι. Τό ένα παράθυρο είχε μείνει άνοιχτό και ή βροχή, μπαινόντας μέσα άπ' τόν άέρα, είχε σχηματίσει ένα σκοτεινό λεκέ πάνω στό σκληρό μεταξωτό ύφανσμα. Έξω στη βεράντα, ή βροχή σιγομουρμούριζε τά τζάμια λαμπύριζαν σά μάτια πού παρακολουθούσαν τη Μόιρα μέσ' στη νύχτα. Έκλεισε τό παράθυρο, έψαξε πάλι στις ίδιες γωνιές, παρακινημένη άπ' ένα νευρικό πυ-ρετό, σάμπως ή σωματική αυτή προσπάθεια θα την έμπόδιζε νά σκέπτεται τόν έαυτό της — και τόν Ρίτσαρντ και την Άλις. Ξανακοίταζε άνάμε-σα στό βελούδινα μαξιλάρια τού καναπέ και δέ βρήκε τίποτε. Ψαχούλεψε γιά τρίτη φορά τά βά-θη της ίδιας πολυθρόνας και τέλος σταμάτησε. Τό όπλο δέν ήταν πουθενά. Καί ή Μόιρα δέν ήξερε, δέ μπορούσε νά φανταστή τι τό είχε κάνει ή Μίλντρεντ. Α μπορούσε, φυσικά, νά τό είχε κρύ-ψει κάπου έξω. Είχε όλο τόν καιρό νά τό κάνει, άν είχε μη κρυφά στό σπίτι άπ' την άνοιχτή μπαλκονόπορτα, πρίν κατεβή ή Άλις, ή και ένωρί-τερα, πρίν ξυπνήσει την Άλις. Στην περίπτωση αυτή, τό όπλο θα μπορούσε νά είναι όπουδήποτε.

Η άκόμη, (παρ' όλο πού ό Ρίτσαρντ και ό Τιμ δέν πίστευαν σ' αυτή την έκδοχή) μπορεί νά τό είχαν βρη οι άστυνομικοί και νά τό είχαν πάρει μαζί τους χωρίς νά πουν λέξη σέ κανένα, μέ κά-ποιο σκοπό... Ίσως γιά νά τό εξετάσουν κρυφά, πού έμοιαζε μέ δήματα σιγανά πού άπομακρύνον-ταν και ξαναόρχονταν κάθε τόσο. Πού νά είχε πάει ό Ρίτσαρντ; Τι ήταν αυτό πού είχε νά κάνει πρίν έρθη ό εισαγγελέας; Ό,τι κι άν ήταν, δέν είχε σημασία, σκεφτηκε πάλι ή Μόιρα. Κάθε τι σχετικό μέ τη δολοφονία τού Τζάκ Μάντερς, δέν είχε τώρα πιά καμιά σημασία. Ό Ρίτσαρντ δέν κινδύνευε πιά. Άκόμη κι άν είχε υρεθή τό όπλο, τό πράγμα δέν είχε καμιά σημα-σία.

Άλλά δέν είχε βρεθί! Γιατί; Τό σπίτι ήτανε βυθισμένο στη σιωπή. Τίποτε δέ σάλευε, τίποτε δέν άκουγότανε παρά μονάχα το ψιθύρισμα της βροχής και οι πνιχτοί στεναγμοί της φωτιάς. Όστόσο, και ή βροχή και ή φωτιά — ι αυτές άκόμη οι πορφωές κουρτίνες και οι τοί-χοι, ρωτούσαν θαρρείς μαζί μέ τη Μόιρα: Γί-α-τί; Ένας δολοφόνος είχε πατήσει κάποτε τό πό-δι του σέ τούτο τό σπίτι και τό σπίτι τό θυμόταν. Ένας άνθρωπος είχε πεθάνει κάποτε έδώ, μπρο-στά σ' αυτό τό τζάκι.

Άλλά τόν είχε σκοτώσει ή Μίλντρεντ — και ή Μίλντρεντ είχε πεθάνει. Έπρεπε, λοιπόν, τώρα, ό σπίτι νά ξεχάσει. Οι τοίχοι, ή σιωπή, ό ίδιος ό άέρας, δέν έπρεπε νά έκπέμπουν πιά μηνύμα-τα άπειλητικά, σάν κάποιος κίνδυνος νά παραμύ-νευε.

Κίνδυνος; Μά αυτό ήταν έντελώς παράλογο. Η Μόιρα πλησίασε στην πόρτα, έσθισε τό φως και βγήκε στό χώλ. Ό Ρίτσαρντ δέν είχε έ-πιστρέψει. Κανείς δέν ήτανε στη βιβλιοθήκη. Ξα-ναγύρισε εκεί, μέ δήμα άργό. Σέ λίγες ώρες ή νύχτα θα τελείωνε, θ' άρχιζε νά γλυκοχαράζει. Τό ρολόγι χτύπησε μισή. Ήταν άκόμη σκοτεινά. Η μέρα πού θα ξημέρωνε θάταν καταχνησμένη, άργολίνητη και μελαγχολική.

Σκέφτηκε άόριστα νά δάλη τό σύρτη της μπαλκονόπορτας. Δέν ήταν συνήθεια τό σπιτιού, όστόσο έκανε μηχανικά μερικά βήματα πρós τά εκεί. Καί τότε πρόσξε πώς, μ' όλο πού κανείς δέν ήταν εκείνη τη στιγμή στην κάμαρα, κάποιος είχε περάσει άπ' εκεί.

Ό μικρός Έρωτας κοιτόταν χάμω, σπασμέ-νος σέ χίλια κομμάτια, σάν κάποιο χέρι μοχθη-ρό καί κακόδουλο νά τόν είχε πετάξει μέ όρμη πάνω στό μάμαρο τού τζακιού. Ό μικρός έρω-τας πού τόσο τόν άγαπούσε ή Άλις!

Μικρά ρόδινα κομμάτια, άλλα γαλάζια άπ' τη φαρέτρα τού μικρού θεού, μικροσκοπικά δάχτυ-λα, ήταν σκορπισμένα μπροστά στό πόδια της Μόιρα.

Έκανε νά προχωρήσει και σταμάτησε. Τό δωμάτιο, και τά άλλα, ήταν άκριβώς ό-πως τό είχε άφήσει.

Όμως τό σπασμένο άγαλμα έμοιαζε νά έπιβε-βαιώνει τό έπίμονο συναίσθημά της ότι κάποιος κίνδυνος παραμόνευε σέ τούτο τό σπίτι — ένας δολοφόνος είχε άφήσει επίτηδες, θάλεγε, τά ίχνη της παρουσίας του.

Ό δολοφόνος. Η Μόιρα ήθελε νά τρέξει μακριά άπ' αυτό τό δωμάτιο — άπ' τό μουρμουρητό της βροχής έ-ξω στό πλακόστρωτο, άπ' τις κουρτίνες πού σά-λευαν, άπ' τόν θρυμματισμένο έρωτα. Καταβάλ-λοντας μεγάλη προσπάθεια, ξανακάθισε στην πολ-υθρόνα τού Ρίτσαρντ. Έπρεπε νά σκεφτή ψύ-χραιμα, νά ηρεμήσει. Έπρεπε νά τινάξη άπό πά-νω της αυτή την ταραχή πού την κυριεύε. Νά διώξή τό χέρι πού την άγγίζει κάθε τόσο και τη φωνή πού της ψιθύρίζει άγνά: Κοίταξε με, κοίτα, είμαι έδώ. Είμαι ό δολοφόνος.

Μέ κομμένη άναπνοή, πίεσε τόν έαυτό της νά πάρη ένα τοίγαρο, τό άναψε. Πίεσε τόν έαυτό της νά σκεφτή, ν' άναλύσει την κατάσταση: Ό Τζάκ είχε δολοφονηθή, ναι. Άλλά ή Μίλντρεντ τόν ελ-χε σκοτώσει. Καί τώρα, ύστερ' άπό δύο σχεδόν χρόνια, ή Μίλντρεντ είχε όμολογήσει τό έγκλήμα-της και είχε άυτοκτονήσει. Έπομένως, δέν ύ-πήρχε πιά δολοφόνος. Τό έγκλημα είχε άρχίσει μέ τό μίσος της Μίλντρεντ και είχε τελειώσει μέ τό θάνατό της. Αυτό έλεγε ή λογική.

Άλλά άφού έτσι ήτανε τά πράγματα, γιάτι εξακολουθούσε νάχη άκόμη την έντύπωση πώς κάποιος κίνδυνος την άπειλούσε;... Διότι, εκεί πού πρίν ύπήρχε ένα μόνο στοιχείο άνησυχητικό, τώρα ήταν δύο — τό όπλο, τό σπασμένο άγαλματάκι. Καί τό σπασμένο άγαλματάκι ύποδηλούσε κάτι άκόμη πιο σημαντικό: Μίσος έναντίον της Άλις. Καί όχι μονάχα μίσος, άλλα μία τυφλή, άλογη λύσσα, μία μανία καταστροφής.

Προσπάθησε, μεθοδικά, νά φανταστή πώς έ-γινε τό κακό. Σίγουρα την ώρα πού ή ίδια ήτανε στό σαλόνι, κάποιος είχε μπει στη βιβλιοθήκη κ' είχε σπάσει τό άγαλματάκι. Δέν είχε άκούσει κα-νένα νά κατεβαίνει τη σκάλα ή νά περπατή στό χώλ. Η μπαλκονόπορτα δέν ήτανε μανταλωμένη. Κάποιος θα μπορούσε νά είχε έρθει άπ' τη βεράν-τα. Ποιός;

Μεθοδικά, επίσης, έκανε ένα νοερό κατάλογο τών ανθρώπων πού έμεναν στό σπίτι. Ήταν τόσο λίγοι — ό Σάμ, ό Τιμ, ή θεία Κορνέλια, οι ύπηρέ-τες. Κανείς άπ' αυτούς δέ θα έρχιγνε χάμω τόν έρωτα γιά νά τόν σπάζη και άσφαλώς τό γεγονός δέν ήτανε τυχαίο. Θάθελε πολύ νά μπορούσε νά τό θεωρήσει τυχαίο και νά τό διώξή άπ' τό μυαλό της, άλλα δέ μπορούσε Όπως δέ μπορούσε νά διώξή τό άπροσδιόριστο συναίσθημα τού κινδύνου πού ένοιωθε μέσα της.

Κι άν, γιά μία στιγμή, παραδεχότανε την ύ-παρξη αυτού τού κινδύνου; Τι θα γινότανε τότε; Μόνον ύποθετικά, μόνο γιά μία στιγμή. Ό Τζάκ Μάντερς είχε δολοφονηθή, αυτό μία φορά ήταν βέβαιο. Ήταν όμως δυνατό νά είχε δολοφονηθή και ή Μίλντρεντ;

Άκόμη και σάν ύπόθεση, ή σκέψη αυτή ήταν έντελώς άσχημη. Η Μόιρα είχε δει τη Μίλντρεντ νά πεθαίνει. Η Άλις την είχε δει νά πεθαίνει. Καί ή Άλις ήτανε μαζί της δέκα τουλάχιστον λεπτά πρίν πεθάνει και κανείς άλλος δέν ήτανε στην κά-μαρα. Έπομένως, άν κάποιος είχε δολοφονήσει τη Μίλντρεντ (άλλά πώς; πώς;) αυτός ό κάποιος θα μπορούσε νά είναι μονάχα ή Άλις.

Έμπρός, λοιπόν! Βάλε τα όλα κάτω κ' έξέ-τασε τά ένα — ένα, είτε ή Μόιρα στόν έαυτό της. Ποιά ήταν τά κενά σ' αυτές τις εικασίες; Καί πού ώδηγούσαν; Δικαιολογούσαν τούς φόβους της; Τ-ποδηλούσαν την παρουσία ενός δολοφόνου;

Άσφαλώς ή Μίλντρεντ είχε πεθάνει άπό δη-λητηρίαση. Έτσι είχε πη ό γιατρός. Έτσι είχανε πη όλοι. Καί, φυσικά, είχε πάρει μόνη της τό δη-λητήριο. Έξάλλου, άν, παρά την όμολογία πού ελ-χε γράψει, παρά τό χαρακτηριστικό γεγονός ότι είχε άγοράσει ή ίδια τό δηλητήριο λίγες μόλις μέ-ρες μετά τη δολοφονία τού Τζάκ, άν, παρ' όλα αυτά, ή Μίλντρεντ δέν είχε άυτοκτονήσει άλλα κάποιος την είχε σκοτώσει, αυτός ό κάποιος θάπρεπε νά είχε ένα κίνητρο.

Αυτό ήτανε τό κλειδί, τό κέντρο, ή όλη βάση γιά οιοδήποτε ύποθετικό οικοδόμημα πού θα στηρι-ζότανε στη θεωρία της δολοφονίας.

Ποιά θα μπορούσε νά ήταν αυτό τό κίνητρο; Γιά ποιά λόγο θα ήθελε κάποιος νά δολοφονήση τη Μίλντρεντ; Καί, άκόμη πιο σοβαρό έρώτημα, γιά ποιά λόγο είχε άναγκαστή νά τη σκοτώσει; Γιατί ό φόνος είναι δίδυμο άδελφί του κινδύνου,

τού άμεσου και τρομακτικού κινδύνου. Ποιός θα μπορούσε νά είχε βρεθί στην άνάγκη νά σκοτώ-ση τη Μίλντρεντ;

Η Μόιρα πέταξε τό τοίγαρό της, σηκώθηκε, πήγε ως την άκρη της κάμαρας, ξαναγύρισε. Όστόσο, ή ύποθετική αυτή γραμμή πού ακολου-θούσε ή σκέψη της στριφογυρνούσε έπίμονα στό μυαλό της, δέν έλεγε νά την άφήσει ήσυχη. Έμπρός, λοιπόν! Σκέψου! έλπε πάλι άπό μέσα της. Κι άν ή Μίλντρεντ είχε άπειλήσει κανένα;

Πώς; Η έρώτηση αυτή την ξανάφερε, ύστερ' άπ' ένα μεγάλο γύρο, στη γνωστή, την άναμφισβήτητη δολοφονία τού Τζάκ. Ό Τζάκ Μάντερς είχε δολο-φονηθή και ή άπαλλαγή της Άλις είχε προκαλέ-σει νέες έρευνες γιά την άνακάλυψη τού ένόχου.

Εικονογράφηση ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΡΑΑΜΟΥ

Τό επόμενο λεπτό ή Μόιρα τόν είδε νά σκίζει τρέχοντας τό χώλ...

Άν, έτσι και γιά μία στιγμή, θα μπορούσε ν' άμφισβητηθή ό τρόπος τού θανάτου της Μίλντρεντ, ή βάση οποιασδήποτε θεωρίας έπρεπε νά έχη ά-μεση σχέση μέ τά πρόσφατα γεγονότα: την άπο-φυλάκιση της Άλις, την έπιστροφή της στό σπι-τι, τις νέες έρευνες πού θα έκαναν ή άστυνομία γύρω άπ' τη δολοφονία τού Τζάκ Μάντερς. Νά ήξερε άραγε ή Μίλντρεντ κάτι σχετικό μέ τη δο-λοφονία τού Τζάκ, κάτι τόσο επικίνδυνο γιά τό δο-λοφόνο, ώστε νά τόν άνάγκασε νά τη σκοτώσει γιά νά έξασφαλίση τη σιωπή της;

Ας ύποθέσουμε πώς δέν σκότωσε ή Μίλντρεντ τόν Τζάκ, σκέφτηκε ή Μόιρα. (Αυτό ήταν, φυσι-κά, παράλογο, άφού ή ίδια ή Μίλντρεντ είχε γρά-ψει πώς τόν είχε σκότωσει και κανείς δέ θα μπο-ρούσε νά την άναγκάσει νά γράψει ένα τέτοιο ση-μείωμα άν δέν ήταν αυτή ή αλήθεια.) Ας ύ-ποθέσουμε όμως πώς δέν τόν σκότωσε ή Μίλ-ντρεντ, συνέχισε ή Μόιρα τη σκέψη της. Ας φανταστούμε γιά μία στιγμή πώς δέν ύπάρχει γράμμα. Τότε;»

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Για τρίτην φορά επανέρχονται οι ΕΙΚΟΝΕΣ στο θέμα της κινηματογραφικής αποδόσεως του αριστουργήματος του Μπέρναρ Σω «Άγια Ίωάννα» με πρωταγωνίστρια την μέχρι πρό έτους άσημη Ζάν Σέμπεργκ. Είναι χωρίς άλλο δικαιολογημένη η έμμονή στο ίδιο αυτό θέμα αφού τόσοι θόρυβο προεκάλεσε και τόσο δραματικά έπεισόδια συνώδευσαν το γύρισμα του φιλμ. Με το σημερινό ρεπορτάζ, ώλοκληρωμένο και συνθετικό, νομίζομε ότι μπαίνει πιά τελεία και παύλα. Το έργο είναι έτοιμο και στους φίλους της έβδομης τέχνης ανήκει η τελική κρίση, για την άξια του.

ΑΦΩΣΙΩΜΕΝΟΣ Ο ΠΡΕΜΙΝΓΚΕΡ ΣΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΔΕΝ ΑΝΤΕΛΗΦΘΗ ΟΤΙ Η ΖΑΝ ΚΑΙΓΟΤΑΝ ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΥΤΥΧΩΣ ΕΙΣΠΕΥΣΑΝ ΕΠΙΚΑΙΡΩΣ ΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΟΥ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΤΗΝ ΕΛΥΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΥΛΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΕΜΑΚΡΥΝΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ. Η ΣΕΜΠΕΡΓΚ ΥΠΕΣΤΗ ΑΡΚΕΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ

Παρ' όλίγο νά καή στ' αληθινά ή ψεύτικη Ζάν ντ' "Αρκ

Η ΖΑΝ ΣΕΜΠΕΡΓΚ ΠΛΗΡΩΣΕ ΜΕ ΑΦΑΝΤΑΣΤΕΣ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΕΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΝΑ ΕΠΙΣΚΙΑΣΗ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΡΜΗΝΕΥΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΤΗΣ ΟΡΛΕΑΝΗΣ

Πριν από λίγο καιρό, ή αφρόκρεμα του Παρισιού, με έπικεφαλής τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, συγκεντρώθηκε στην Όπερα, όπου ο Όττο Πρέμινγκερ παρουσίασε την τελευταία ταινία του, την «Άγια Ίωάννα», που γυρίστηκε με βάση το όμώνυμο θεατρικό έργο του Μπέρναρ Σω. Η κινηματογραφική διασκευή του έργου οφείλεται στον γνωστότατο συγγραφέα Γκράχαμ Γκρήν και οι γαλλικοί διάλογοι στον επίσης διάσημο συγγραφέα Ζάν Άννουίτ. Η ταινία του Πρέμινγκερ εκρίθηκε σαν ή λαμπρότερη μέχρι σήμερα έπιτυχία του, και έρχεται να θεμελιώσει όριστικά μια λαμπρή σταδιοδρο-

μία που κοσμούν εξαιρετικές κιάλας δημιουργίες όπως το «Κάρμεν Τζώνς» και ο «Άνθρωπος με το χρυσό χέρι». Στην «Άγια Ίωάννα» ο Πρέμινγκερ επέδειξε μια ιδιαίτερη τρυφερότητα. Προσπάθησε να μεταφέρει στην οθόνη όλη τη συγκίνηση που του είχε προκαλέσει ή ανάγνωση του θεατρικού έργου του μεγάλου Ίρλανδού, και κυρίως να μην προδώσει τις προθέσεις του συγγραφέα. Η ταινία του δεν είναι από τις λεγόμενες ιστορικές υπερδημιουργίες — απέφυγε να σταθί σ' ένα έξωτερικό πινάκα εικονογραφημένου παραμυθιού και θρύλου, μ' όλο που ή άναμφισβήτητη γοητεία που άσκει στο

παγκόσμιο κοινό το δράμα της Παρθένας της Όρλεάνης, θα του είχε έκ των προτέρων εξασφαλίσει την ταμειακή έπιτυχία του έργου του. Αντίθετα, ή Ίωάννα του είναι μια ταπεινή χωριατοπούλα, — όπως τη θέλησε ο Σω — και το γεμάτο συγκίνηση προσωπάκι της Ζάν Σέμπεργκ, που σήκωσε στους λεπτούς ώμους της όλο το βάρος της έπιτυχίας, δοήθησε πολύ στην άποδοση του πνεύματος του συγγραφέα. «Η Ζάν ντ' "Αρκ», σημειώνει ο Μπέρναρ Σω σε κάποιο λεξικό, «γεννήθηκε στα 1412 σ' ένα χωριό των Βουργών. Στα 1431, κάηκε σαν αίρετική

μάγισσα, αλλά στα 1456 αποκατεστάθη έν μέρει ή μνήμη της. Στα 1464 όνομάσθηκε Σεβαστή, και στα 1908, Μακαρία. Τέλος άνεκηρύχθη άγία στα 1920. Είναι ή σημαντικότερη πολεμική άγία του χριστιανικού έορτολογίου και ένα από τα πιο άλλόκοτα πλάσματα ανάμεσα στις έκκεντρικές διασημότητες του μεσαίωνα. Μολονότι εύσεδέστατη και φανατική καθολική, εξαπέλυσε άληθινή σταυροφορία κατά των Ίησουϊτών και άποτελεί, στην πραγματικότητα, μια από τις πρώτες μάρτυρες των διαμαρτυρομένων. Μπορεί έξ άλλου να καταταχθή ανάμεσα στους πρώτους άποστόλους του έθνικισμού».

‘Η ταινία του Πρέμινγκερ είναι ή ενάτη κατά σειράν ‘Ιωάννα που προσπαθεῖ νὰ δωση σάρκα καὶ ὁστὰ στὸν ὑπέροχο δρῦλο

Οἱ γραμμὲς αὐτὲς τοῦ Σῶ, μολοντί γραμμένες σὲ ἄλλη περίπτωση, προσδιορίζουν καθαρά τὴν πορεία πὺ ἀκολουθῆσε ὁ συγγραφεὺς στὴ δραματικὴ ἀπεικόνιση τῆς ζωῆς τῆς ἡρωίδας του.

Ἡ ἱστορία τῆς ἀδολῆς κοπέλας πὺ ἔσωσε τὴ Γαλλία καὶ παρέδωσε τὸ πνεῦμα τῆς μέσα στὶς φλόγες πρὶν συμπληρώσῃ τὰ 20 χρόνια τῆς, ἀπέτελεσε ἀνέκαθεν πηγὴ ἐμπνεύσεως γιὰ τοὺς δραματουργοὺς (ἀνάμεσα στοὺς πὺ ξακουστοὺς εἶναι ὁ Σίλλερ), ἀλλὰ πολὺ περισσότερο γιὰ τοὺς σκηνοθέτες. ‘Η σημερινὴ ταινία τοῦ Πρέμινγκερ εἶναι ἡ ἐνάτη κατὰ σειράν μὲ τὸ ἴδιο θέμα πὺ βλέπει τὸ δρόμο τῆς ὁδοῦ.

Πρὶν ἀπὸ 57 ἀκριβῶς χρόνια, στὴν αὐγὴ τοῦ αἰῶνα μας, ὁ δαιμόνιος Ζῶρς Μελιέ, ὁ πρῶτος σκηνοθέτης καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους σκαπανεῖς τῆς ἐβδομῆς τέχνης, γύρισε στὴ Γαλλία τὴν πρώτη «Ζάν ντ’ Ἀρκ». ‘Ηταν μιά ἀπὸ τὶς σύντομες ἐκείνες ταινιοῦλες του, πὺ τὸ γύρισμά τους γινόταν σὲ μιά μέρα καὶ ἡ προβολὴ τους διαρκοῦσε λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας. ‘Οκτώ

(Φωτ. Pat Clark. Warner Bros.)

ΕΠΙ ΜΙΑ ΒΔΟΜΑΔΑ, ἡ Ζάν δενόταν στὸ στῦλο τῆς ἐκτελέσεως κ’ ὕψιστο ἀπὸ τὶς φάσεις τοῦ μαρτυρίου τῆς συνονοματίας τῆς ἡρωίδας, ἐνῶ οἱ φανοὶ τὸ ἀπετύπωναν σὲ ὅλα τὰ πλάνα καὶ τὶς γωνίες. Παρὰ λίγο θὰ τὴν περίμενε καὶ τὸ ἴδιο τέλος, ἂν, βέβαια, ἀργούσαν περισσότερο οἱ βοηθοί.

χρόνια ἀργότερα παρουσιάστηκε ἡ δεύτερη ταινία τῆς ‘Ιωάννας καὶ στὰ 1913 ὁ ἴδιος ὁ Μελιέ ἐπιχειρεῖ τὴν τρίτη ἀνάπλαση τοῦ θέματος. Τὴν ἴδια χρονιά ὁ Ἱταλὸς Νίνο Μαξιμιλιάνι, γυρίζει μιά τεραστίου μήκους «‘Ιωάννα» μὲ τὴν Μαρία Τζιακομπίνι στὸ ρόλο τῆς σιδηρόφρακτῆς ἡρωίδας. ‘Απὸ δῶ καὶ πέρα ἡ σκυτάλη περνάει τὸν Ἀτλαντικὸ καὶ ἔρχεται στὰ χέρια τοῦ Σέσιλ ντέ Μιλ, πὺ στὰ 1917 παρουσιάζει τὴ δική του ‘Ιωάννα, μὲ πρωταγωνίστρια τὴν Τζέραλντιν Φάρραρ. Ἀλλῇ μιά ὁμοτίτλη ταινία γυρίζεται στὴ Γαλλία στὰ 1928 καὶ ἔπειτα ἀπὸ εἴκοσι χρόνια, στὰ 1948, ἡ Ἰνγκριντ Μπέργκμαν, στὴν ἀκμὴ τότε τῆς σταδιοδρομίας τῆς καὶ λίγο πρὶν ξεσπάσῃ τὸ σκάνδαλο μὲ τὸν Ροσσελίνι, παίζει τὴν ἡρωίδα στὴν ὑπερπαραγωγή τοῦ Βίκτωρ Φλέμινγκ, πὺ γυρίστηκε μὲ βάση τὸ θεατρικὸ ἔργο «‘Ιωάννα τῆς Λωρραίνης» τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέα Μάξγουελ Ἀντερσον, καὶ στοίχισε 4.500.000 δολάρια. Ἀλλὰ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἦταν πολὺ κατώτερη ἀπ’ ὅ,τι ἀνεμένετο.

Φθάνομε ἔτσι στὰ 1957, ὁπότε γυρίζονται δυὸ ‘Ιωάννες. Ἡ μιά σὰν ἓνα ἐπεισόδιο στὸ ἔργο τῆς Γουάρνερ Μπρὸς «‘Η ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας», μὲ τὴν Χέντυ Λαμάρ, καὶ ἡ δεύτερη τοῦ Πρέμινγκερ.

Τὸ τόλμημα τοῦ “Όττο Πρέμινγκερ

‘Απὸ ὅλες τὶς ‘Ιωάννες πὺ γυρίστηκαν μέχρι σήμερα, μονάχα τοῦ Πρέμινγκερ ἔχει βασισθῇ στὸ ἔργο τοῦ Σῶ. Ἀπέτελεσε ὁμῶς καὶ ἀπὸ μιά ἄλλη ἀποψη τόλμημα, γιατί ὁ σκηνοθέτης δὲν διάλεξε καμμιά καθιερωμένη φέρμα γιὰ τὸ ρόλο τῆς ἡρωίδας του, ἀλλὰ προτίμησε τὴν τελείως ἀγνωστὴ δεκαοκτάχρονη φοιτήτρια τῆς Αἰόδα γιὰ νὰ τῆς ἐμπιστευθῇ τὸν κύριο ρόλο του. Οἱ ἀναγνώστες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ θὰ θυμούνται τὸ ρεπορτάζ γιὰ τὸν τρόπο τῆς ἐκλογῆς καὶ τὸ πορτραῖτο τῆς σημερινῆς πρωταγωνίστριας, πὺ εἶχαμε δημοσιεύσει πρὸ καιροῦ, ὅταν ἄρχισε νὰ γυρίζεται ἡ ταινία.

Γιὰ ν’ ἀντιληφθῇ κανεὶς καλύτερα τὴ σημασία τοῦ τολμήματος αὐτοῦ τοῦ Πρέμινγκερ, ἀξίζει νὰ σημειωθῇ τὸ ἀκόλουθο χαρακτηριστικὸ περιστατικὸ, πὺ ἔγινε στὶς 3 Μαρτίου 1924, ὅταν συμπληρώθηκε στὸ θέατρο «Ἐμπάτρ» ἡ ἑβδομηκοστὴ παράσταση τῆς «Ἀγίας ‘Ιωάννας» τοῦ Σῶ. Μόλις ἔπεσε ἡ αὐλαία, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας σηκώθηκε καὶ ἀνεβαίνοντας στὸ παρασκήνιο, ἐνεχείρισε στὴν πρωταγωνίστρια Οὐνίφρεντ Λένιχαν, τὸ παράσημο τοῦ τάγματος τῆς Ζάν ντ’ Ἀρκ. Τὴν ἀνάταξη αὐτὴ διάκριση ἔφεραν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὁ Πάπας Πίος ΧΙ, ὁ στραταρχὴς Ζόφρ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Ραϋμόντ Πουανκαρέ.

Ἀλλὰ γιὰ τὸν “Όττο Πρέμινγκερ, τὸν φαλακρὸ καὶ ἥπιο Βιεννέζο, πὺ εἶχε εἰδικευθῇ στὶς πολεμικὲς ταινίες νὰ παίζει ρόλους στρατιωτῶν Ναζί, δὲν ὑπάρχει ἡ λέξη ἀδύνατο. Ὅλη του ἡ πολιτεία στὸ Χόλλυγουντ χαρακτηρίζεται σὰν μιά πρόκληση. Ἀγνόησε τὶς ἀπαγορεύσεις τῆς λογοκρισίας καὶ παρουσίασε στὶς ταινίες του ὀπιομανεῖς (ὁ Ἀνθρωπος μὲ τὸ χρυσὸ χέρι) ἢ σκανδαλώδεις διαλόγους (Τὸ γαλάζιο φεγγάρι). Τέλος διάλεξε τὴν Ζάν Σέμπεργκ γιὰ τὸ δύσκολο ρόλο τῆς ‘Ιωάννας.

Βέβαια, ὁ ὑπόλοιπος θίασὸς του συγκροτήθηκε ἀπὸ πασίγνωστα ὀνόματα, πὺ ἔρριξαν τὸ βάρος τῆς παρουσίας τους στὴν ταινία. Ρίτσαρντ Γουίντμαρκ, Ρίτσαρντ Τόντ, Ἀντον Γουάλμπυκ, σὲρ Τζῶν Γκίλγουντ, Φέλιξ Ἀϊλμερ, Μπάρρυ Τζῶνς, Φίνλεϋ Κιούρι. Καὶ οἱ δεύτεροι ρόλοι ἀνετέθησαν σὲ λαμπροὺς ἡθοιοὺς τῆς ἀγγλικῆς σκηνῆς.

Ἀνώτερη τῆς Ἰνγκριντ Μπέργκμαν:

Ἀλλὰ ἡ ἀπόδοση τῆς Ζάν Σέμπεργκ φαίνεται νὰ δικαίωσε τὶς προσδοκίες του. Ἡ Ζάν ἐξέτελεσε πιστὰ τὶς ὁδηγίες τοῦ Πρέμινγκερ, τόσο πιστὰ μάλιστα, ὥστε στὴ σκηνὴ τῆς πυρὰς ἔφθασε νὰ καὶ στ’ ἀλήθεια. Τὰ ἐκμαγεῖα τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν τῆς Ζάν πὺ θὰ τὴν ἀντικαθιστούσαν στὶς φλόγες (οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ δημοσίευσαν σὲ προηγούμενο τεῦχος τὴ -σχετικὴ ἀνταπόκριση) προωρίζονταν γιὰ τὴν τελικὴ φάση, ὅταν ἡ ἡρωίδα θὰ ἔβρισκόταν πιά ὀλοκληρωτικὰ πνιγμένη μέσα στοὺς καπνοὺς καὶ ἡ φωτιά θὰ τὴν εἶχε καλύψει ὀλόκληρη. Ἀλλὰ γιὰ τὶς πρῶτες φάσεις τῆς ἐκτελέσεως, ὁ Πρέμινγκερ ἤξελε νὰ πετύχῃ τὸ ἄκρον ἄκρον τοῦ ρεαλισμοῦ καὶ ἔδεσε στὸ στῦλο τὴν Ἰ-δια τὴν Σέμπεργκ καὶ ἄναψε πραγματικὴ φωτιά. Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ὑποστῇ ἡ Ζάν ἐγκαύματα στὰ χέρια καὶ στὸ στομάχι. Ἀλλὰ δὲν ἦταν τὰ βασανὰ τῆς μονάχα αὐτά. Στὴ μεγαλύτερη διάρκεια τοῦ γυρίσματος τῆς ταινίας ἡ νεαρὴ ἡθοιοὺς ὑποχρεώθηκε νὰ βρίσκεται κλεισμένη σὲ μιά πανοπλία πὺ ζύγιζε δώδεκα ὀκάδες. Γιὰ νὰ γυριστῇ τέλος ἡ σκηνὴ τῆς φωτιᾶς, χρειάστηκε ἡ πλατφόρμα τῶν στούντιο Σέπερτον, τοῦ Λουδίνου, νὰ μεταβληθῇ σὲ πλατεία τῆς μεσαιωνικῆς Ρουένης, ὅπου ἔγινε ἡ ἐκτέλεση τῆς ἡρωίδας. Ἐπὶ μιά ὀλόκληρη ἑβδομάδα ἡ Ζάν ἀλυσσοδεύονταν στὸ στῦλο τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἄναβαν γύρω τῆς τὴ φωτιά. Καιγόνταν καθημερινὰ, σὲ «γκρὸ λάν», σὲ «πλὰν ἀμερικαῖν» καὶ σὲ «τράβελλινγκ», ἀπ’ ὅλες τὶς γωνίες πὺ ὁ σκηνοθέτης ἔκρινε πὺς θὰ ζωντανεύουν καλύτερα τὴ σκηνή. Ἐτσι τὴν τελευταία φορὰ, καὶ ἐνῶ τὸ γύρισμα ἔφθανε στὸ τέλος του, ἡ Ζάν Σέμπεργκ ἄρχισε νὰ ἐξφωνίζει πραγματικὰ, γιατί οἱ φλόγες εἶχαν ἀρπάξει κιόλας τὰ ρούχα τῆς καὶ τὴν ἔκαιγαν. Ὁ Πρέμινγκερ ἦταν πολὺ ἀπασχολημένος γιὰ νὰ καταλάβῃ ὅτι εἶχε σταματήσει τὸ παίξιμο καὶ ἄρχισε τὸ πραγματικὸ δράμα. Εὐτυχῶς οἱ βοηθοὶ του ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως τὸν κίνδυνο καὶ ἔσπευσαν νὰ λύσουν τὴν Ζάν καὶ νὰ τὴν τραβήξουν ἀπὸ τὶς φλόγες.

Ὁ Πρέμινγκερ εἶναι σίγουρος ὅτι ἡ ἀπόδοση τῆς Ζάν θὰ κριθῇ ἀπείρως ἀνώτερη ἀπὸ τῆς Ἰνγκριντ Μπέργκμαν καὶ κατὰ φυσικὸ λόγο, ἀπὸ τῆς Χέντυ Λαμάρ. ■ ■ ■

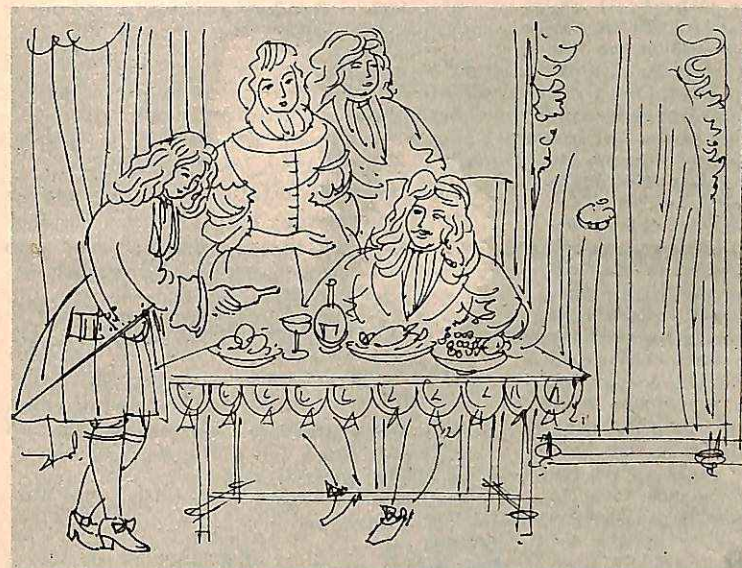
ΑΙΣΧΥΛΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ
ΩΣΤΕΝ
ΜΠΑΛΖΑΚ
ΒΕΡΝ

300 ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας

ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ
ΣΩ
ΔΟΥΜΑΣ
ΟΜΗΡΟΣ
ΟΥΤΚΩ
ΕΛΛΙΟΤ
ΟΥΤΚΩ
ΧΕΜΙΝΓΟΥ
ΕΝ
ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ
ΝΤΟΥΑ
ΜΩΜ
ΠΙΡΑΝΤΕΜΟ
ΤΟΥΝ
ΦΩΝΙ
ΤΟΥΝΦ
ΓΚΟΤΙΕ
ΜΠΡΟΝΤΕ
ΤΖΑΙΝΣ
ΜΕΛΒΙΛ
ΚΑΙΣΤΑΕΡ
ΧΑΣΕΛΥ
ΤΟΥΡΚΕΝΙΕΦ
ΚΙΡΙΑΓΚ
ΝΤΟΥΙΣ
ΚΗΤΣ
ΜΙΑΤΟΝ
ΦΡΑΝΚΛΙΝ
ΠΑΜΠΛΑΙ

15

ΜΟΛΙΕΡΟΣ

ΟΡΓΚΟΝ, ἓνας πλούσιος ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς τῆς Βασιλικῆς Σωματοφυλακῆς
ΚΥΡΙΑ ΠΕΡΝΕΛ, μητέρα του
ΕΛΜΙΡΑ, γυναίκα του
ΝΤΑΜΙΣ, γιὸς του
ΜΑΡΙΑΝΑ, κόρη του
ΒΑΛΕΡΙΟΣ, ἐραστής τῆς Μαρίας.
ΝΤΟΡΙΝΑ, καμαριέρα τῆς Μαρίας.
ΚΛΕΑΝΘΗΣ, κουινάδος τοῦ Ὀργκόν
ΤΑΡΤΟΥΦΟΣ, ἓνας ὑποκριτὴς

ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΟΥ: Θέατρο

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Μολιέρος (‘Ιωάννης - Βαπτιστὴς Ποκελέν 1622—1673)

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ: Κωμωδία

ΕΠΟΧΗ: 17ος αἰώνας

ΤΟΠΟΣ: Παρίσι

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ: 1664

Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο γιὰ τὸν σύγχρονο ἀναγνώστη ν’ ἀντιληφθῇ τὴν ἀναταραχὴ πὺ προκαλεσε, διὰ πραιοπαίχθηκε, ὁ «Ταρτοῦφος» ἢ ὁ «Υποκριτὴς». Ὁ Μολιέρος κατηγορήθηκε ὅτι μὲ τὸ χαρακτὴρ τοῦ ὑποκριτοῦ τοῦ ὀπνόμενου τὰ θεμέλια τῆς θρησκείας. Γιὰ μᾶς ἡ κωμωδία τοῦ Μολιέρου διατηρεῖ τὴν ἀξία τῆς κυρίως σὰν πρὸδρομος παρομοίων σατιρικῶν χαρακτῆρων, ἀπὸ τὸν κ. Πέκονιφ τοῦ Ντίκενς μέχρι τὸν ἀνυπέροχτο Φομά Φόμπις τοῦ Ντοστογιέφσκυ. Ὁ Ταρτοῦφος τοῦ Μολιέρου δύσκολα μᾶς πείθει, κυρίως γιατί δὲν μᾶς παρουσιάζει ὁ συγγραφεὺς π ὡς καὶ γιὰ ποῖό λόγο ὁ ὑποκριτὴς ἔγινε τέλειος πὺ εἶναι.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ:

Τὸ σπιτικὸ τοῦ Ὀργκόν ἦταν εὐτυχισμένο. Ὁ Ὀργκόν εἶχε παντρευτῇ τὴν Ἐλμίρα, μιά κατὰ πολὺ νεώτερη του γυναίκα ἡ ὁποία τὸν λατρεῖ. Τὰ δυὸ παιδιά του, ἀπὸ τὸν πρῶτο γάμο του, ἀγαποῦσαν τὴ μητριὰ τους καὶ κείνη τοὺς ἀνταπέδιδε τὴν ἀγάπη τους. Ἡ κόρη του Μαρριάνα ἦταν ἀρραβωνιασμένη μὲ τὸν Βαλέριο, ἓνα διαλεκτὸ νέο, καὶ ὁ Νταμῖς, ὁ γιὸς του, ἀγαποῦσε τὴν ἀδελφὴ τοῦ Βαλερίου.

Τότε παρουσιάστηκε ὁ Ταρτοῦφος. Ὁ Ταρτοῦφος ἦταν ἓνας ἀδέκαρος ἀ-

πατεώνας, πὺ ὁ εὐκολόπιστος Ὀργκόν τὸν εἶχε ὀρῇ νὰ προσεῦχεται στὴν ἐκκλησία. Ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν γλυκύτητα καὶ τὴν προσποίηση θρησκευτικοῦ ζήλου, ὁ Ὀργκόν ἐγκατέστησε τὸν ὑποκριτὴ στὸ σπιτί του. Ἡ οἰκογένεια ἄρχισε νὰ κλονίζεται. Ἀπὸ τὴ στιγμή πὺ ἐγκατεστάθη στὸ σπιτί τοῦ Ὀργκόν, ὁ Ταρτοῦφος, ἀποφάσισε νὰ μεταβάλλῃ τὴ φυσικὴ εὐτυχισμένη ζωὴ τους, σύμφωνα μὲ τοὺς αὐστηροὺς ἠθικοὺς κανόνες πὺ ὑποκρινόταν ὅτι ἐφαρμόζει ὁ ἴδιος. Ἐπέβαλε στὸ σπιτί ἓνα αὐστηρὸ πουριτανικὸ καθεστῶς καὶ ἔπεισε τὸν Ὀργκόν νὰ διαλύσῃ τὸν ἀρρα-

θῶνα τῆς κόρης του μὲ τὸν Βαλέριο, γιὰ νὰ τὴν παντρευτῇ αὐτὸς, ὁ Ταρτοῦφος. Τὸν ἔπεισε ὅτι ἡ κοπέλα εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ κάποιον εὐσεβῆ, γιὰ νὰ τὴν καθοδηγήσῃ σὲ μιά θεάρεστη ζωὴ.

Ὁ Βαλέριος ἦταν ἀποφασισμένος νὰ μὴ τοῦ πάρῃ ἄλλος τὴν Μαρριάνα, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ μνηστὴ του ἦταν πολὺ ἀδύνατος χαρακτῆρας γιὰ ν’ ἀντισταθῇ στὸν Ταρτοῦφο καὶ στὸν πατέρα τῆς. Μπρὸς τὴν ἐπιμονὴ τοῦ πατέρα τῆς μένει ἀμίλητη καὶ περιορίζεται σὲ μιά ἀσθενικὴ διαμαρτυρία. Συνέπεια τούτων ἦταν ὅλα τὰ μέλη

ΝΤΑΝΤΕ
ΣΑΙΞΠΗΡ
ΣΚΩΤ
ΕΡΕΚΛΙΤΣ

300 ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΓΚΑΙΤΕ
ΣΙΛΛΕΡ
ΤΣΒΑΙΧ
ΤΟΥΝ

Ο Ιωάννης - Βαπτιστής Μολιέρος

— Ιωάννης - Βαπτιστής Μολιέρος είναι το πραγματικό όνομά του — ο μεγαλύτερος Γάλλος κωμωδιογράφος, γεννήθηκε στο Παρίσι το 1622 και πέθανε στην ίδια πόλη στις 17 Φεβρουαρίου του 1673, από μία κρίση στηθικού νοσήματος την ώρα που, παίζοντας τον κύριο ρόλο της κωμωδίας του «Ο κατά φαντασίαν άσθενής», έπρόφερε την λέξη «ορκίζομαι». Οί φίλοι του, ξεροντας πως είναι πολύ άρρωστος, τον ελχαν παρακαλέσει να μην πάει εκείνο το κράδυ μέρος στην παράσταση. «Αδύνατον, άποκριθήκη. Τάχαχουν πενήντα πτωχοί εργάτες, που δεν έχουν παρά τὸ μεροδούλι τους γιά νά ζήσουν. Τι θά γίνουν άν δεν πάίξω;» Η έκκλησιαστική αρχή, μνησάκη γιά τὸ μαστίγωμα που είχε ύποστη άπ' τὸν «Τατοῦφο» του, στην μοναδική του παράσταση, στις 5 Αιγυυστου του 1667, άρνήθηκε την θεσηκενική κηδεία στον νεκρό του Μολιέρου. Μά ύστερα από παρακλήσεις της χήρας του, που είχε γίνει ή πηγή άπεραντης πικρίας γιά τὸν Μολιέρο, ο Λουδοβίκος 14ος παρήγγειλε στον Άρχιεπίσκοπο Παριζιάν νά επιτρέψη την θεσηκενική ταφή. Νύχτα, χωρίς πομπή, έγινε ή κηδεία του μεγάλου κωμωδιογράφου, που τὸν συνώφευε άς την τελευταία του κατοικία, μέσα στο σκατάδι, ο λαός του Παρισιού, που συμφωνούσε μαζί του. Τὸ 1778 ή Γαλλική Ακαδημία τοποθέτησε στην μεγάλη της αίθουσα την προτομή του Μολιέρου και τὸ 1817 τὰ όστά του μεταφέρθηκαν, με μεγάλη πομπή, στο κοιμητήριο του Περ - Λασαιξ. Γιὸς του Ιωάννης Μολιέρος, που ήταν θαλαμηπόλος της βασιλικής αὐλῆς και της Μαρίας Κρεσσέ, δεν έμαθε άς τὰ 14 χρόνια του παρά λίγη γραφή και ανάγνωση. Έτσι έλεύθερος, μόνος του ή με τὸν παππό του, που ήταν θεατρόφιλος, γύριζε στὰ πανηγύρια και στις εισόδους τὸν θεάτρων παρακολουθώντας τὸν ἥθοποιους και τὸς σατιμωγικούς. Απὸ τότε χρονολογείται και ή μεγάλη του γιά τὸ θέατρο, που δεν τὸν άφισε και όταν, με την έπιμονή του, μπήκε τὸ Κολλέγιο της Κλεμόν, όπου σπούδασε επί πέντε χρόνια. Στὰ κρυφά μελετούσε και μετέφραζε τὸς Λατίνους κωμωδιογράφους. Ένα χρόνο μετά την άποφαιή του, τὸ 1643, ίδρυσε τὸ «Επιφανές θέατρον», αλλάζοντας, από σεβασμό, και τὸ παλιό τὸ όνομα με τὸ Μολιέρος. Σέ δυό χρόνια χρεοκόπησε και θρέθηκε στη φυλακή, γιά νά άποφυλακισθῇ μετά από τὸν καυρό με έγγύηση. Γιά άρκετά χρόνια εξαφανίζεται και τὸ μόνο γνωστό είναι ότι μαζί με άλλους ἥθοποιους τὸν παλιό του θεάτρου περιοδεύει δίνοντας παραστάσεις σέ διάφορα μέρη. Παράλληλα άρχίζει νά γράφει, χρησιμοποιώντας ιδέες και σκηνές από έργα διαφόρων Λατίνων. Απὸ τὸ πρώτο του, όμως, έργο φάνηκε ο μελλοντικός μεγάλος κωμωδιογράφος. Η επιτυχία του Μολιέρου σαν ἥθοποιος και συγγραφέα έκανε τὸς αντιπάλους του νά τὸν κηρύξουν πόλεμο. Τελικά, κάτω από την προστασία του Λοδοβίκου, μπόρεσε, χωρίς περισπασμούς, ν' άφιερωθῇ στην συγγραφή και την έρμηνεία έργων του. Ας την ήμερα τὸν θάνατό του, μόνη πηγή θλίψεως στάθηκε ή γυναίκα του, ή Αρμάν-Μπεζάρ, που την παντρεύτηκε τὸ 1662. Ήταν ἥθοποιος τὸν θιάσου του κι' άπέκτησε μαζί της δυό γιους. Άπιστη και χωρίς άγάπη γιά τὸν ένδοξο σύζυγό της, παντρεύτηκε μέσως μετά τὸν θάνατό του έναν άσμο ἥθοποιό. Μερικὰ από τὰ καλύτερα έργα του Μολιέρου είναι τὰ: «Σχολείο συζύγων», «Ο Άρχοντοχωριάτης», «Ο Μισάνθρωπος», «Ο κατά φαντασίαν άσθενής», «Ο Άμφιτρυών», «Ο Φιλάργυρος» και άρκετά άλλα.

Η Ελμίρα, άργισμένη από τὸς άθλους τὸς άπατεώνας, στο σπίτι της, άποφάσισε νά τὸν ξεμασκαρέψη. Έπειτα τὸν Όργκον νά κρυφτῇ κάτω από ένα τραπέζι, σκεπασμένο με τραπέζοματλο, και ν' άκούσει από κει με τ' αὐτιά του ποιός πραγματικά είναι ο Ταρτοῦφος. Έπειτα παρέσυρε τὸν Ταρτοῦφο νά της εξομολογηθῇ τὸν έρωτά του, άφοπλίζοντας τον με τὴ διαβεβαίωση ότι ο ήλιος ο άντρας της δεν ύποπτευόταν τίποτα. Άποθραυσμένος ο Ταρτοῦφος της άνοιξε την καρδιά του, και της ζήτησε νά γίνει έρωμένη του. Κατάπληκτος και έξαγριωμένος ο Όργκον, όταν άκουσε από οδ στόμα τὸν ύποκριτή νά λή στην Έλμίρα πως ο άντρας της ήταν άθεράπευτος θλάκας, παρουσιάζεται από τὸν κρυψώνα του και θρίζοντας τὸν Ταρτοῦφο τὸν διατάζει νά εξαφανιστῇ άπ' τὸ σπίτι του. Ο Ταρτοῦφος, όμως, τὸν ύπεθυμίζει πως μετά τὸ συμβόλαιο που υπέγραψαν τὸ σπίτι είναι δικό του και καλύτερα νά φύγει αὐτός, ο Όργκον.

Αλλά κι άλλο ένα ζήτημα άνησυχεί τὸν Όργκον περισσότερο κι από τὸ νά χάσει την περιουσία του. Κάποιος φίλος του, πολιτικός έξδριστος, τὸδεξ έμπιστευθῇ ένα κουτί με σημαντικά άπόρρητα έγγραφα τὸν κράτους. Άν άποκαλύπτονταν τώρα αὐτά τὰ έγγραφα, ο φίλος του θά καταδικαζόταν σέ θάνατο και ο Όργκον θά αντιμετώπιζε την κατηγορία της έσχάτης προδοσίας. Αὐτό, λοιπόν, τὸ κουτί, ο άνόητος Όργκον, τὸ είχε παραδώσει στὸν Ταρτοῦφο και φοβόταν τώρα ότι ο άχρειος θά τὸν έξεθιάζε. Έξομολογείται στὸν κουνιάδο του, τὸν Κλεάνθη, ότι δεν θέλει πιά νά ξαναδῇ στὰ μάτια του τὸν εὐσεβή και πως στο μέλλον θά τὸν άποφεύγει σαν τὴν πανοῦκλα. Άλλά ο Κλεάνθης τὸν έξηγεί πως τέτια κατάληξη στην αντίθετη άκρη σημαίνει ανισορροπία. Δεν υπάρχει λόγος νά δυσπιστῇ κανείς στη θρησκεία, επειδή ένας παλιάνθρωπος ύποκρινόταν τὸν εὐσεβή.

Τὴν επομένη μέρα, ο Ταρτοῦφος έξεπλήρωσε την άπειλή του και χρησιμοποίησε τὰ νόμιμα δικαιώματά του γιά νά πετάξῃ έξω από τὸ σπίτι του τὸν Όργκον και την οικογένειά του. Η κυρία Περνέλ δεν μπορούσε νά πιστέψη ότι ο Ταρτοῦφος είναι άχρειος και ύπενημίσε στο γιό της ότι συχνά στη ζωή οί δίκαιοι παρεξηγούνται και καταδιώκονται. Άλλά όταν έξφθασαν οί δικαστικοί κλητήρες με την έντολή της έξώσεως, τότε και κείνη πίστεψε ότι ο Ταρτοῦφος είναι ύποκριτής.

Τὸ έπιστέγασμα της παλιανθρωπιάς έξφτασε όταν ο Ταρτοῦφος παρέδωσε στο βασιλιά τὸ κουτί με τὰ κρατικά μυστικά. Έξεδόθη διαταγή νά συλληφθῇ άμέσως ο Όργκον, αλλά εὐτυχώς ο βασιλιάς θυμήθηκε ότι ο Ταρτοῦφος ήταν κάποιος γνωστός άπατεώνας που κατεδιώκετο γιά πλῆθος άπάτες που είχε διαπράξει σέ άλλες πόλεις. Ο Ταρτοῦφος συλλαμβάνεται και ο βασιλιάς συγχώρησε τὸν Όργκον, λόγω τὸν παλιών υπηρεσιών του, και τὸν έπέστρεψε τὴν περιουσία του. Έπιπλέον τὸν έδωσε πίσω και τὸ κουτί, χωρίς νά τὸ άνοίξῃ.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Μιά άναμέτρηση Βαλκανίων και Σκανδιναυών άθλητῶν

Σήμερα, αύριο και μεθαύριο θά διεξαχθούν, στο Παναθηναϊκό Στάδιο, οί μεγαλύτεροι άγῶνες στίβου της περιόδου. Οί επίλεκτοι άθλητὰί των βαλκανικών και σκανδιναβικών χωρῶν θά τεθούν άντιμέτωποι σέ μίαν άναμέτρηση, που έχει προκαλέσει ήδη σέ μεγάλο βαθμό τὸ διεθνές ενδιαφέρον. Όλυμπιονίκαι, παγκόσμιοι ρέκοντμεν και πρωταθλητὰί Εὐρώπης, με έξαιρετικά ρεκόρ, θά διαγωνισθούν στὸς άγῶνες αὐτούς, στὸς όποιους δεν είναι καθόλου περιορισμένη ή ελληνική έκπροσώπηση. Δέκα Έλληνες πρωταθλητὰί θά συμμετάσχουν σέ 13 άγωνίσματα, θά διεκδικήσουν με άξιώσεις την νίκη και θά δώσουν έν πάση περιπτώσει πολύτιμους βαθμούς στην ομάδα τὸν Βαλκανίων.

Η βαλκανική ομάδα έμφανίζεται στὸς μεγάλους αὐτούς άγῶνες με την έξῃς συγκρότηση (άναφέρονται οί πρόσφατες επίδόσεις τὸν άθλητῶν και σέ παρένθεσι οί άναπληρωματικοί με τὰ άτομικά των ρεκόρ): 100 μ.: Μπατσθάρωφ Βουλγ. 10.4, Γεωργόπουλος 21.5, Κόλεφ Βουλγ. 10.8 (Μάγκιντας Ρουμ. 10.6). 200 μ.: Μπατσθάρωφ 21.5, Γεωργόπουλος 21.5, Κόλεφ 21.9. (Μάγκιντας 21.7). 400 μ.: Βιζενμάγιερ Ρουμ. 47.5, Γκρούγιτς Γιουγκ. 48.5, Σουντριτζέ-άνου Ρουμ. 48.4. 800 μ.: Δεπάστας 1.50.2, Κωνσταντινίδης 1.51.7, Ράντισιτς Γιουγκ. 1.51.7 (Βάμος Ρουμ. 1.49). 1.500 μ.: Κωνσταντινίδης 3.46, Δεπάστας 3.48.7, Μούγκοζα Γιουγκ. 3.43 (Μούρατ Γιουγκ. 3.45.8). 5.000 μ.: Μούγκοζα 14.08.6, Γκρετσέσκου Ρουμ. 14.08, Παπαδασιλίου 14.37.4 (Λαχαριδής 14.47.4). 10.000 μ.: Στρίτω Γιουγκ. 30.18, Βούτσκωφ Βουλγ. 31.17, Μπάρ-σεβ Βουλγ. 31.23.6. 110 μ. μετ' έμποδίων: Λόργκερ Γιουγκ. 14.2, Καμπούρωφ Βουλγ. 14.7, Πέτροσιτς Γιουγκ. 14.5 (Καμπαδέλλης 14.9). 400 μ. μετ' έμποδίων: Σάβελ Ρουμ. 52.2, Καμπαδέλλης 53.7, Στάνελ Ρουμ. 53.4 (Χατζηϊωάννου 54.9). 3.000 μ. στήπλ: Παπαδασιλίου 8.59.9, Στρελμπίνσκν Ρουμ. 9.05, Μπάτιτσι Ρουμ. 9.04. Μαραθώνιος: Μίχαλιτς Γιουγκ. 2.09. 21.07, Σκρίνιερ 2.09. 35, Στοιγιάνοβιτς 2.09. 40.12. (Κρίστια Ρουμ.). Ύψος: Μαριάνοβιτς Γιουγκ. 2μ. 02, Μπέλτσσε Βουλγ. 1μ. 95, Άλε-ξαντρώφ Βουλγ. 1μ. 91.

Μήκος: Σλάδκωφ Βουλγ. 7μ. 48, Μύλερ Γιουγκ. 7μ. 45, Σόριν Ρουμ. 7μ. 22. Έπί κοντῶ: Ρουμπάνης 4μ. 55, Λέσεκ Γιουγκ. 4μ. 36, Εύσταθιάδης 4μ. 20 (Λούκμαν Γιουγκ. 4μ. 38). Τριπλούν: Γκουργκουσίωφ Βουλγ. 15μ. 36, Παταρίνσκν Βουλγ. 14. 82, Στάιν Ρουμ. 14μ. 86 (Σφήκας). Σφαιροβολία: Τσακανίκας 16μ. 93, Ράικα Ρουμ. 17μ. 42, Ίδανωφ Ρουμ. 16μ. 68. (Τουτόρωφ 17μ. 22). Δισκοβολία: Κουνάδης 52μ. 35, Τοντόρωφ Βουλγ. 54μ. 02, Μίλεβ Βουλγ. 51μ. 17. (Ραντόσεβιτς Γιουγκ. 52μ. 50). Σφυροβολία: Ρασκανέσκου Ρουμ. 62μ. 21, Ράσιτς Γιουγκ. 62μ. 06, Μπέζιακ Γιουγκ. 64μ. 73. (Βασίλωφ Βουλγ. 58μ. 98). Άκοντισμός: Βούγιασιτς Γιουγκ. 72μ. 32, Γιάδλοβιτς Γιουγκ. 72μ. 65, Ντέμετερ Ρουμ. 71μ. 22 (Ντέμος 64μ. 59). Σκυταλοδρομία 4 Χ 100μ.: Γεωργόπουλος, Σαμπόλοβιτς Γιουγκ, Τριφούνοβιτς Γιουγκ., Μπατσθάρωφ. 4 Χ 400μ.: Σάβελ, Βιζενμάγιερ, Γκρούγιτς, Σουντριτζέάνου. 400 - 300 - 200 - 100: Σάβελ, Βιζενμάγιερ, Γεωργόπουλος, Μπατσθάρωφ.

Η ομάδα τὸν σκανδιναβικών χωρῶν περιλαμβάνει διεθνούς κλάσεως άθλητὰς, μεταξύ τὸν όποιων και οί έξῃς, με τὰς έφετεινὰς επίδόσεις των: 100 - 200 μ.: Θόρμπιεσσον 10.3 - 21.5 (Ίσλ.), Νίλσεν 10.5 - 20.9 (Νορβ.), 400μ.: Χέλσεν 47.2 (Φινλ.), 800μ.: Μπούζεν 1.47.3 (Νορβ.), Άντερσον 1.48 (Νορβ.), 1.500μ.: Σαλσόλα 3.40.2 (Φινλ.), Βουορισάλο 3.40.3 (Φινλ.), Βέρν 3.40.8 (Σουηδ.). 5.000μ.: Κάκκο 14.18.6 (Φινλ.). 10.000μ.: Γιούλιν 29.39 (Φινλ.), Άλουπ 29.40.2. 110μ. μετ' έμποδίων: Όλσεν 14.5 (Νορβ.), 400μ. μετ' έμποδίων: Μίλντ 51 (Φινλ.), Τρόλσατ 52.5 (Σουηδ.). 3.000μ. στήπλ: Άλρεν 8.44.4 (Νορβ.), Άουερ 8.52 (Φινλ.). Ύψος: Θόρκιλνστεν 2μ. 06 (Νορβ.), Πέτερσον 2μ. 07 (Σουηδ.). Μήκος: Βαλκάμα 7μ. 63 (Φινλ.). Τριπλούν: Έϊναρσον 15μ. 92 (Ίσλ.), Ρακχάμο 15μ. 66 (Φινλ.). Έπί κοντῶ: Τόρλακσον 4μ. 40 (Ίσλ.), Λούντμπεργκ 4μ. 30 (Σουηδ.). Σφαιροβολία: Ούντεμπομ 16μ. 80 (Σουηδ.), Κοϊδίστο 16μ. 49 (Φινλ.). Δισκοβολία: Άρβίντσον 53μ. 97 (Σουηδ.), Λίντρουσ 52μ. 89 (Φινλ.). Σφυροβολία: Στράντλι 62μ. 97 (Νορβ.), Χόφρεν 60μ. 88 (Φινλ.). Άκοντισμός: Ντά-νιελσεν 80μ. 90 (Νορβ.), Άχδενιέμι 78μ. 94 (Φινλ.). Δ. Π.

της οικογένειας νά μισήσουν τὸν Ταρτοῦφο, άκόμα και ή γλωσσού Ντορίνα, ή καμαριέρα, που έκανε ό,τι της περνούσε από τὸ χέρι γιά νά άποσπασῇ τὸν κύριό της από τὴ σαγήνη τὸν ύποκριτή. Η Ντορίνα μισούσε έκτός από τὸν Ταρτοῦφο και τὸν ύπηρέτη του τὸν Λαυρέντιο, γιατί κι αὐτός έμμείτο τὸν άφέντη του σ' όλα. Έτσι, οί μόνοι που αγαπούσαν και έσέβογντὸν τὸν Ταρτοῦφο ήταν ο Όργκον και ή μητέρα του, ή κ. Περνέλ, ένας τύπος θρησκώληπτης που ή μόνη της έπιθυμία είναι νά στερεῇ άπ' τὸς άλλους τις άπολάσεις που δεν μπορεί νά χαρή ή ίδια. Η κυρία Περνέλ αντιπαθούσε την Έλμίρα, γιατί πίστευε ότι ή άγάπη της νεαρῆς γυναίκας γιά τὰ λούσα και τις διασκεδάσεις Έδινε στην οικογένεια τὸ κακό παράδειγμα, αὐτὸ τὸ παράδειγμα που άγωνίζονταν νά ξεριζώσῃ ο Ταρτοῦφος. Η Έλμίρα, όμως, ήταν μία χαρούμενη και γεμάτη ζωντάνια γυναίκα, γεγονός που ή πεθερά της ήταν άνικανή νά τὸν άντιληφθῇ. Άλλά και ο Όργκον δεν ήταν καλῶτερος. Όταν ή Έλμίρα άρρώστησε και τὸν τὸν άνήγγειλαν, αὐτὸς ενδιαφέρθηκε νά μάθῃ πως είναι στην υγεία του ο Ταρτοῦφος. Ο Ταρτοῦφος, όμως, ήταν θαυμασία, ρωμαλέος και ροδοκόκκινος. Μόνο κάθε θράδυ έπρεπε νά τρώῃ δυό πέρδικες και μισὸ μπουτάκι και νά πίνῃ τέσσερα μπου-

καλία κρασί. Έπειτα κλεινόταν στο ζεστό και όμορφο δωμάτιό του και κοιμόταν βαθειά ως τὸ πρωί.

Ο Ταρτοῦφος όμως δεν είχε θάλει στο μάτι τὴ Μαριάνα, αλλά τὴ γυναίκα τὸν Όργκον, την Έλμίρα. Κάποια μέρα, μόλις είχε αναλάβει ή νεαρή γυναίκα από τὴν άρρώστια της, ο Ταρτοῦφος έπέδωξε και θρέθηκε μόνος της. Τῆς έκανε φιλοφρονήσεις γιά τὴν όμορφιά της κι' έξφτασε μάλιστα στο σημείο ν' άκούμπησε τὸ χοντρό του χέρι στο γόνατό της. Ο Ντάμις, ο γιὸς τὸν Όργκον, παρακολούθησε όλη τὴ σκηνή από τὸ ντουλάπι που ήταν κρυμμένος. Μένεα πνέον, άποφάσισε ν' άποκαλύψῃ στὸν πατέρα του όσα είδαν τὰ μάτια του, αλλά ο Όργκον δεν τὸν πίστεψε. Ο πανοῦργος Ταρτοῦφος τόσο είχε σαγηνεύσει τὸν Όργκον, ώστε έξαγριωμένος ο άπόστρατος άξιωματικός, πρόσταξε τὸ γιό του νά ζητήσῃ συγγνώμη από τὸν ύποκριτή. Όταν ο Νταμις άρνήθηκε, τρελλός από θυμό ο Όργκον τὸν διώχνει από τὸ σπίτι και τὸν άποκληρώνει. Έπειτα, γιά νά δείξῃ τὴν έμπιστοσύνη του στην τιμιότητα και στην δσιότητα τὸν Ταρτοῦφο, ο Όργκον υπέγραψε ένα συμβόλαιο, με τὸ όποιο ή διαχείριση τὸν κτημάτων του περνούσε στὰ χέρια τὸν ύποκριτή. Ταυτόχρονα άνήγγειλε τὸς άρραβῶνες τῆς κόρης του Μαριάνας και τὸν Ταρτοῦφο.

Εξχωρισμον ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ * ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΝΤΕ ΣΙΚΑ

ΟΙ ΕΡΑΣΤΑΙ ΖΟΥ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

* THE MONTE CARLO STORY *

Κατά πολύ Άνώτερο απ' τὸ ΔΙΑΚΟΠΕΙΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ.

ΑΣΤΟΡ - ΡΑΔΙΟ ΕΙΤΥ * ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΔΥΝΑΜΙΤΗΣ!

Ο Θριαμβευτής τὸν ΠΟΛΕΜΟΣ και ΕΙΡΗΝΗ

ΧΕΝΡΥ ΦΟΝΤΑ

εὶς Κολοσεαίος ολκής Άριστοῦργημα

ΟΙ 12 ΕΝΟΡΚΟΙ

* TWELVE ANGRY MEN *

Α! ΒΡΑΒ. ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ 1957

ΕΛΛΗΝΙΣ-ΙΛΙΣΙΑ-ΑΣΤΥ * ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Κάτι τέτοια

μικροπράγματα

ΝΟΥΒΕΛΛΑ ΤΟΥ ΡΟ-Υ· ΒΙΚΕΡΣ

2

Ο Πήτερ γύρισε σπίτι του απελπισμένος. 'Η άκαρπη επίσκεψή του στην κ. Μόρπριλ είχε δώσει μια καινούργια τροπή στις σκέψεις του. 'Εκείνο που τον τυραννούσε τώρα δεν ήταν η υποψία ότι είχε προκαλέσει αυτός την πυρκαϊά, ρίχνοντας το αναμμένο τσιγάρο του απρόσεκτα έξω απ' το βάζο. Καί αν υποθέσουμε πως φταίω εγώ, τί σημασία έχει; συλλογιζόταν. 'Η δικαιοσύνη και η κοινή γνώμη δεν θα μου καταλογίσουν ευθύνη. 'Ολοι θα πούν πως ήταν ένα τυχαίο δυστύχημα, μια απροσεξία με συνέπειες απρόβλεπτα τραγικές. 'Οχι, εκείνο που έχει σημασία είναι άλλο. Πρόδωσα τον εαυτό μου, τις αρχές μου. 'Εγώ δεν ήμουν που διαλαλούσα, και το είχα κάνει αξιωμα της ζωής μου, ότι τέτιες μικρές απροσεξίες μπορούν και πρέπει ν' αποφεύγονται. Και τώρα, σαν ένα παιδί που έκανε μια ζημιά, έτρεξα σ' αυτή τη γυναίκα να την παρακαλέσω να μ' άφηση να επανορθώσω τη στιγμή εκείνη της αυτοπροδοσίας μου...

'Η Μάριον τον περίμενε στο χώλ, ντυμένη μ' ένα βραδυλό φόρεμα.

—Πήτερ, το ξέχασες πως θα πάμε τη μαμά στο θέατρο άποψε και πως πρόκειται νάρθη από λεπτό σε λεπτό;

'Ο Πήτερ το είχε ξεχάσει.

—Με συγχωρείς, αγάπη μου. Θά είμαι έτοιμος άμέσως.

—Και, Πήτερ, να ξέρης πως έχω εγώ τα εισιτήρια, είπε η Μάριον. Θά σου τα δώσω έξω απ' το θέατρο. Κάνε μου τη χάρη να το θυμάσαι και να μην άρchiσης να ψάχνης μέσ' στίς τσέπες σου πριν φτάσουμε εκεί. 'Η μαμά τά προσέχει όλα.

Πάλι τα λόγια της ξύπνησαν μέσα του τον άλλοκοτο εκείνου θυμού, ένα θυμό που δεν είχε καμιά σχέση με έκνευρισμό και δυσφορία. 'Ηταν ένα συναίσθημα άκαθόριστο και πολύ άνησυχητικό.

'Εξ ατίας του έφτασαν στο θέατρο καθυστερημένοι. 'Η παράσταση είχε κιόλας άρχισει και η πεθερά του, η κ. Γκάρντνερ, μ' όλο που δεν είπε τίποτε, δεν παρέλειψε να δείξη με τρόπο τη δυσφορία της. Στά δύο διαλείμματα, ο Πήτερ κατέβασε δυο διπλά ούσκυ που τον ζάλισαν γιατί

δεν ήταν συνηθισμένος να πίνει τόσο πολύ.

—'Η μαμά δεν ήτανε στα καλά της άποψε, παρατήρησε η Μάριον όταν η κ. Γκάρντνερ έφυγε. 'Η βραδιά άρχισε άσχημα.

—Φταίω εγώ που άρchiσα νάρθη, είπε ο Πήτερ άδειάζοντας ένα τρίτο ποτήρι ούσκυ. 'Εμεινα στο γραφείο να τακτοποιήσω κάτι έκκρεμότητες και δεν κατάλαβα πως πέρασε η ώρα.

—Ναί, Πήτερ. Το φαίνεται ότι θά το ξεχνούσες πως ήτανε να πάμε στο θέατρο και σε πήρα στο τηλέφωνο κατά τις τέσσαρες. 'Η δακτυλογράφος σου μου είπε πως είχες φύγει απ' το γραφείο και δέ θα ξαναγύριζες.

'Ωστε έτσι, το μικρό του ψέμα δεν είχε πιάσει. Σίγουρα η Μάριον θα περίμενε τώρα άλλες ύπεκφυγές. 'Ε, λοιπόν, όχι. Θά της έλεγε την άλήθεια.

—Είχα πάει να δώ τη χήρα του άνθρώπου που πθανε στην πυρκαϊά της Χετζκάπτερ Στρήτ...

—'Αλήθεια; 'Ωστε τη γνώριζες; Τί περίεργη συμπτωση!

—Δεν τη γνώριζα. Πήγα να τη δώ έπειδή νομίζω ότι είναι πιθανόν — έπαναλαβάνω, πιθανόν — να είμαι εγώ άμεσα υπεύθυνος για το θάνατο του άντρός της, είπε ο Πήτερ.

Πρόσεξε πως τα λόγια του την ξάφνιασαν σε σημείο που για μια στιγμή έχασε την έκνευριστική άταραξία της. Καλά να πάη! Της χρειαζότανε!

—Δεν καταλαβαίνω, Πήτερ. 'Ενας άνθρωπος που σου είναι έντελώς άγνωστος πέφτει απ' ένα παράθυρο καί...

—'Ασε τα πολλά λόγια και άκουσέ με, την έκοψε άπότομα ο Πήτερ και της διηγήθηκε όλη την ιστορία.

'Η Μάριον τά έχασε. Αυτή η ιστορία για τη φωτιά, κι αν ακόμη ήταν άληθινή, δεν έξηγούσε το μυστήριο της κτένας που είχε βρή κάτω απ' τα μαντήλια του άντρός της. Την είχε ξετάσει προσεκτικά και ήτανε βεβαία πως ήτανε μια κτένα πολύ άκριβη. Καί άκριβώς εκείνο το πρωί η κτένα είχε εξαφανιστή.

—'Επρεπε να μου τά είχες πη όλα αυτά τόσες μέρες... αν πραγματικά εκείνο που σε άπασχολεί είναι η φωτιά. Μπορώ να σε βεβαιώσω πως δεν την προκάλεσες εσύ.

—Λές τώρα κουταμάρες. Πως μπορείς να μιλάς με τόση βεβαιότητα;

—Μά δεν καταλαβαίνεις, Πήτερ; 'Ολα προέρχονται απ' την έμμονη εκείνη ιδέα σου. Γι' αυτό σου λέω πως πρέπει όπωσδήποτε να πάς σ' έναν ψυχίατρο.

—'Ωστε η άνησυχία μου για τη χήρα και το παιδί είναι, κατά τη γνώμη σου, μια ψυχική άρρώστια που μπορεί να θεραπευθή απ' ένα γιατρό!

'Η Μάριον άνασήκωσε άριστοσημένα τους ώμους και βγήκε απ' το δωμάτιο.

'Εκείνο το βράδυ, άφου έσδιησε τά φωτά της τραπεζαρίας κ' έπεσε στο κρεβάτι του, ο Πήτερ άντιστάθηκε στον πειρασμό να σηκωθή για να βεβαιωθή πως τά φωτά ήτανε πραγματικά σθσημένα. Μια και είχε δώσει το λόγο του στη Μάριον, έπρεπε να είναι εν τάξει άπάναντί της.

Τό άλλο πρωί διαπίστωσε πως τό φώς της τραπεζαρίας είχε μείνει αναμμένο όλη τη νύκτα. 'Ωστε η Μάριον είχε άδικο! Νά που γίνονται αυτά τά πράγματα καμμία φορά! Αισθάνθηκε το αίμα να βράζει μέσ' στίς φλέδες του. Ρίχνοντας μια κλεφτή ματιά προς το δωμάτιο της Μάριον, μπήκε στην τραπεζαρία και κλειδωσε την πόρτα.

Στάθηκε εκεί, με την πλάτη άκουμπισμένη στην πόρτα, κοιτάζοντας τό άδύνατο φώς της μικρής λάμπας που είχε μείνει αναμμένη πάνω σ' ένα τραπέζακι. «Μια μικρή άμέλεια», σκέφθηκε, «και ποιά η συνέπεια; Στην περίπτωση αυτή μια άσήμαντη δαπάνη. Στην άλλη όμως εκείνη περίπτωση, ένα όλόκληρο κτίριο μεταμορφωμένο σε στάχτη και μια χήρα με γλυκό βλέμμα που η εικόνα της δέ θα σβήση ποτέ απ' το μυαλό μου. Στο βάθος, τα δυο γεγονότα είναι άπαράλλακτα».

Δέσχιζε τό δωμάτιο πατώντας στίς μύτες των ποδιών κ' έσδιησε τη λάμπα. Ξαναγύρισε στην πόρτα κ' έκανε να την άνοίξη, χωρίς άποτέλεσμα. 'Ανοιγόκλεισε τά μάτια σαστισμένος, γύρισε το χερούλι δεύτερη φορά. Τότε τό βλέμμα του έπεσε στο κλειδί. Τό έστριψε και άνοίξε την πόρτα.

«Μπα σε καλό μου, τί μου ήθε να κλειδώσω σ' αυτή την κάμαρα;», άναρωτήθηκε.

Τού ήταν άδύνατο να θυμηθή για ποιο λόγο είχε μπη στο δωμάτιο και γιατί είχε κλειδώσει την

πόρτα. Είχε ένα έλαφρό πονοκέφαλο. «'Ηπια πολύ χιές τό βράδυ, σκέφτηκε, έτσι έξηγούνται όλα».

Μετά ένα μήνα ξαναπήγε στο σπίτι της κ. Μόρπριλ και ήπια πάλι μαζί της τσάι. Γνώρισε και την κόρη της, πολύ συνεσταλμένη για την ηλικία της. Την κατάφερε με τρόπο να του μιλήση με ένθουσιασμό για μια γειτόνισσα που είχε την τύχη νάρη μια συσκευή τηλεοράσεως. Την άλλη μέρα έστειλε στο παιδί μια συσκευή.

Τον επόμενο μήνα κατώρρωσε ν' άποσπάσει απ' την κ. Μόρπριλ την άδεια να προσφέρει στη μικρή ένα ποδήλατο. 'Η μόνη του έλπίδα ήταν πως θά κατάφερνε να ξεκουδερώσει την άρνηση της μητέρας, χρησιμοποιώντας ως μέσο το παιδί.

Στό σπίτι του, τό κλίμα ήταν τώρα πολύ διαφορετικό. Θάλεγε κανείς πως η αλλαία είχε κλείσει μετά την πρώτη πράξη του γάμου του με τη Μάριον. Χωρίς κανένα λόγο, είχε παύσει να την αγαπά. 'Ενα άλλο αίσθημα είχε άντικαταστήσει τον παλιό έρωτα, ένα αίσθημα δυνατό, αλλά άπροσδόκητο που τον έκανε να γυρίζη κάθε βράδυ βιαστικά στο σπίτι του, σά να μη μπορούσε να κάνει ούτε στιγμή μακριά της.

'Από τη δική της πλευρά, η Μάριον, που δεν είχε ξεχάσει τη μυστηριώδη εξαφάνιση της κτένας, ήτανε βεβαία πως είχε μια αντίπαλο κ' έκανε ό,τι μπορούσε για να φανή εύχάριστη στον άντρα της. 'Οποια κι αν είναι πάντως αυτή η γυναίκα, συλλογιζόταν, δέ μου φαίνεται να κάνει πολλές πράξεις. 'Ο Πήτερ βρίσκειτα διαρκώς στο σπίτι».

'Η κατάσταση αυτή θα συνεχιζόταν, αν εξαφινκά ο Πήτερ δεν παρουσίαζε την κτένα. 'Ηταν ένα βράδυ του 'Ιουλίου, την παραμονή των γενεθλίων της Μάριον. Τό κτενάκι ήτανε μέσ' στη θήκη του, άκριβώς όπως τό είχε δει η Μάριον κάτω απ' τη στοίβα με τά μαντήλια. 'Ο Πήτερ τό πέταξε στην άγκυαλιά της.

'Ωστε έτσι, η μυστηριώδης αντίπαλος του τό είχε γυρίσει πίσω!

—Τί... τί είναι αυτό;

'Ο τόνος της φωνής της ήταν άδιάφορος.

—'Ενα κτενάκι για την τσάντα σου.

'Η Μάριον τό κοίταξε χωρίς να τ' άγγίσει. 'Ο διαταγμός της τον έκανε να υποψιαστή πως κάτι δεν πήγαινε καλά.

—Δεν είναι βέβαια τό δώρο που σου έχω έτοιμάσει για τά γενεθλιά σου... γι' αυτό σου τό δίνω άπόψε. Νά σου πω την άλήθεια, πάνε μήνες από τότε που τ' άγόρασα για σένα. Τό έφερα μάλιστα και στο σπίτι... κ' έπειτα τό ξαναπήγα στο γραφείο... Δέ θυμώμαι γιατί.

—Πήτερ. Μήπως ήταν τον καιρό που ήσουν τόσο άνησυχος για κείνη τη φωτιά;

—Ναί...

Αυτό ήταν. 'Η μυστηριώδης αντίπαλος ήταν λοιπόν άνυπαρκτή!

—Χρυσό μου, τό κτενάκι αυτό είναι άκριβώς τό δώρο που ήθελα! Είπε η Μάριον χαρούμενα.

'Ο εξαφινκός ένθουσιασμός της τον έβαλε σε μεγάλη άπορία.

Την επόμενη ο καιρός ήταν θαυμάσιος. Είχε καταντήσει πια παράδοση την ήμερα των γενεθλίων της Μάριον να μην πηγαίνει ο Πήτερ στο γραφείο του και να κάνουν οι δυο τους μίαν έκδρομη στο Χόνσγουορθ Γούντ, για να κολυμπήσουν στη έιλασσα. Ξεκίνησαν τό πρωί με τό αυτοκίνητο παίρνοντας μαζί τους ένα καλάθι τρόφιμα.

'Όταν έφτασαν στο δάσος, ξετύθηκαν μέσ' στ άμάξι, φόρεσαν πέδιλα κι άρχισαν να προχωρούν άνάμεσα απ' τά δένδρα. Στην κορυφή του βράχου, που δεν ήταν άπότομος, ήταν ένα ξύλινο παγκάκι που πιθανώς άδεν είχε χρησιμοποιηθή ποτέ από κανένα. 'Ενα στενό μονοπάτι άδηγούσε στην άκρογιαλιά.

'Η μέρα είχε άρχισει πολύ καλά, ήταν και οι δυο τους εύθυμοι, κι όλα πήγαιναν περίφημα. 'Επείσαν στη θάλασσα, αλλά τό νερό ήταν κρύο κ' ύστερα από πέντε λεπτά η Μάριον έπλε γελώντας πώς δεν άντεχε πλέον και βγήκε. 'Ο Πήτερ την παροκολούθησε με τό βλέμμα να σκαρφαλώνη στο μονοπάτι και να εξαφανίζεται άνάμεσα απ' τά δέντρα. Κάπου πέντε λεπτά άργότερα την είδε να κάθεται στο παγκάκι, πάντοτε με τό κοστούμι του μπάνιου, και να κτενίζη τά μαλλιά της. Στο άναμεταξύ είχε άρχισει να κρυώνη κι ο ίδιος.

'Όταν έφτασε στην κορυφή του βράχου, η Μάριον τού έκανε τόπο να καθήση πλάι της.

—'Ελα να καθήσουμε εδώ λιγάκι, τού είπε.

—'Οχι, αν δεν πιά πρώτα την μπύρα μου.

—Τότε φέρε εδώ τό καλάθι να ταμπήσουμε κάτι. Πεινάσα.

—Στίς διαταγές σας, κυρία μου, άστειεύθηκε ο Πήτερ.

'Η Μάριον τον είδε ν' άπομακρύνεται. Τί νέος και λεβέντιος που ήταν! Βάδιζε σαν ένας άθλητής έκκοι χρονών! 'Αρκετά λεπτά πέρασαν. 'Όταν ξαναφάνηκε άνάμεσα απ' τά δέντρα, όλο τό κέφι τού είχε εξαφανιστή. Καί έρχόταν με άδεια τά χέρια.

—Ξέχασες τό καλάθι, τού φώναξε η Μάριον από μακριά.

'Ο Πήτερ δεν άποκρίθηκε, ούτε τάχυνε τό βήμα του.

—Νόμιζα πως θά τρώγαμε εδώ, είπε η Μάριον καθώς ο Πήτερ πλησίαζε στο παγκάκι.

Την κοίταξε μέσ' στο μάτι.

—'Εκλεψαν τ' άμάξι, είπε.

—Τί! 'Αδύνατον! 'Ακόμη τώρα δά ήταν εκεί!

Τό ξέρω, γιατί πήγα να πάρω τό κτενάκι μου, μόλις βγήκα απ' τη θάλασσα... έπειδή ήταν τά μαλλιά μου βρεγμένα.

'Ο Πήτερ δεν μίλησε.

—Καί τώρα τί θά γίνη; άρχισε τις κλάψες η Μάριον. 'Ολα μας τά πράγματα και τά ρούχα ήταν εκεί μέσα! 'Αχ! Θεέ μου, τί θά κάνουμε;

Δεν μπορούσε να καταλάβη γιατί την κοίταζε έτσι, χωρίς να λη τίποτε. Συνήθως ήτανε ψυχαρισμένος και πρόθυμος να βρή μια λύση όταν κάτι πήγαινε άνάποδα. Τά μάτια του ήτανε πάντα καρφωμένα επάνω της. Τέλος μίλησε:

—Τό παραδέχεσαι λοιπόν τώρα πως είχα δικιο; Πως δεν ξέρει κανείς ποτέ τί συνέπειες μπορεί να έχουν τα πιό άσήμαντα μικροπράγματα; Με κοροϊδεύεις πως κλείδωσα σχολαστικά τ' άμάξι κάθε φορά. Κ' εδώ στην έρημιά δεν τό κλείδωσα, για να μην άκούω τις κλάψες σου. Νά τό άποτέλεσμα! Μας τόνεψαν. Καί να σου πω κάτι ακόμη που δεν τό ξέρεις; Τό φώς της τραπεζαρίας έμεινε άναμμένο — άναμμένο, άκούς; — μερικές φορές...

—Πήτερ! φώναξε η Μάριον. Πάμε, Πήτερ! 'Αφρησέ με!

—Τό φώς έμεινε άναμμένο. 'Η πυρκαϊά... Οι σπέρνες των αυτοκινήτων της πυροδοστί-

κής ύπηρεσίας άνήχησαν μέσ' στ' αυτιά του. Παρ' όλη την έξαλλη κατάσταση στην όποία βρισκόταν, ήξερε τί έκανε. 'Ηξερε πως σκότωνε τη Μάριον, τη Μάριον που τη μισούσε...

—Πριν αντιγράψωμε την κατάθεσή σας, κ. Κάρουεν, θά έπαναλάβω τα κυριώτερα σημεία. 'Όταν είδατε για τελευταία φορά τη γυναίκα σας ζωντανή, έσείς κολυμπούσατε κ' εκείνη ήταν στην κορυφή του βράχου και πήγαινε προς τό σημείο όπου είχατε αφήσει τ' αυτοκίνητο. Είμαστε σύμφωνοι;

—'Απολύτως.

'Ο Κάρουεν καθόταν στο άστυνομικό τμήμα της περιοχής, φορώντας πάνω απ' τό κοστούμι του μπάνιου ένα αδιάδροχο που τού είχε δανείσει ένας άστυνομικός.

—Κάπου δέκα λεπτά άργότερα, συνέχισε ο δ.άικτης του τμήματος, βγήκατε απ' τη θάλασσα και άκολουθήσατε τό δρομο που είχε πάρει η γυναίκα σας, με την ιδέα πως θά την βρίσκατε στο αυτοκίνητο να σας περιμένη. Τό αυτοκίνητο σας είχε εξαφανιστή και από μακριά είδατε την γυναίκα σας έαπλωμένη λίγο μακρύτερα από τό σημείο που τό είχατε αφήσει. Τό σώμα της ήταν μισοκρυμμένο κάτω από ένα άθμιο. Τρέξατε κοντα της και διαπιστώσατε ότι είχε πεθάει. Προσεξατε γυρω από τό λαμό της κάτι σημάδια που σας κάνουν να πιστεύετε πως κάποιος την σ.ραγγάλισε. Μεταφέρατε τό πτώμα της στο δάσος, τό σκεπάσατε με φέρες που κόψατε απ' έκει κοντά. Πήγατε έπειτα στο δρόμο και περμάνατε. 'Υστερ' από λίγο σιαματήσατε ένα μισοσυκλεττή και τον παρακαλέσατε να είδοποίηση την αστυνομία. Στην κατάθεσή σας είπατε πως είσατε βέβαιοι ότι η γυναίκα σας σ.τραγγαλίσθηκε απ' τό πρόσωπο ή τά πρόσωπα που έκλεψαν τ' αυτοκίνητο.

—Δεν συμφωνώ με την λέξη «βέβαιος». Είπα μοιάχα πως αυτή είναι η γνώμη μου.

'Ακρώς εκείνη τη στιγμή ένας χαροφύλακας παρουσιάστηκε για να αναφέρη πως είχε άνακαλυψει τό άμάξι σ' ένα έρημικό δρόμο και τό είχε φέρει στο τμήμα. Οι άστυνομικοί έδωσαν στον ίπτηρ τά ρούχα του και τό πορτοφόλι του, αλλά δεν τον άφησαν ν' άγγίσει τό αυτοκίνητο.

Κατά τά άλλα δεν τού έφεραν καμμία δυσκολία. Τίποτε δεν έδειχνε ότι τό έγκλημα ήτανε προμελετημένο.

'Ο Κάρουεν πήρε τό τραίνο και γύρισε στο Λονδίνο. 'Η πρώτη του δουλειά ήτανε να τρέξη στο σπίτι της κ. Μόρπριλ. Της είπε ότι η γυναίκα τού είχε άποφονηθή και της άφηγήθηκε όλη την ιστορία, όπως την είχε έκθέσει στην άστυνομία. Μίλησε με λύπη. Καί η θλίψη του ήταν πραγματική, χωρίς καμμία υποκρισία, γιατί έβλεπε τό θάνατο του Μόρπριλ και τό θάνατο της Μάριον σά μια και μόνη συμφορά.

—Υπάρχει κάτι κοινό στον τρόπο που μάς κτύπησε η μοίρα, είπε. Με τον καιρό, έλπίζω να αισθάνεστε κ' έσεις όπως κ' εγώ... δηλαδή, έλπίζω να μου έπιτρέψετε να σας βλέπω πιό συχνά.

—Δεν ξέρω αλήθεια τί να πω, κ. Κάρουεν... άρχισε η κ. Μόρπριλ.

Για πρώτη φορά από τότε που την είχε γνωρίσει ο Πήτερ, έμεινε να βρή τά λόγια της.

—Νομίζω... μου φαίνεται... πρέπει να σας άμολογήσω ότι δεν ήμουν άπάναντί σας άπόλυτα ειλικρινής. Νά σας πω την άλήθεια, κ. Κάρουεν, είμαι βεβαία πως δεν γνωρίσατε ποτέ τον άντρα μου. Στην αρχή ήταν άπλως μια ύποψια... Πρόσεξα πως μόλις πήγα να μιλήσω για τον Χένρυ, ώλλάξατε κουβέντα. 'Επειτα, την τελευταία φορά που ήρατε εδώ, είπα κάποια στιγμή πως ήτανε ψηλός και, λίγο πριν φύγετε, είπα πως ήτανε κοντός. Όποτε τό προσέξατε. Ναί, κ. Κάρουεν, είμαι βεβαία πως δεν γνωρίσατε ποτέ τον Χένρυ.

'Ο Πήτερ παρατήρηκε.

—Τότε για ποιο λόγο θά έρχόμουν να σας δώ και να σας πω ψέματα, πως είχα μια ήλική υποχρέωση άπάναντί του;

—Δεν ξέρω... 'Όταν η κόρη μου σας εύχαριστούσε για εκείνο τό ποδήλατο προσέξε πως την κοίταζατε. Κ' έπειτα σας είδα να κοιτάζετε κι έμένα με τό ίδιο βλέμμα... Δεν ξέρω, αλήθεια, τί να πω. Πάντως, κ. Κάρουεν θά ήθελα να σας παρακαλέσω κάτι... Δέ θέλω να μάς στείλετε άλλα δώρα. Καί... θά προτιμούσα να μη σας ξαναδώ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 42

Έδω κι' Εκεί

● Ο ΜΗΤΣΟΣ αποφάσισε να ξανπαντρευτεί. Δεν ξέρει ακόμη πότε και με ποιόν, αλλά ψάχνει να βρή το κατάλληλο πρόσωπο.
— Άκουσε, Μήτσο, του λέει ένας φίλος, ξέρω μια χήρα τριάντα χρονών, πολύ συμπαθητική... Έχει και τα λεφτοδάκια της... Είπαμε όμως, είναι χήρα, σου κάνει;
— Γιατί όχι, αποκρίνεται ο Μήτσο, αν κατά τα άλλα είναι καλή;
— Ο φίλος κανονίζει τη συνάντηση. Τρεις μέρες αργότερα, όμως, ο Μήτσος έρχεται και τον δρίσκει, έξαλλος.
— Μά είσαι τρελλός; ορύεται.
Μου μίλησες για μια χήρα τριάντα χρονών και όταν πάω στο ραντεβού, τί βλέπω; Μιά ξηνηπαπενάρα!

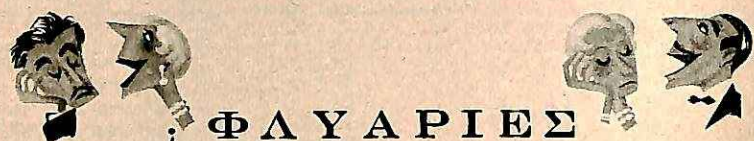
— Έχεις δίκιο, παραδέχεται ο φίλος. Πάντως η γυναίκα είναι χήρα μόνον τριάντα χρόνια. Και τί σου είπα εγώ; Μιά χήρα τριάντα χρονών.
● ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ διάλογος:
— Δε σου φαίνεται παράλογο οι ήθοιοι του σινεμά να κερδίζουν περισσότερα απ' τους υπουργούς;
— Όχι. Άμα το καλοξετάσεις, οι ήθοιοι είναι πολύ πιο άσπιοι...

● ΔΥΟ χιλιάδες χρόνια πριν, ένας Κινέζος ποιητής έδινε στους συγχρόνους του αυτή τη συμβουλή για να κατακτήουν τις γυναίκες, συμβουλή που μένει πάντοτε επίκαιρη: «Όταν μια γυναίκα σου μιλή, χαμογέλα της και μην την άκουγες».
● —ΕΤΣΙ λοιπόν, ο γιατρός σου επιτρέπει να πίνεις ένα μονάχα ποτήρι μύρα τη μέρα;
— Μάλιστα. Αυτό που πίνω τώρα είναι της 10ης 'Ιανουαρίου του 1963!

● —ΘΑ παντρευτείς;
— Όχι;
— Διότι αν παντρευτώ θα θασα-νίζωμαι.
— Πώς έτσι;
— Γιατί θα ζηλεύω.
— Και γιατί θα ζηλεύεις;
— Διότι η γυναίκα μου θα με άπατά.
— Και που το ξέρεις πως θα σε άπατά;
— Θα μου άξιζι.
— Γιατί θα σου άξιζι;
— Γιατί θα έχω παντρευτή.

● —ΓΙΑΤΙ σε φέρανε εδώ;
ρωτάει ο φύλακας τον κρατούμενο, που μόλις εγκαταστάθηκε στο κελλί του.
— Τι να γίνω, δε φταίω εγώ. Φταίει η απειρία της νεότητος.
— Μά εσύ θα πρέπει να είσαι τουλάχιστον εξήντα χρονών.
— Ναί, αλλά ο δικηγόρος μου ήταν μόλις είκοσιπέντε.

● —ΘΕΙΣΙΑ να σε ρωτήσω κάτι;
— Μά ναί, παιδάκι μου.
— Και θα θυμάσαι;
— Όχι, χρυσό μου, γιατί να θυμάσω;
— Πες μου, θείσσο, ανήκεις αλήθεια στο όραο φύλο;

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Καλή αρχή... Το Ζάππειο, με το «Σύγχρονο Σπίτι», εμφανίζει πολύ πολιτισμένο και χρήσιμο γούστο. Στην 'Αγγλία, στη Γαλλία, στην 'Αμερική, εκθέσεις με είδη σπιτικά γνωρίζουν τεράστια επιτυχία, και το «Ιδεώδες Σπίτι» (που οργανώνει κάθε χρόνο η εφημερίδα «Νταϊλντ Μάιντ»), παρακολουθείται με μεγάλη προσοχή σαν να επρόκειτο για αληθινή έκθεση τέχνης. Άλλωστε τί άλλο είναι το σπίτι παρά η στέγη του ωραίου και τι πιο δύσκολο πράγμα είναι να συνδυάσει καί τις το χρήσιμο και το αρμονικό; Η έκθεση, οργανωμένη από νέους ανθρώπους με μοντέρνες ιδέες, αποτελεί μια καλή αρχή... Μιά δόξα στην έκθεση του Ζαππειού προσφέρει δωρεάν πολλές ιδέες, ενδιαφέρουσες λύσεις και διασκεδαστικούς νεωτερισμούς... Η Μελαγχολικής μόδης... Η όψη της γυναίκας του 1957-58 εμφανίζεται μάλλον απελπιστική. Η γραμμή «τσουβάλι» και η γραμμή «αυγό» αποτελούν την βάση της. Κάτω από το καπέλλο, που συνήθως μοιάζει με κατασρόλα, το πρόσωπο εμφανίζεται κάτωχω με πελώρια θαμμένα μάτια, τα ταγίερ έχουν καμπουρίστες πίσω, οι φούστες κοντές, τα παπούτσια μακρύα και σουδλερά... Όλο μύτες εκεί που είχαμε συνήθεισι καμπύλες, και καμπύλες εκεί που είχαμε συνήθεισι ίσια γραμμή... Αυτά για τις «ελεγκάντ». Για τις άλλες θα ισχύσει πάντοτε η μόδα Μαίρυλιν Μονρόε και Σοφία Λώρεν, η οποία επιμένει να εναντιώνεται στο Παρίσι και να δείχνει την γυναίκα-γυναίκα... Η Κάλας... συνεχίζει... Η γνώριμή μας Μαρία εγκατέλειψε την τελευταία στιγμή την «Οπερα του Άγιου Φραγκίσκου». Οι 'Αμερικανοί ακύρωσαν όλο το συμβόλαιό της καταγγέλλοντας ότι κατέστρεψε την χειμερινή θεατρική περίοδο. Η απάντηση της Μαρίας Κάλας αποτελεί θρίαμβο πονηρίας. «Αυτό που λέτε, τηλεγράφησε, αποτελεί ύβρη δι' όλους τους Έλληνες καλλιτέχνες οι οποίοι λαμβάνουν μέρος στις χειμερινές παραστάσεις... Η Κινηματογραφική... Η Λώρεν Μπακάλ φαίνεται ότι πρόκειται, εις το έγγυς μέλλον, να παντρευτεί τον Φράνκ Σινάτρα. Η Λώρεν είχε κατορθώσει να ζήσει δώδεκα χρόνια εύτυχης με έναν από τους πλέον δύσκολους τύπους του Χόλυγουντ, τον Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ. Συνεπώς ίσως μπορεί να συνεννοηθεί με τον Φράνκ, ο οποίος, θυμώδης, ερωτόληπτος, ακούραστος και στο γλέντι και στη δουλειά, εξήντησε την ύπομονή έως τώρα όλων των συντρόφων του... Η Λατινικοί τρόποι... Ένας Παριζιάνος «φίλος», όπως ονομάζουν με συμπάθεια τους άστυναμικούς της τροχαίας, πλησίασε ένα αυτόκινητο παράνομα σταθμευμένο στο πέρασμα των πεζών, (και στη Γαλλία σημειώνεται με καρφιά) και είπε στον οδηγό: «Έχετε την καλωσύνη να ανοίξετε τις πίσω πόρτες ώστε να περνούν οι διαβάτες...» Η Παϊδική σοφία... «Γιατί διαλέξατε τον μικρότερο, τον Τόνι, που είναι μονάχα 4 ετών, για πρόεδρο;» ρώτησαν τον Μίκυ 7 ετών οι μεγάλοι που παρακολουθούσαν το παιγνίδι. «Τι να κάνουμε, απάντησε, ο Τόνι δεν ξέρει γράμματα... δεν κάνει για γραμματέας, δεν ξέρει να μετρά... δεν κάνει για ταμίας... μόνον πρόεδρος μπορούσε να γίνω».

444

■ ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ ότι το τσάι περιέχει καφεΐνη. Και συγκεκριμένα 25 χιλιοστόγραμμα. Ένα φυλλάκι; Φυσικά, ένα φυλλάκι, καθ' περιέχει περισσότερα: 110 χιλιοστόγραμμα.

■ Η ΑΠΟΣΤΑΣΗ από την Ουάσιγκτον στο Σαν Φρανσίσκο είναι 4.800 χμ. Ένδεικτικά: άξιζει να σημειωθεί ότι το Παρίσι απέχει απ' τη Μόσχα 2.800 χμ.

Σχοδή Ηρώς Σιδεράνη

ΜΠΑΛΛΕΤΟ-ΡΥΘΜΙΚΗ
ΜΕΤΣΟΒΟΥ 15-ΤΗΛ. 613.328
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ 10-2 Μ.Μ.

Ρip Κίρμπυ

135

ΤΙ ΛΕΝΕ:

“Όταν θυμώνεις, δεν κάνεις τίποτ’ άλλο από τὸ νὰ τιμωρῆς τὸν ἑαυτὸ σου γιὰ τὰ λάθη καὶ τὶς αὐθάδειες τῶν ἄλλων.”

Βολταίρος

Ποιός είναι ὁ πιο σοφὸς λαὸς τοῦ κόσμου; Ὁ λαὸς τῆς Κίνας. Ἐφεύρε τὴν τυπογραφία, ἀλλὰ δὲν ἐξέδωσε ἐφημερίδα· ἔφευρε τὴν πυρίτιδα, ἀλλὰ δὲν τὴν χρησιμοποίησε παρὰ μόνο γιὰ πυροτεχνήματα· ἔφευρε τὴν πυξίδα, ἀλλὰ δὲν ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερική. Κινεζικὴ παροιμία

Ὁ σοφὸς ζῇ στὸ χτές, ὁ δνευροπόλος στὸ αὔριο, ὁ ἀπορροφημένος ἀπ’ τὴ δουλειά του στὸ σήμερα, ἐκείνος ποὺ πετυχαίνει συνδυάζει καὶ τὰ τρία.

Ἀνώνυμο

Οἱ ἄνθρωποι φοβοῦνται τὸ δράμα τῆς νεότητος ποὺ παρέρχεται καὶ ἀνακαλύπτουν, ὅταν εἶναι πιὰ πολὺ ἀργά, ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς αἰώνιας νεότητος. Ἡ ἀγάπη διατηρεῖ νέα τὸ μυαλό καὶ τὴν καρδιά καὶ προστατεύει τὴν ψυχὴ ἀπ’ τὴν ἀπόγνωση.

Τζαίμς Ντάγκλας

■ Εἰς τὴν Ἑλβετία, οἱ ράπται ὑποκαμίσων σκοπεύουν νὰ λανσάρουν τὸ μαῦρο πουκάμισο γιὰ τὸ θάβου.

“ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΒΙΟΥ,” ΤΟΥ J. J. ROUSSEAU

Ὁ μεγάλος φιλόσοφος J. J. ROUSSEAU γράφει τὸ ἔργο του «Αἰώνιος»: «Ένας ἰδιώτης ὀνόματι Πατρίκιος Ὁ Νηλ παντρεύτηκε ἐπὶ φορές Σήμερα ἄγει τὸ 113ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἀκούει καλά, ὑγιάνει καὶ θαδίζει χωρὶς μαστοῦνι. Ὁ ἄνθρωπος αὗτος δὲν εἶχε πῆ σὴ ζωὴ τὴν ἴσως ἄλλο ἐκτός ἀπὸ μύρα». Ἀπὸ σήμερον πίνετε τακτικὰ μύρα στὸ φαγητὸ σας καὶ καθὲ φορά πὺ διψάτε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας. Προσφέρετε τὴν ἐπίσης καὶ στοὺς φίλους σας. Γευστική, τρυφερά καὶ ξεδιψαστική ἡ μύρα ΦΙΕ εἶναι πραγματικὴ ἀπόλαυσις.

● Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ἑνὸς ἀρχαιολογικοῦ μουσείου ἀκούει τυχαίᾳ τὸν φύλακα νὰ ἐξηγῇ μὲ μεγάλη σοφότητα τοὺς ἐπισκέπτες διὰ τὸ πέρι τοῦ φέρετρο ποὺ ἐκτίθεται σὴν αἶθουσα χρονολογείται ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες ἐπὶ χρόνια. Χαμογελῶντας, παίρνει κατὰ μέρος τὸν φύλακα καὶ τὸν ρωτᾷ:

—Δὲ μοῦ λές, πὼς μπορεῖς νὰ λές μὲ τόση ἀκρίβεια ἀπὸ πότε χρονολογεῖται τὸ φέρετρο;
—Μά, κύριε καθηγῆτά, ὅταν τὸ φέραμε στὸ μουσεῖο, ἐσεῖς ὁ ἴδιος εἶπατε πὼς τὸ ἐφτιαξαν πρὶν τρεῖς χιλιάδες χρόνια. Ἀπὸ τότε πέρασαν ἀλλὰ ἐπτά.

● ΤΡΕΙΣ φίλοι, βαρεστημένοι ἀπὸ τὸ θόρυβο τοῦ ἐμαῖταιος κόσμου, ἀποφάσισαν νὰ ἀσκητέψουν ζώντας σὲ μιά σπηλιά μιάς μακρινῆς ἐρήμου, ἀφ’ οὗ συμφώνησαν νὰ μὴ μιλοῦν καθόλου μεταξὺ τους.

Στὰ τρία χρόνια, περνᾷ ἕνα ἀλλογο μπροστὰ ἀπ’ τὴ σπηλιά.
Ἐπειτα ἀπὸ ἄλλα τόσα χρόνια, λέει ὁ ἕνας:

—Ἦταν ἄσπρο.
Μετά ἀπὸ τρία χρόνια πάλι, λέει ὁ ἄλλος:
—Εἶχε καὶ μαῦρες δοῦλες.

Κι ὁ τρίτος, ἀναγκασμένος, ἐπειτα ἀπὸ ἄλλα τρία χρόνια:
—Ἄν πρόκειται νὰ πιάσωμε τὴν πολυλογία, ἐγὼ θὰ φύγω!...

● Ο ΠΕΤΡΑΚΗΣ (5 χρονῶν) πηγαίνει στὸ κτήμα τῆς θείας του σ’ ἕνα χωριό. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ θαγίγει ἀπ’ τὴν Ἀθήνα καὶ μένει ἐκστατικός μπροστὰ στὸ κάθε τί. Τὸ πρῶτο θάβου, παρακολουθεῖ μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ ἀπορίᾳ τὴ θέα τοῦ ποὺ ξεπλουμίζει ἕνα κόττοπουλο. Ὑστερ’ ἀπὸ θαθεῖα συλλογῇ, ρωτᾷ:
—Δὲ μοῦ λές, θείσσο, εἶναι ἀνάγκη νὰ ζεντύνης τὰ κοτόπουλα καθὲ θάβου;

ΑΣΕΛ

Κολώνες Λοσιον

παραγωγῆς τῶν
ἐργαστηρίων μας
ἀπὸ γνήσια εὐρωπαϊκὰ ἐσάνς ἀν-
δένων σὲ πάντα
σταθερὴ ποιότητα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Μ2/5

■ ■ ΥΣΤΕΡ’ ἀπὸ 3.000 περίπου χρόνια ὁ Ἰουδαῖος βασιλεὺς Δαυὶδ δικάζονται νὰ εἰσπράξῃ γιὰ τοὺς περίφημους ψαλμοὺς τοῦ ποσοστά, τὰ ὁποῖα, φυσικά, θὰ πρέπει νὰ καταβληθοῦν εἰς τοὺς ἀγνώστους κληρονόμους του. Καὶ ἰδοὺ πῶς: Ὁ Δαυὶδ Χέρμαν Κάππελ συνέθεσε μιά μουσικὴ ὑπόκρουση γιὰ τοὺς ψαλμοὺς καὶ τὴν ἀπετύπωσε σὲ δίσκους. Τώρα ἔλαβε ἀπὸ τὸν μουσικὸ ἐκδοτικὸ οἶκο τὴν ἐκκαθάριση τοῦ σχετικῆς λογαριασμοῦ: 2)3 τῶν εἰσπράξεων ἀνέκουν εἰς τὸν μουσικοσυνθέτη καὶ τὸ 1)3 εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ κειμένου Δαυὶδ.

■ ■ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ τοῦ Ταμπέκο (Μεξικὸ) εἶδαν πρὶν ἀπὸ λίγα ἐβδομάδες τὴν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση τῆς ἀστυνομίας τοιοκολλημένη παντοῦ: «Κατακτείνεται ὁ Χουάν Χουέλες, 37 ἐτῶν, ἀλλοθωρος, χωλός, μὲ μιά κόκκινη οὐλὴ ἀριστερά στὸ πρόσωπο, μὴ γαμψή, ἀγία προτεταμένα, ὁμιλεῖ τὴν διάλεκτο τοῦ Ταμπέκο. Ἱδιαίτερα χαρακτηριστικά: Καταπλη-

κτικὴ ὁμοιότης μὲ τὸν πρόεδρο Γκουζάλεθ ντὲ Σαλούκα ντὲ Ἀϊζα».

■ ■ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ μίας πρόσφατης ἐρευνας ἐνὸς ἀθλητικοῦ περιοδικοῦ στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες: 45 ἑκατ. Ἀμερικανοὶ δὲν ξέρουν κολύμπι.

■ ■ Ο ΡΟΜΠΕΡΤ Μπόρντεν, 23 ἐτῶν, ὑπέβαλε μὴνυση ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως Φόρτ Λάουερνταϊν (Φλόριντα) διότι συνελήφθη ἀπὸ ἕνα μαῦρο ἀστυφύλακα. Στὴ μὴνυσή του λέει ὅτι εἰς φίλοι καὶ συγγενεῖς του τὸν εἰρωνεύονται καὶ τὸν περιφρονοῦν ἐπειδὴ ἐπέτρεψε στὸν νεγρὸ νὰ τὸν συλλάβῃ.

136

Ρip Κίρμπυ

ΦΑΛΗΡΙΚΟΝ ΕΛΕΓΕΙΟΝ

Τι κρίμα, κύριε Δήμαρχε!
Βραδάκι ήταν, και μιά μικρή βλάση του τροχοφόρου μας μάς κα-
θήλωσε στο συμπαιθιακό σας προάστιο, που συνηθίσαμε πλέον να το
θεωρούμε απλώς σαν σταθμό ανεφοδιασμού και όρμητήριο γι' άλλες
νεότερες, μακρυνότερες συγκινήσεις.
Φταίμε εμείς;
Όλα αλλάζουν στον κόσμο τούτο, και πολλές φορές με μιά έντο-
νη συγκίνηση διασπείραμε το Φαληρικό, κ' είπαμε να σταθούμε κάπου
εκεί στο παλιό 'Υποβρύχιο, να ξαναδοκιμάσουμε με τα μάτια της φαντασίας
τον έαυτό μας, — είκοσι χρόνια πιο πριν.
Τι καλά που δεν τό αποφασίσαμε. Γιατί στο κάτω-κάτω πάντα
είναι μαζί μας και εκπρόσωποι των νεωτέρων γενεών, και πώς να τους
έξηγήσεις ποιά ήταν η μαγεία που εύρισκε κανείς στο σημερινό πληκτι-
κό σας προάστιο...
Πληκτικό;
'Η σωστή λέξη θα ήταν «έχθρικό», για όποιον απόφαση και
σταματήσει στο γιοστό του Παλαιού Φαλήρου. Δεν είναι μόνον εκείνο το
πάντοτε επίμαχο θέμα των νεών, που σήμερα είναι καθαρά και αβύρο
δεν είναι. Δεν είναι το άλλο επίσης επίμαχο θέμα με το οποίο χρειά-
σθηκε ν' ασχοληθώ προσφάτως κοτζάμ 'Υπουργός, — το αν σεβρίρε-
ται καφές ή όχι στους άπογευματινούς πελάτες των παραθαλασσιών
κέντρων σας.
Είναι το ύψος, κύριε Δήμαρχε!
Έχω στη διάθεσή σας και το όνομα του «Κέντρου» όπου κα-
θαίσαμε και την απαραίτητη σ' αυτές τις περιπτώσεις μαρτυρία. Και οι
γραμμές αυτές κανονικά θα είχαν γραφεί όχι π ά ν ω σ' ένα τραπέζι, αλλά
κ ά τ ω α π ό έ να τραπέζι του βλοσυρού ταβερνιού σας. Γιατί σχε-
δόν εκεί χρειάστηκε να καταφύγουμε για να μη μάς δείρη το γκαρσόνι
που με μεγάλη συγκατάθεση δέχτηκε να μάς σεβρίρη.
Καλαμαράκια; Είπαμε να τα τυλίξουμε σ' ένα πακέτο και να τα
στείλουμε στην έγκριτη Δημαρχία σας, γιατί στο κάτω-κάτω κάποιο
φόρο πληρώνουμε και για τη δική σας χάρη, σ' εκείνους τους περιπεπ-
μένους λογαριασμούς. 'Ελιές; Καλύτερα να μη σας τις περιγράψου-
με, γιατί μπορεί να διαβάσει τις γραμμές αυτές και κανένας ξένος,
που έλιες άκουσε και έλιες δέ βλέπει σε τούτον τον τόπο της 'Αθηνάς...
Και τάλια όλα, τα γνωστά: το σκουριασμένο συρματόπλεγμα, ο
γραμμοφωνατζής με το θραχνό φωνόγραφο, τα γυμνά λαμπρόνια, το
σκουπίδι και το κακό πάνω στα δόξαλα, ή κακοφωτισμένη λεωφόρος,
ή έλλειψη ο ί ο υ δ ή π ο τ ε χρώματος, ολασδήποτε καλαισθησίας, ολα-
σδήποτε προσπάθειας να σταματήσει και σε σας ο διαβάτης, — ξένος
ή δικός — και να μην πάη παραπέρα.
'Υπάρχει, βέβαια, πάντα ο φλοίσβος της θαλάσσης, και σ' αυτόν
τον φλοίσβο έπανάστασε για την κυριακάτικη κοσμοσυρροή που κάπως
σώζει την κατάσταση και διατηρεί αυτά τα περίεργα θαλασσινά έστι-
ατορία σας.
'Αν όμως αύριο έρθει ένας λογιευμένος 'Υπουργός και σας τα ξη-
λώσει από κεί, θ' αρχίσουν οι θαλτές διαμαρτυρίες, τάχα για έπεμβά-
σεις στα Δημοτικά σας καθήκοντα, τάχα για σκόπιμα έμπόδια στην
ψυχολογία του λαού! 'Αν αντίμεταπίσαμε την βλοσυρότητα και τους
κακούς τρόπους εμείς, οι μοναδικοί πελάτες ενός καθημερινού βρωδιού,
νομίζετε πως είναι εύτυχέστερες οι πολυπληθείς ομάδες των κυριακά-
τικων έπισκεπτών σας;
Τους δώσατε έστω μιά γιορτή; Ποτίσατε, φωτίσατε κατάλληλα τις
ροδοδάφνες σας, φτιάξατε τη μικρή σας μπάντα, καθαρίσατε το περι-
φημο εκείνο ρέμα, βάλατε έστω μια φωτισμένη γιρλάντα; Τό φωτεινό-
τερο μνημείο σας, τη στιγμή τούτη στην κεντρικότερη πλατεία σας,
είναι ένας σταθμός δενζίνης, κ' ίσως σιγά-σιγά οι αυτοκινητιστάι σ'
αυτόν ν' αναφέρονται, κ' ίσως να λησμονήσουν και το όνομα του προ-
ατίου σας που ήταν κάποτε συνάντημο με τη χαρά των κοσμικών 'Α-
θηνάων.
Μη μάς μιλήσετε πάλιν για «πιστώσεις»...
«Πιστώσεις» χρειάζονται άραγε για να φορέσουν μιά γραβάτα τα
γκαρσόνια σας, να μη μιλούν στους πελάτες με τα χέρια στην τσέπη,
να ξέρουν να προσφέρουν ένα χαμόγελο, μιά πρόσθετη περιποίηση, ένα
στοιχειώδη έστω τρόπο σεβρίσματος;
Παντού του κόσμου, στα παραθαλασσια προάστια, που υποτίθεται
πως ζούν απ' τους περαστικούς, υπάρχουν έπιτροπές, σύλλογοι, ό-
μάδες, που ασχολούνται συνεχώς με την προσέλευση του κοινού, με την
περιποίησή του, με την δημιουργία πόρων και έσόδων που δημιουργούν
με τη σειρά τους αυτές τις περίφημες «πιστώσεις» στις οποίες έχει
άγκιστρωθεί και άγκυροβολήσει η μοιρολατρική μας μεμψιμοιρία.
Μα τόχαμε ειδικά αγαπήσει κάποτε το Φαληρικό μας και πιάνε-
ται η ψυχή του ανθρώπου να το βλέπει κανείς να ξεφτίζεται όχι γιατί
δεν έχει τις δυνατότητες, αλλά γιατί δεν υπάρχει κάποιος να τις αξιο-
ποιήσει.
Κρίμα, κύριε Δήμαρχε! Θα νόμιζε κανείς πως ο κάποιος αυτός εί-
σαστε σεις...

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 7 έως 13 'Οκτωβρίου 1957

ΚΡΙΟΙΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου:
Θα νικήσετε όλες τις δυσκολίες εάν πάψετε να διασπάτε το ένδια-
σμα σας με υποθέσεις δευτερευούσης σημασίας. Διακινδυνεύετε χω-
ρίς λόγο. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα Πέμπτη, αριθ. 7.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου:
'Εχετε λανθασμένες ιδέες. Καλύτερα να παραδέχεσθε το λάθος σας
παρά να επιμένετε στη στραβή σας άποψη. 'Η αναγνώριση τῆς σφάλ-
ματος είναι απαραίτητη. Εύνοϊκή ημέρα Κυριακή, αριθ. 4.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου:
Προσέχετε πολύ την έρχομένη εβδομάδα. Τα άστρα θα έχουν δυσμενή
έπιδραση επί των επαγγελματικών σας (δύως) υποθέσεων. Να είσθε
περισσότερο θαρραλέος. Εύνοϊκή ημέρα Πέμπτη, αριθ. 2.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου:
Είχατε πολύ καλή τύχη μέχρι σήμερα. Δεν πρέπει όμως να στηρίζε-
τε το μέλλον σας επάνω σε άρισμένες συμπιώσεις. Καλύτερα να
συntonίζετε το έργο σας. Εύνοϊκή ημέρα Τρίτη, αριθ. 19.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου:
Περιορίστε τις φιλοδοξίες σας. Οι άνθρωποι δεν ποίεσι να είναι
ματαιόδοξοι, αλλά ούτε να έχουν την έντυπωση ότι μπορούν να επι-
τύχουν τα πάντα. Εύνοϊκή ημέρα Κυριακή, αριθ. 5.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'εβρίου:
'Η εύτυχία θα καλύψει όλες τις δυσκολίες των τελευταίων μηνών. Μπο-
ρείτε πλέον να είσθε βέβαιοι για την πλήρη πραγματοποίηση των
επιθυμιών σας. Εύνοϊκή ημέρα Τετάρτη, αριθ. 6.

ΖΥΓΟΙΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου:
Σκεφθείτε καλά. Οι άνθρωποι του πολύ στενού σας περιβάλλοντος
περιμένουν μιά στιγμή για να σας επιτεθούν και να σας εξολοθρευ-
σουν. Κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα Παρασκευή, αριθ. 9.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'εμβρίου:
Μη μεγαλοποιείτε τα πράγματα. Είχατε πολλές άτυχίες τον τελευ-
ταίο καιρό, αλλά δεν υπάρχει λόγος να χάνετε το θάρρος σας και να
έγκαταλείπετε τον άγώνα. Εύνοϊκή ημέρα Δευτέρα, αριθ. 1.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δ'εμβρίου:
Εσπεράσατε τις δυσκολίες. Τώρα πρέπει ν' ακολουθήσετε μιά συντη-
ρητική τακτική, εάν θέλετε να ξεφυγίτε όριστικά από τις οικονομι-
κές άνωμαλίες. Εύνοϊκή ημέρα Σάββατο, αριθ. 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.:
Καλύτερα να καθυστερήσετε λίγο παρά να πέσετε έξω στους ύπολο-
γισμούς σας. Οι άνθρωποι που παίρνουν γρήγορα αποφάσεις δεν έ-
πιτυγχάνουν πάντοτε. Εύνοϊκή ημέρα Τετάρτη, αριθ. 3.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'βρίου:
Μη χαμοράτε. 'Εχετε πάσει πλέον τις αποφάσεις σας. Είναι και-
ρός να τις πραγματοποιήσετε. Μη επηρεάζεσθε από τους άνευθυνους
φίλους σας. Εύνοϊκή ημέρα Πέμπτη, αριθ. 8.

ΙΧΘΥΕΙΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβ.-20 Μαρτίου:
Μη κλίνεσθε τόσο πολύ στον έαυτό σας. Πρέπει να εξωτερικώσετε
τα αισθήματά σας για να μπορέσετε να δώτε ανταπόκριση. Να έχε-
τε προσωπικότητα. Εύνοϊκή ημέρα Παρασκευή, αριθ. 2.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σε έκτα σημεία. Μπορεί-
τε να τό δρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Γένος αμφιβίων έρπε-
των θυμίζον... άρι-
σμένες θερμάστρες.
(γεν.)
- Με τό ψάξιμο σχετική
λέξις (καθαρ.)
- Δασώδης κοίλας ή φά-
ραγξ (άρχ.) — 'Ανθη
- 'Πολεμική λαχή
—'Αγγλικός παλμικός
ναυταθμός επί της
Μάγχης
- 'Αντιστροφον έρθρον
—Σουρωτήρι (γεν.)
- 'Ο δημιουργός του
«Τρίτου ανθρώπου»...
στο σινεμά —'Αρχαι-
α νομίσματα
- 'Υπό του 'Ερεχθέως
έλε την μάχην φονευ-
θείς υιός του Ευρύδη-
που (Μυθολ.)
- Τελικός σύνδεσμος—
Σύνολον άρισμένων μο-
νάων (αίτ.)
- Είδος ύφασματος με
στιλπνήν επίφανειαν—
Μυθολογική ηρώς
—'Αντιστροφή νότα
- 'Αριθμός έπτ κώ...Με την θα-
μνόδα συγγενής λέξις, αντίστρο-
φως (γεν.)
- 'Αναφορική άντωνυμία (άρσ.)—
'Ανηφορικός (δημ.)
- Πρόβιςις —'Αυτά καθορίζονται,
διά τό λεωφορεία, από τό ύπουρ-
γείον Συγκοινωνιών

- Περιφρονήματα, αλλά και πολυτι-
μότατα (κυριολ.) —Φιλολογικόν
όνομα του 'Ιωνος Δραγούμη
- 'Ετέρα μορφή της αιτιατικής
άρχαιον πλεούμενον —'Αδριανός
και έκλιτος άντωνυμία — Πρό-
θιςις με έκθλιψιν
- Διακριτικά αυτοκινήτων που δεν
ένοχλούνται... από την τροχαίαν
—Μιά πίττα... γλυκαίει
- 'Η γραφή του 111 —Με την τρυ-
φήλτητα συγγενής λέξις (γεν.)
- 'Ακρουν ύγρον χρησιμοποιούμε-
νον διά τα γυναικεία ύχια (ξεν.)
—Προσωπική άντωνυμία (άντι-
στρ.)
- 'Εκτίσθη διά της δωρεάς του Γ.
'Αδέρωφ (δημ.)
- Τότε δεν κάνει να δρέξη —Πρώ-
τη ύλη διά την κατασκευήν της
ύάλου

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 'Ο κάτοικος μιάς των Κυκλάδων
- 'Ο κρημός... των μικροσάμων
(γεν.)
- Τόν τρώμε μάλλον για άφάρμακο
—'Η γενέτειρα του 'Αλέξανδρου
Ντωντέ, προφερόμενα μαζί
- Τέτατα έμπορεύματα υπάρχουν
πάντοτε στα μεγάλα τελωνεία—
Βουλγαρική δύναστηα
- 'Αποτρέπει —Μελλοντικόν (άν-
τιστρ.) —Γυναικείον όνόματος

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά
και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-
πιτύχουν κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-
ξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήπο-
τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-
πό τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-
τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη
λέξι που μπορείτε να βρήτε.
Σημειώσατε τώρα τη λέξι, που
βρήκατε και σβήσατε στα τετράγωνα
τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι
και συνεχίσατε έως ότου δεν μπορέσει
να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων
μετρήσατε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων
μετρήσατε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων
μετρήσατε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων
μετρήσατε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων
μετρήσατε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων
μετρήσατε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων
μετρήσατε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων
μετρήσατε 15 βαθμούς.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

- Περιφρονήματα, αλλά και πολυτι-
μότατα (κυριολ.) —Φιλολογικόν
όνομα του 'Ιωνος Δραγούμη
- 'Ετέρα μορφή της αιτιατικής
άρχαιον πλεούμενον —'Αδριανός
και έκλιτος άντωνυμία — Πρό-
θιςις με έκθλιψιν
- Διακριτικά αυτοκινήτων που δεν
ένοχλούνται... από την τροχαίαν
—Μιά πίττα... γλυκαίει
- 'Η γραφή του 111 —Με την τρυ-
φήλτητα συγγενής λέξις (γεν.)
- 'Ακρουν ύγρον χρησιμοποιούμε-
νον διά τα γυναικεία ύχια (ξεν.)
—Προσωπική άντωνυμία (άντι-
στρ.)
- 'Εκτίσθη διά της δωρεάς του Γ.
'Αδέρωφ (δημ.)
- Τότε δεν κάνει να δρέξη —Πρώ-
τη ύλη διά την κατασκευήν της
ύάλου

Φ	Ε	Ο	Ν	Σ	Π
Ο	Ι	Σ	Ι	Υ	Ρ
Ρ	Τ	Π	Ε	Λ	Ο
Α	Ο	Ρ	Ι	Ε	Σ
Μ	Ρ	Ε	Σ	Ε	Τ
Ε	Ν	Η	Τ	Π	Ι

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων
μετρήσατε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσέχετε τώρα το σύνολο των
βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε.
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-
ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-
ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-
ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-
ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-
γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 42

ΓΙΑ ΣΑΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Θά μιλήσουμε για κάτι που έχει
άγνοηθεί ή παρανοηθεί γενικά στον
τοπο μας και που αφορά ειδικά τις μη-
τέρες. Πρόκειται για την παιδική μόδα
ή οποία στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες
έχει εξελιχθεί σε άληθινή τέχνη και
άποσκοπεί να έξασφαλίσει στο παιδί
ένα ντύσιμο ύψαιό, εύχρηστο και ύ-
γιεινό τόσο για τον οργανισμό του
όσο και την ψυχολογική του διαπλασί.
'Η παιδική μόδα έχει και τα κέντρα
της. Βέβαια, 'Ο θάων Μιλάνο Βιέννη,
Παρίσι, Λονδίνο, είναι εκείνους που
δίνει τις κατευθύνσεις, στους διαφό-
ρους τομείς του παιδικού ντυσίματος.
Τό Λονδίνο δίνει πάντα την καλύτερη
γραμμή στο παιδικό παλτοδάκι και
διαδέχεται τα καλύτερα ύφασματα του
είδους. Στο επίσημο παιδικό ντύσιμο,
σε κοστούμια και φορεματάκια, έρ-
χονται επικεφαλής οι οίκοι παιδικής
μόδας του Παρισιού και του Μιλάνου.
Βοηθούνται πολύ ας αυτό από τα θαυ-
μάσια Ιταλικά και γαλλικά ειδικά παι-
δικά ύφασματα. Τέλος η Βιέννη, με την
παράδοσι της Τυρολέικης και Βαυα-
ρικής λαϊκής τέχνης, δίνει την τελευ-
ταία λέξι της παιδικής μόδας στα πορ-
τοδερμάκια, στα γαντάκια και γενικά
σε όλα τα πλεκτικά.

Χάρη στα καταστήματα ΒΕΒΕ ROSE
τά οποία εύρισκονται σε διαρκή επα-
φή και συνεργασία με τα κέντρα αυτά,
ή 'Αθίνα μας έχει γίνει ένα άκρως
ύπολογισμο κέντρο της παιδικής μό-
δας.

Σημειώται ότι συχνά τα σχέδια
που προμηθεύονται και τροποποιούν
οι σχεδιαστάι των καταστημάτων
ΒΕΒΕ ROSE παρουσιάζονται άνωτέρα
από τα ευρωπαϊκά πρωτότυπα.

Τα καταστήματα ΒΕΒΕ ROSE προμη-
θεύονται κατ' εύθειαν από τις πηγές
αυτές τα καλύτερα ύφασματα, πρι-
ορμούν τα διάφορα σχέδια στις κλι-
ματολογικές συνθήκες του τόπου μας
και διαβέβαιον σε κάθε έποχή, τό τέ-
λειο ντύσιμο.

Προκειμένου λοιπόν να προμηθευ-
θείτε τό ρουχαλίκι του παιδιού σας
έπιασεφθείτε τα καταστήματα
ΒΕΒΕ ROSE Έρμω 54 & 55 'Αθίνας
και Γεωργίου του 'Α' 6 Παρισίου.
Προσβάδουν στη παιδική μόδα και
διαβέβαιον επίσης ότι χρειάζεται το
παιδί σε σκευή, είδη υγιεινής, παιγι-
δια, όδρα και όαπτιστικά.

Σταθεροδοιείται

2 φορές γρηγορότερα στο
χείλη από κάθε άλλο κρα-
γιόν (περίπου 5 λεπτά).

Ταχεία
άπορροφητικότητα.

Ομορφα
και ελαφρά χείλη

Πλούσια
και μοντέρνοι χρωμα-
τισμοί (12 άποχρώσεις).

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΔΟΧΗΡΝ

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
Δ/ΝΣΙΣ Γ. και Τ. Βάλληνας
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 96 (ΠΑΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ), Β' και Γ' ΟΡΟΦΕΩ, ΤΗΛ. 20.612-23.249
ΠΑΡΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ - ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΕΣΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

- ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ:** Είς Πολυκατοικίας έντός και
έκτός των 'Αθηνών. Πώλησις με καταβολήν έντός έτους 30% έως 60% 'Ατοι:
30, 40, 60 χιλ. δρχ. και άνω. 'Εξόφλησις με έτήσιον τόκον 10% έντός 80-40 μηνών.
- ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΝ:** 'Επι άτομικόν (διο-
κτήριον) με πίστωσιν του ήμισους του κόστους κατασκευής έξοφλητέου έντός
60 μηνών. Καταβολή έντός εξαμήνου 70 χιλ. δρχ. και άνω.
- ΔΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ:** 'Αξιολογήσις και διαχειρί-
σις ακινήτων με ταχέαν αύξοήσιν εισοδήματος.
- ΕΠΕΝΔΥΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ:** 'Εξασφάλισις άνωτάτου εισοδήματος.

ΑΡΤΙΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΝ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ - ΝΟΜΙΚΟΝ
ΤΕΧΝ. Δ/ΝΣΙΣ: Γ. Βάλληνας, Σύμβουλος Μηχανικός, 'Αρχιτέκτων,
ΟΙΚΟΝ. Δ/ΝΣΙΣ: Τ. Βάλληνας, Οικονομικόν και Νομικόν 'Επιστημών,
ΤΕΧΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Ν. Παπάς, 'Επιτ. Γεν. Δ/ντής 'Υπουργ. Δημ. 'Εργων,
ΣΥΜΒ.ΛΟΙ ΜΗΧ/ΛΟΓΟΣ: Χρ. Βοσυνιώτης, Τ. Δ/ντής Μελετών
'Υπουργείων Μεταφορών και Βιομηχανίας.
Δ/ΝΣΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΟΣ: 'Ηλίας Πέτσας, Δικηγόρος παρ' 'Αρείω Πάγω.
ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΤΕΛΕΧΗ: Γιαν-
νάκης Β. 'Αρχιτέκτων, Καραβίτης Γ. Πολιτ. Μηχανικός,
Μόζερ Λεών. Πολ. Μηχανικός, Μπέλλας Δημήτ.
Πολ. Μηχανικός, Χατζηπάνοβ Β. 'Αρχιτέκτων.
ΔΟΣΟΛΗΨΙΑΙ: ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ 'Ελλάδος και 'Αθηνών - 'Υπ/μα όδοο Πραξιτέλους.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Είς 'Ηνωμ. Πολ'τ. 'Αμερικής, Γερμανίας και 'Ελβετίας.

Τό φεστιβάλ τής Βενετίας

(Συνέχεια από σελ. 22)

“Αν πάλι βραβεύονταν τὸ «Κάτι πού ἀ-
ξίζει»—καί πραγματικά ὑπάρχει σ’ αὐ-
τή τήν ταινία...—κάτι πού ἀξίζει—οἱ
Γάλλοι ἴσως θεωροῦσαν πῶς οἱ κριτές
ἐνδιαφέρθηκαν νά κολακώσουν τήν ἀμε-
ρικανική παραγωγή. Γιά τή σωτηρία,
λοιπόν, τὸ φεστιβάλ ἀπὸ τὴ δοκιμα-
σία αὐτή, ἡ ἐπιτροπὴ ἔρθηκε κάτι εὐ-
περκωματικό» καὶ ἀκινδύνου. Τὸ ἰνδικό
φίλμ «Ὁ ἀκατανίκητος». Μπορεῖ βέ-
βαια νὰ μὴ εἶναι καὶ γιὰ τοὺς κριτές
τὸ καλύτερο τὸ ἐφετινοῦ φεστιβάλ,
μὰ ἡ βράβευσή του παρουσίαζε γι’ αὐ-
τοὺς δύο μεγάλα ἀτού: Πρῶτον τὸ ὅτι
εἶναι ἰνδικό κ’ ἔτσι ἀνοίγεται ὁ κύκλος
τῶν χωρῶν πού νικοῦν σὲ διεθνεῖς κινη-
ματογραφικοὺς διαγωνισμοὺς καὶ δευ-
τέρον τὸ ὅτι ἀναβλύζει ἀπὸ τὸ φίλμ αὐ-
τὸ μιά πλοῦσια πρυφερότητα κ’ εὐκρι-
νεστατή ἀνθρωπιά, προσὸν ἀξιόλογο
σὴ σκληρὴ ἐποχὴ μὰ
—Δεύτερο βραβεῖο στὴν ταινία
«Λευκὲς νύχτες».

Ὁ Λουτσίνο Βισκόντι, δημιουργὸς
τῶν ἔργων «Ἡ γῆ τρέμει», «Υποβολή»
καὶ «Σύντομος» πλησιάζει, παίρνει τὸ
ἀσημένιο λιονταράκι, κοιτάζει μὲ φα-
νερὸ παράνομο γιὰ τὴν ἀδίκια πού τὸ
ἔγινε τὸν Ρενέ Κλαίρ, σκηνοθέτῃ τῆς
ἀξέχαστης ταινίας «Ἡ σιωπὴ εἶναι
χρυσός», καὶ λέει σὲ μικρὸ φωνὸν:

—Βεβαίαι, τὸ λιονταράκι εἶναι ἀση-
μένιο, μὰ... ἡ σιωπὴ εἶναι χρυσός!...

Ἡ αἴθουσα δονεῖται ἀμέσως ἀπὸ
ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα καὶ
αὐτὴ ἡ γεμάτη σημασία φράση τοῦ Βι-
σκόντι γίνεται γρήγορα ὁ παῖνας τῆς
νίκης του.

—Καλύτερη ἥθοποιος ἡ Λεττονά
Ζίντρα Ρούτεμπεργκ γιὰ τὴν ἐρμη-
νεία της στὸ ρωσικὸ φίλμ «Μάλας».

—Καλύτερος ἥθοποιός ὁ «Άντον»
Φραντσίσα γιὰ τὴν ἐρμηνεία του στὸ
ἀμερικανικὸ φίλμ «Ένα καπέλλο βρο-
χής».

Τὶ ἦταν ὅμως οἱ ταινίες πού προε-

βλήθησαν ἐφέτος στὸ φεστιβάλ τῆς Βε-
νετίας;

Τὸ κινηματογράφολο κοινὸ ἔχει ἡ-
δη, λίγο ἢ πολὺ, κατατοπισθῇ. Δυὸ
ἰταλικές: Οἱ «Λευκὲς νύχτες» τοῦ
Λουτσίνο Βισκόντι καὶ τὰ «Ὀνειρα
στὸ συρτάρι» τοῦ Ρενάτο Καστελάνι.
Τὶς ἀναφέρω πρῶτες γιὰτὶ ἀπετέλε-
σαν τὴν ἀξιολογώτερη ἐκπρὸςώπηση
κράτους στὸ φεστιβάλ. Δυὸ ἀμερικά-
νικες: Τὸ «Κάτι πού ἀξίζει» τοῦ Ρί-
τσαρντ Μπρούκς καὶ τὸ «Ένα καπέ-
λλο βροχῆς» τοῦ Φρέντ Ζινεμαν. Δυὸ ἰα-
πωνικές: «Ὁ ματωμένος θρόνος» τοῦ
Κουροάσα καὶ τὸ «Παιδικὸ ἀμάξι»
τοῦ Τασάκα. Μιά γαλλική: «Ὁφθαλ-
μός ἀντὶ ὀφθαλμοῦ» τοῦ Αντρέ Κα-
γιάτ. Μιά ἰσπανική: «Ένας ἀγγελοῦς
κατέβηκε στὸ Μπρούκλιν» τοῦ Λαντί-
λαο Βάζνις. Μιά ρωσική: «Μάλας»
τοῦ Βλαντιμίρ Μπράουν. Μιά ἰνδική,
ἡ βραβευθεῖσα, «Ὁ ἀκατανίκητος»
τοῦ Σαταζιτ Ράυ. Μιά ἀγγλική: ἡ
«Ἱστορία τῆς «Εσתר Κροστέλλο»
τοῦ Ντάβιντ Μίλλερ. Μιά γιουγκοσλαβική:
«Ἄς μείνουμε ἀνθρώποι» τοῦ Μπράνκο
Μπράουν. Μιά «μεξικανική»: «Οἱ Ἀ-
γριοὶ» τοῦ Ραφάελ Μπαλεντὼν καὶ τέ-
λος μιά ἀκόμη ταινία, ἡ «Ἐλικρὴ νίκη»
τοῦ Νίκολας Ραίη πού παρουσιάστηκε
μὲ τὰ γαλλικά χρώματα, ἀλλὰ ἀμφι-
σητήθηκε ἐντονα ἡ ἐθνικότητά της·
παραγωγή της. Ἐπὶ πλέον προεβλή-
θη «τιμῆς ἔνεκεν» μέσα στὸ ἐπίσημο
πρόγραμμα, ἀλλὰ ἐκτὸς διαγωνισμοῦ,
ἡ τελευταία ταινία τοῦ Ρενέ Κλαίρ
«Πορ ντε Λιλιάς».

Ἐκτὸς διώας ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπίση-
μο» καθὼς εἴπαμε πρόγραμμα παρου-
σιάστηκαν κ’ ἄλλες πολλὲς ταινίες
ἀπὸ μεγάλα μὰ καὶ ἀπὸ ἀτίθινα κρά-
τη. Ἐπρόκειτο γιὰ φίλμς πού δὲν ἀντε-
ξαν στὴν δοκιμασία τῆς καυστρῆς»
κριτικῆς τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς
τοῦ φεστιβάλ. Ὑπάρχον ἀνάμεσα στὶς
«σκάστες» αὐτὲς ταινίες καὶ ἀρκετές,
πού εἶχαν πολὺ περσσότερο ἀπὸ ἄλ-
λες πού πέρασαν στὸ ἐπίσημο πρό-
γραμμα.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Κάτι τέτοια μικροπράγματα

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 37)

Ὁ Κάρουεν ἔσπαγε ἀκόμη τὸ
κεφάλι του νὰ βρῇ ἕνα τρόπο γιὰ νὰ
ξεπληρώσῃ τὸ χρέος του ἀπέναντι
τῆς κ. Μόρριλ, ὅταν ἔφτασε στὸ
σπίτι του καὶ εἶδε ἕναν ἀστυνομικὸ
νὰ τὸν περιμένῃ ἀπ’ ἔξω.

—Στὸ πίσω καθίσμα τοῦ αὐτο-
κινήτου σας, εἶπε ὁ ἀστυνομικός ὅ-
ταν μπήκαν στὸ διαμέρισμα, ὀρῆ-
καμε ἕνα γυναικεῖο σκουφάκι τοῦ
μπάνιου, βρεγμένο ἀπὸ μέσα, καὶ
μιά πετσέτα ὑγρή. Καὶ στὶς δύο πε-
ριπτώσεις εἶδει ἡ ἀνάλυσή ὅτι τὸ νε-
ρὸ ἦταν θαλάσσιο. Παραδέχεστε ὅτι
τὸ νέο αὐτὸ στοιχείο μαρτυρεῖ ὅτι
ἡ γυναίκα σας μπήκε στὸ αὐτοκίνη-
το πρὶν τὴν σκοτώσῃ;

Ὁ Κάρουεν κούνησε καταφατι-
κὰ τὸ κεφάλι.

Ὁ ἀστυνομικός ἔβγαλε δύο φα-
κέλους ἀπ’ ἕνα χαρτοφύλακα. Ὁ
πρῶτος εἶχε μέσα ἕνα ραγισμένο
καθρεπτάκι. Ὁ δεύτερος, μιά κτένα
ἀπὸ ταρταρούγα μὲ τὴ θῆκη της.

—Δὲν μπορέσαμε νὰ ἐξακριβώ-
σαμε ἂν τὸ καθρεπτάκι ἦταν τῆς γυ-
ναίκας σας, εἶπε ὁ ἀστυνομικός, ἀλ-
λὰ κάτι ξέρομε γιὰ τὴν κτένα. Τὴν
ἀγοράσατε ἀπ’ τὸ κατάστημα
Χόφμαϊστερ, ἔτσι δὲν εἶναι; Καὶ τὴ
χορίσατε στὴ γυναίκα σας;

—Ναί, καὶ στὶς δύο ἐρωτήσεις.

—Τὸ κτενάκι αὐτὸ δρέθηκε
κοντὰ στὸ παγκάκι στὴν κορυφὴ τοῦ
βράχου, κάπου ἑκατὸ μέτρα μακριὰ
ἀπ’ τὸ σημεῖο πού, ὅπως μὰς εἶπα-
τε, βρήκατε τὸ πτώμα. Μὴ λέτε τί-
ποτε, παρακαλῶ... Ἀφ’ οὗ μὴ νὰ
τελειώσω. Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι
ἡ γυναίκα σας πῆγε στὸ αὐτοκίνη-
το, ἔβγαλε τὸ σκουφάκι της, σκουπί-
στηκε μὲ τὴν πετσέτα, πήρε τὸ
καθρεπτάκι καὶ τὴν κτένα καὶ ξανα-
γύρισε στὸ παγκάκι, χωρὶς νὰ τὴν

ἐνοχλήσῃ κανεῖς. Στὸ διάστημα πού
καθότανε στὸ παγκάκι καὶ σὰς πε-
ρίμενε, κάποιος ἔκλεψε τὸ αὐτοκί-
νητο... Κι αὐτὸ ἡ γυναίκα σας δὲν
τὸ ἤξερε, ἐκτὸς ἂν τῆς τὸ εἶπατε
ἔσεῖς πρὶν τὴ σκοτώσετε.

—Σωστά, πολὺ σωστά!

Ὁ Κάρουεν μίλησε ἀφηρημένα.
Σκεπτότανε: «Στὸ κάτω — κάτω
μπορῶ νὰ κάνω κάτι γι’ αὐτὴ τὴν
χίρα καὶ τὸ παιδί, ἀφήνοντάς τους
τὴν περιουσία μου. Θὰ πεθάνω, ἀλλὰ
θὰ μὴν τοὐλάχιστον ἐπανορθώσῃ κά-
πως τὴν ἀπροσεξία μιάς στιγμῆς».

Πρὶν φύγουν γιὰ τὸ τμήμα, ὁ
Κάρουεν πρότεινε στὸν ἀστυνομικὸ
νὰ πιοῦν ἕνα οὐίσκι κ’ ἔκρινος δέχτη-
κε. Σὲ λίγο οἱ δύο τους καθόνταν
καὶ συζητοῦσαν φιλικά.

—Μιλώντας τώρα ἐξωυπηρεσικά,
εἶπε ὁ ἀστυνομικός, ὁμολογῶ πῶς τὸ
σχέδιό σας ἦταν πολὺ καλὸ, ἀλλὰ
δὲν εἰσαατε ὁ κατάλληλος τύπος.

Ὁ τύπος πού ἔχει μεγαλύτερες πι-
θανότητες νὰ πετύχῃ σὲ τέτοιες
δουλιές, εἶναι ὁ σχολαστικός, ὁ
ἀνθρώπος πού προσέχει τὶς μικρο-
λεπτομέρειες. Καταλαβαίνετε τί θέ-
λω νὰ πῶ... Ὁ τύπος πού ὅταν κλείνῃ
τὴν πόρτα, τὴ σπρώχνει ξανά καὶ
ξανά γιὰ νὰ βεβαιώσῃ πῶς δὲν ἔ-
μεινε ἀνοικτὴ, πού γυρίζει ἀπ’ τὴ
γωνία τοῦ δρόμου γιὰ νὰ δῇ μὴν
ἄφησε τὸ γκαζ ἀνοικτό... Πάρτε τὴν
περίπτωσή σας. Δὲ θὰ μποροῦσαμε
ποτέ νὰ ἀπαγγεῖλωμε κατηγορία
φόνου ἐναντίον σας, ἂν εἶχατε σκεπτῇ
νὰ πάτε ξανά στὸ παγκάκι γιὰ νὰ
βεβαιωθῆτε πῶς ἡ γυναίκα σας δὲν
εἶχε ἀφήσει ἐκεῖ τίποτε πού μπο-
ροῦσε νὰ σὰς προδώσῃ. Καταλαβαί-
νετε τί ἐννοῶ; Κάτι τέτια μικρο-
πράγματα!.....

Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ

Μπορεῖτε ν’ ἀδυνατίσετε τρώγοντας;

**ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟ ΑΝΑΓΚΑΣΤΗΚΕ ΝΑ ΕΡΕΥΝΗΣΗ
ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΧΑΠΙΩΝ "ΠΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ"**

Εἶναι ἄραγε δυνατόν νὰ καταπίνῃ κανεῖς ἕνα χάπι,
νὰ τρώγῃ ὅ,τι τοῦ ἀρέσει καὶ παρ’ ὅλ’ αὐτὰ νὰ χάνῃ
βάρος; Τὸ ζήτημα αὐτὸ συζητεῖται πολὺ τελευταῖα
στὴν Ἀμερική, ὅπου μιά ἐπιτροπὴ τοῦ Κογκρέσσου ἔ-
κανε ἀνακρίσεις γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ἂν εἶναι ἀληθινοὶ
οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν κατασκευαστῶν αὐτῶν τῶν χαπιῶν
πῶς οἱ ἀγόραστοι τὰς μποροῦν νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν
χωρὶς κίνδυνο.

Οἱ ρεκλάμες πού διαφημίζουν τὰ χάπια λένε: «Μπορεῖτε νὰ τρῶτε
ἀδυνατίζοντας!» Εἶναι ἄραγε αὐτὸ ἀλήθεια ἢ ψέμα; Ἡ ἀπάντησή ἔ-
χει σημασία, γιὰτὶ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ξεδεύουν τεράστια ποσά
κάθε χρόνο γιὰ χάπια κι ἄλλα παρασκευάσματα πού ἐγγυῶνται τὴν
ἀπώλεια βάρους ἀνεξάρτητα ἀπὸ δίαιτα.

Μερικὰ ἀπ’ τὰ χάπια αὐτὰ ἔχει ἤδη διαπιστωθῇ πῶς εἶναι ἀγυρτι-
κὰ καὶ πῶς δὲν ἔχουν κανένα ἀποτέλεσμα, ἢ ἄλλοι μὴν ὀφθαλμοῦν τὸν
ἀνθρώπινον ὀργανισμό. Τώρα, τὸ Κογκρέσσο ζητᾷ ν’ ἀκούσῃ κατα-
θέσεις ἐδικῶν ἐπιστημόνων, γιὰ νὰ ξέρῃ ἂν πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα
ἐναντίον ὅλων ν τῶν παρασκευαστῶν χαπιῶν.

Μερικοὶ ἐπιστήμονες διακήρυξαν πῶς τὰ χάπια δὲν εἶναι παρὰ
ἀθῶες καραμέλλες· ἄλλοι ὅτι ἔχουν γιὰ θάση τους τὴν τσίκλα καὶ
δὲν εἶναι καθόλου ἀποτελεσματικά. Μερικὰ ἄλλα εἶναι κυρίως θιτα-
μίνες. Πιὸ ἐνδιαφέρουσα ἀπ’ ὅλες ὑπῆρξε, χωρὶς ἀμφιβολία, ἡ κατά-
θεση τοῦ δρος Οὐίλλιαμ Κάλμπ, ἐδικοῦ στὰ προβλήματα βάρους τοῦ
ἀνθρωπίνου σώματος. Ἰδοὺ μερικὰ ἐνδιαφέροντα ἀποσπάσματα ἀπ’
τὶς ἐρωτήσεις τῶν μελῶν τῆς ἀρμόδιας ἐπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσσου
καὶ τὶς ἀπαντήσεις τοῦ δρος Κάλμπ:

Δ ρ. Κάλ μ π: Τὸ ἐμπόριο τῶν χαπιῶν πού ἀδυνατίζουν εἶναι σήμε-
ρα μιά ἀπ’ τὶς ἀκμάζουσες ἐπιχειρήσεις τῶν κομπογιαννιδῶν.

Πολλὰ ἀπ’ τὰ «φάρμακα» τοῦ ἀδυνατίσματος» πού κυκλοφοροῦν δὲν εἶναι
παρὰ ἀπλὲς καραμέλλες πού περιέχουν θιταμίνες καὶ μερικὲς ἄλλες οὐσίες,
καὶ πού διαφημίζονται ὡς ἀποτελεσματικά γιὰ τὴν ἐλάττωση τοῦ βάρους
καὶ πουλοῦνται σὲ ὑψηλὲς τιμές. Ἀλλὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ μὴ θρεπτικές
οὐσίες, πού σχηματίζουν ἕναν ὄγκο ζελατινῆς ὅταν ἀνακατεύονται μὲ τὸ νερό.

Κανεῖς δὲ πρέπει ν’ ἀγοράζῃ φάρμακα, σκονάκια, χάπια, καραμέλλες ἢ
τσίκλες γιὰ νὰ ἐλαττώσῃ τὸ βάρος του ἂν δὲν συζητήσῃ πρῶτα τὸ πρόβλη-
μα μὲ τὸν γιατρό του.

Ἐ ρ ὠ τ η σ η: Τὶ κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ πεινάει;

Ἀ π ἄ ν τ η σ η: Οἱ ἄνθρωποι πού ἀντιμετωπίζουν δυσκολίες στὴν οἰ-
τροφεία, μερικὲς φορὲς ἡ ὁσμὴ τῆς τροφῆς, κ’ ἄλλοτε πάλι τὸ γρήγορο ἄ-

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΩ ΟΡ. 102

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑΣ. 2. ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ. 3. ΝΑΠΗ
— ΙΑ — ΑΕΡΑ. 4. ΤΣΑΤΑΜ. 5. ΤΟ — ΗΘΗΤΗΡΟΣ. 6. ΡΗΝΤ — ΤΑ-
ΛΑΝΤΑ. 7. ΙΜΜΑΡΑΔΟΣ. 8. ΝΑ — ΕΠΤΑΔΑ. 9. ΑΤΛΑΖΙ — ΙΩ — ΜΙ.
10. ΙΟ — ΜΟΥΝΤΑΔΑΣ. 11. ΟΣ — ΑΝΑΝΤΗΣ. 12. ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ. 2. ΑΝΑΣΤΗΜΑΤΟΣ. 3. ΛΑΠΑ
— ΝΜ (Νίμη). 4. ΑΖΗΤΗΤΑ — ΑΣΑΝ. 5. ΜΗ — ΘΑ — ΡΟΖΑΝ. 6. Α-
ΤΙΜΗΤΑ — ΙΔΑΣ. 7. ΝΗΑ — ΤΑΔΕ — ΑΝΤ. 8. ΔΣ — ΜΗΛΟΠΙΤΤΑ.
9. ΡΙΑ — ΡΑΣΤΩΝΗΣ. 10. ΑΣΕΤΩΝ — ΕΣΥ. 11. ΣΤΑΔΙΟ. 12. ΜΑΗ
— ΑΜΜΟΣ.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΟΡ. 102

Ὁ εἰδικὸς συνειργάτης μὰς ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΠΕΡΙ-
ΣΤΕΡΟΤΡΟΦΕΙΟΝ — ΠΡΟΣΕΤΙ — ΛΥΣΙΣ — ΜΕΝ, σύνολον 52 βαθμῶν.

Μερικὲς ἄλλες διαλεκτὲς λέξεις: ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΗΣ — ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ —
ΜΑΡΝΗΣ — ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΝ — ΑΕΡΙΣΤΕΣ — ΠΙΕΣΕΙ — ΕΠΙΤΕ-
ΛΕΙΟΝ — ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ — ΑΡΜΕΝΗΣ — ΛΕΤΣΟΥΣ — ΣΠΥΡΟΣ
— ΕΣΠΕΡΙΣ — ΡΟΠΤΡΑ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΟΡ. 102

1. Εἰς τοὺς θεατάς, μαλλιά ἀνδρὸς διαφέρουν. 2. Εἰς τοὺς θεατάς, ἡ με-
σάσια κοπέλα ἔχει ἐστραμμένο τὸ κεφάλι της πρὸς τὰ δεξιά. 3. Μεταξὺ τῶν
θεατῶν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς τὰ ἐρεϊσίνωτα τῶν καθισμάτων ἐνοῦνται μὲ καμ-
πύλην ἀντὶ γωνιά. 4. Στὴν ὁδὸν δεξιά παλὰμὴ πρωταγωνιστρίας διαφέρει. 5. Στὴν ὁδὸν
ντεκολτέ πρωταγωνιστρίας διαφορετικό. 6. Στὴν ὁδὸν μαλ-
λιά πρωταγωνιστοῦ διαφέρουν. 7. Κάτω φωτεινὴ δέσημ προβολῆς πρὸς τὴν
ὁδὸν ἐλλείπει. 8. Παραπλευρὸς τῆς ὁδοῦ τὸ καθετο νεκὸρ μὲ τὴν κυκλικὴ
ἐπιφάνεια ἔχει διαφορά στὸ φωτεινὸ τοῦ τμήμα, κατ’ ἄξονα.

δεῖσμα τοῦ στομάχου... Ἀκόμα κ’ ἡ ὁμίλια γιὰ τὴν τροφὴ κάνει μερικοὺς
ἀνθρώπους νὰ πεινάσουν.

Ἐ ρ ὠ τ η σ η: Μὰ ὑπάρχει κανένα νεῦρο πού διαδιδάξει
στὸν ἐγκέφαλο αὐτὴ τὴν κατάσταση τῆς πείνας;

Ἀ π ἄ ν τ η σ η: Οἱ ἄνθρωποι πού ἀντιμετωπίζουν δυσκολίες στὴν οἰ-
κογενειακὴ τους ζωὴ ἢ στὰ οικονομικά τους ἢ ἀλλοῦ, γίνονται νευρικοὶ καὶ
θέλουν κάτι νὰ κάνουν γιὰ ν’ ἀλλάξουν ἐντυπώσεις, ἢ γιὰ ν’ ἀσχοληθοῦν μὲ
κάτι πιὸ εὐχάριστο. Ἐτσι, μαθαίνουν νὰ «τσιμποῦν» διαρκῶς κάτι, κ’ αἰσθά-
νονται ἱκανοποίησι ὅταν τρῶνε, ἔστω κι ἂν δὲν ἔχουν πραγματικὴ πείνα. Μὲ
δύο λόγια, δὲν φταίει μόνο ἕνα νεῦρο ἢ ἕνα μέρος τοῦ νευρικοῦ συστήματος
ἢ ἔστω ὁλόκληρο τὸ νευρικὸ σύστημα. Μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν κι ἄλλες αἰτίες
— λ.χ. μιά κυκλοφορικὴ ἀνωμαλία, ἢ τίποτα ἀλλοτὲς θερμοκρασίας τοῦ
σώματος κλπ... Γι’ αὐτὸ καὶ δὲν ὑπάρχει φάρμακο πού νὰ μὴν ποῖ καὶ ἱκανο-
ποιῇ κάθε ἄνθρωπο πού πεινάει. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπ’ τὴν ἀφορμὴ πού κά-
νει τὸν κανένα νὰ πεινά. Ἡ μόνη λύσις φάνηκε πῶς ἔδωκε νὰ χρησιμοποιο-
θῇ ἕνα καταναστικό τοῦ νευρικοῦ συστήματος (λ.χ. ντελινάλ), μὲ τὴν ἐλ-
πίδα ὅτι θὰ χαλάρωνε τὴ νευρικὴ ἐνταση. Ἀλλὰ κι αὐτὰ τὰ πειράματα δὲν
ἀπεδείχθησαν ἀποτελεσματικά.

Ἐ ρ ὠ τ η σ η: Δηλαδή, δὲν ὑπάρχει φάρμακο πού νὰ μπο-
ρᾷ νὰ μειώσῃ τὴν ὄρεξη;

Ἀ π ἄ ν τ η σ η: Ὅχι! Πάρτε λ.χ. ἕνα πολὺ ἀθῶο παρασκευάσμα πού
ὑπάρχει στὴν ἀγορά, καὶ πού λέγεται «Μέλοζεντς». Περιέχει μεθυλικὴ κελλου-
λόζη, καὶ πρέπει νὰ τὸ παίρῃ κανεῖς πρὶν ἀπ’ τὸ φαγητὸ κι ἀνάμεσα στὰ
γεύματα, μὲ 1-2 ποτήρια νεροῦ, γιὰ νὰ «γεμίσῃ» τὸ στομάχι καὶ νὰ δημι-
ουργήσῃ τὸ αἰσθητὸ πῶς εἶναι κανεῖς χορτάτος. Στὴν πραγματικότητα, δὲν
ἔχει καμμιὰ ἀπολύτως ἐπίδραση στὸ στομάχι. Ἐπιπρὶς μόνο στὸν ἐντερικὸ
σάληνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν συσπάσεις πείνας. Τὸ φάρμακο αὐτὸ κυκλοφο-
ρεῖ ἐλευθέρως, κ’ ὅμως εἶναι ἐπικίνδυνον γιὰ μιά κατηγορίαν ἀνθρώπων —
ἐκείνων πού ἔχουν ὑποστῇ ἐγχείρησι στὰ ἔντερα —, γιὰτὶ προκαλεῖ συσπά-
σεις τῶν ἐντέρων καὶ μπορεῖ νὰ τοὺς φέρῃ σοβαροὺς πόνους κ’ ἐμετούς. Ἄν
τὸ πάρῃ ἐπίσης ἕνα ἄτομο πού ἔχει κωλίτιδα, τὸ ἔντερο μπορεῖ νὰ πάθῃ σο-
βαρὸ ἐρεθισμό. Τὸ ὕλικο αὐτὸ δὲν ἀφομοιάνεται. Δὲν εἶναι τροφὴ. Ἀπλῶς
δημιουργεῖ ὄγκο...

Ἐ ρ ὠ τ η σ η: Ὡστε ὁ μόνος τρόπος ν’ ἀδυνατίσῃ κανεῖς
εἶναι νὰ περιορίσῃ τὴν ποσότητα τοῦ φαγητοῦ πού κατανα-
λάσκει;

Ἀ π ἄ ν τ η σ η: Σωστά! Τὸ ἴδιο ἰσχύει μὲ τὶς διαφημίσεις πού λένε
ὅτι ἀδυνατίζει κανεῖς χάρις στὸ μασάζ. Τὸ μασάζ ἀδυνατίζει, ἀλλὰ μόνο
ὕπὸ τὸν ὅρο ὅτι περιορίζει κανεῖς καὶ τὸ φαγητὸ του. Ἀλλὰ τότε... μπορεῖ
ν’ ἀδυνατίσῃ καὶ χωρὶς τὸ μασάζ!

Ἐ ρ ὠ τ η σ η: Τὶ πρέπει νὰ κάνῃ κανεῖς γιὰ νὰ χάνῃ μισὸ
κιλὸ τὴν ἡμέρα;

Ἀ π ἄ ν τ η σ η: Μερικοὶ ἄνθρωποι — ὅχι ὅλοι — μποροῦν νὰ χά-
σουν μισὸ κιλὸ τὴν ἡμέρα τὴν πρώτη ἑβδομάδα τῆς διαίτας τους. Αὐτὸ ἰ-
σχύει γιὰ κείνους πού ἔχουν πολλὰ χρόνια νὰ κάνουν δίαιτα κι ἀρκίζουν ξαφνί-
κα μιά πολὺ αὐστηρὴ διαίτα. Μπορεῖ νὰ χάνουν μισὸ κιλὸ τὴν ἡμέρα ἐπὶ 6,
7 ἢ 8 μέρες, ἀλλὰ ἔπειτα θὰ εἶναι τυχεροὶ ἂν χάνουν μισὸ κιλὸ τὴν ἑβδο-
μάδα.

Ἐ ρ ὠ τ η σ η: Τὸ βάρος δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴν ποσότητα
τοῦ νεροῦ πού ὑπάρχει στὸ σῶμα; Καὶ δὲν μπορεῖ κανεῖς νὰ
περιορίσῃ αὐτὴ τὴν ποσότητα τρώγοντας φαγητὰ χωρὶς ἀλά-
τι, φρούτα κλπ.;

Ἀ π ἄ ν τ η σ η: Αὐτὸ εἶναι σωστὸ. Τὸ λίπος τοῦ σώματος ἀποτε-
λεῖται κατὰ τὰ 80% ἀπὸ νερό. Ἀνάμεσα στὰ φάρμακα πού κυκλοφοροῦν
ἐναντίον τοῦ πάχους ὑπάρχει κ’ ἕνα πού «ἀφαιρεῖ τὸ νερό» ἀπ’ τοὺς ἰστούς.
Εἶναι διουρητικό, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ θλάσῃ μερικοὺς ὁργανισμούς. Μπορεῖ νὰ
προκαλέσῃ συχνουρία, ναυτία κ’ ἐμετούς. Ἡ ἀδιάκοπος ναυτία κ’ ἐμετοὶ
κόβουν βέβαια τὴν ὄρεξη, ἀλλὰ εἶναι τρόπος αὐτὸς γιὰ νὰ περιορίσῃ κανεῖς
τὸ σωματικὸ τοῦ βάρους;

Ὑπάρχει ἕνα ἄλλο φάρμακο, ἕνα χάπι, πού εἶναι καμωμένο ἀπὸ γάλα
χωρὶς πᾶχος καὶ λίγο χυμὸ λεμονιοῦ. Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι πού παχαίνουν
μποροῦν νὰ πιοῦν ἕνα μπουκάλι τέτοιου γαλακτοῦ κ’ ἕνα μπουκάλι μὲ χυμὸ
λεμονιοῦ χωρὶς νὰ τοὺς κοπῇ καθόλου ἡ ὄρεξη — ἀκριβῶς ὅπως τὸ καπνί-
σμα δὲν κόβει τὴν ὄρεξη μιάς παχιάς κυρίας...

Τέλος ὑπάρχουν καὶ χάπια σαφῶς ἐπικίνδυνα γιὰ ὅσους πάσχουν ἀπὸ
διαβήτη, πίεσι ἢ καρδιακὲς παθήσεις. Συνήθως τὰ κουτιά πού περιέχουν τὰ
χάπια αὐτὰ προειδοποιοῦν τοὺς ἀγοραστές, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπ’ τοὺς τελευ-
ταίους δὲν διαβάζουν τὴν προειδοποίηση, ἢ δὲν ξέρουν ὅτι πάσχουν ἀπὸ
διαβήτη, πίεσι ἢ ἀπ’ τὴν καρδιά...

Ἐ ρ ὠ τ η σ η: Ἡ σωματικὴ ἄσκηση δὲν βοηθάει στὴν καύση
τῶν θερμίδων πού προσλαμβάνει κανεῖς μὲ τὸ φαγητὸ;

Ἀ π ἄ ν τ η σ η: Ἄς δοῦμε τί ἄσκηση πρέπει νὰ κάνετε γιὰ νὰ χά-
σετε μισὸ κιλὸ... Ἄν περπατῶντας 2 χιλιόμετρα καταναλώσετε 100 θερμί-
δες, γιὰ νὰ χάσετε μισὸ κιλὸ πρέπει νὰ περπατήσετε 60 χιλιόμετρα! ■ ■ ■

Ἡ Εἶδησις

πού προκάλεσε Πάταγο

Γιατί μακιγιάρει καὶ λούζει ταυτόχρονα
τὰ μαλλιά.

Δίδει τὸ φυσικὸ τους χρῶμα ἢ μιά μοντέρνα
ἀπόχρωση τῆς ἐκλογῆς σας.

ΠΡΟΟΔΟΣ "Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ;

ΤΙ ΓΝΩΜΗ ΕΧΕΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΥ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

Το δημοψήφισμα των ΕΙΚΟΝΩΝ για την σκοπιμότητα του ποδοσφαιρικού στοιχήματος, είχε μεγάλη απήχηση στους αναγνώστες μας. Λάβαμε πολλές απαντήσεις, που τα κυριώτερα χαρακτηριστικά τους είναι: α. Άνεπιφύλακτη επιδοκιμασία της άρχης ότι πρέπει να ενισχυθῇ ὁ ἀθλητισμός καί β. καθιέρωση τοῦ ἀθλητικοῦ στοιχήματος μόνο ἀφοῦ διαπιστωθῇ πῶς δέν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος γιά τήν χρηματοδότηση τοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἐν τῷ μεταξῷ οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ζήτησαν τή γνώμη τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ πνευματικοῦ καί ἐπιστημονικοῦ κόσμου, καί τῶν ἐκπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων πάνων σ' αὐτό τὸ ἐπίμαχο θέμα. Καί σήμερα δημοσιεύουμε τίς πρώτες ἀπαντήσεις τῶν:

«Λελογισμένην ἐφαρμογήν» τοῦ μέτρου προτείνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος μᾶς εἶπε ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος εἶναι ζήτημα τῆς Πολιτείας γιά νὰ προσθέσῃ ὁμῶς ὅτι «εἶναι ἐμφανὲς ἡ ἀνάγκη γυμναστηρίων κλπ. πρὸς ἀθλήσιν τῶν νέων».

Ὁ ἀθλητισμός, συνέχισε ὁ προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας, «κράτνει νοῦν καί ψυχὴν» καί ἀναφέρθηκε στὸ παράδειγμα τῶν ἀρματωλῶν καί κλεφτῶν τοῦ 1821, ποὺ ἔρριχναν τὸ λιθάρι γιά νὰ ἀσκηθοῦν, τίς ὥρες, ποὺ δέν πολεμοῦσαν. «Ἐφ' ὅσον — κατέληξε ὁ Ἀρχι-

επίσκοπος — ὑπάρχει τὸ μέτρον, ὅλα δύνανται νὰ ἔχουν καλὰ ἀποτελέσματα. Ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ λελογισμένως».

«Περισσότερον ἐπωφελὲς καί ὀλιγώτερον ἐπιβλαβὲς» λέγει ὁ πρόεδρος τοῦ Ι. Σ. Α.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν θεωρεῖ μεγαλύτερη τὴν ὠφέλεια, ποὺ θὰ προκύψῃ γιά τοὺς νέους μὲ τὴν καθιέρωση τοῦ στοιχήματος ἀπὸ τὴν ζημιὰ, ποὺ ἐνδεχομένως θὰ προκαλέσῃ. «Ἐχῶ τὴν ἀντίληψη — μᾶς ἀπάντησε ὁ κ. Φλώρος — ὅτι εἰδικῶς ἡ καθιέρωση τοῦ ἀθλητικοῦ στοιχήματος δύνανται νὰ εἰ-

ναι περισσότερο ἐπωφελὲς καί ὀλιγώτερο ἐπιβλαβὲς διὰ τὴν ἐλληνικὴν νεολαία, διότι θὰ ἐλκύσῃ εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νέων πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν ἐν γένει καί θὰ συντελέσῃ εἰς σχετικὴν ἀποφυγὴν ἄλλων, μὴ ὠφελίμων ἀπασχολήσεων καί εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ μὲ νέα γήπεδα, κολυμβητήρια κλπ.».

Ζήτημα ἀνάγκης θεωρεῖ τὸ στοιχίμα ὁ πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἀντιμετωπίζει τὴν καθιέρωση τοῦ στοιχήματος σὰν μέσο ἐσχάτης ἀνάγκης γιά τὴν ἐνίσχυση τοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἐπίσης δέν θεωρεῖ τόσο φοβεροὺς τοὺς κινδύνους γιά τοὺς νέους ἀπὸ τὴν καθιέρωση τοῦ στοιχήματος.

«Εἶναι δέδαιο — μᾶς εἶπε ὁ κ. Μ. Παπαγεωργίου — ὅτι ἡ Ἑλλάς, χώρα εἰς τὴν ὁποία ἐγεννήθη ἡ ὀλυμπιακὴ ἰδέα καί ὁ ἀθλητισμός, ὕστερὲι σήμερα καταπληκτικὰ εἰς τὴν τεχνικὴ ὀργάνωση τοῦ ἀθλητισμοῦ καί τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς. Κάθε ἕνας ποὺ εἶδε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἰς ἅλες τίς χώρες, πῶς διαπαιδαγωγεῖται ἡ νεολαία, τὶ ἀθλητικὰ γήπεδα διαδίδει τὸ κράτος καί πῶς δροῦν οἱ ἰδιωτικὲς ὀργανώσεις, τὶ «πισίνες» ὑπάρχουν, «πάρκων» ὀλόκληρα διὰ τὰ παιδιά κλπ. αἰσθάνεται ἐξαιρετικὰ μειωμένος, ὡς Ἕλληνα, νὰ βλέπῃ τὴν πενιχρότητα τῶν μέσων τοῦ ἀθλητισμοῦ καί τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸν τόπον μας.

Ἐμείναμε οἱ «τελευταῖοι» ἀκόμα εἰς τὴν Βαλκανικὴν. Εἶναι συνεπὲς ἄμεσος ἀνάγκη ἡ Ἑλλάς νὰ συγχρονίσῃ τοὺς ἀθλητικὺς χώρους τῆς καί νὰ σκύψῃ στοργικὰ στοὺς νέους βλαστοὺς τῆς, τὰ παιδιά τῆς ποὺ μὲ τόσο ἐνθουσιασμὸ ἀλλὰ καί τόσας ὑλικὰς δυσχερεῖας τιμοῦν τὰ ἐλληνικὰ χρώματα. Μὲ αὐτὲς τίς σκέψεις, νομίζω, ὅτι ἐὰν ὁ καχεκτικὸς προϋπολογισμός, δέν ἡμπορεῖ νὰ δαστάσῃ τὸ βάρος αὐτό, τότε καί μόνον, ὡς ζήτημα ἀνάγκης ἀνακύπτει ἡ πραγματοποιήσις τῆς ἰδέας τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος.

Ἡ δὲ ἀδελφὴ θὰ εἶναι μικρότερη ἀσφαλῶς ἀπὸ τὴν σημερινὴ ἀνυπαρξία ἀθλητικῶν γηπέδων καί ἐγκαταστάσεων.

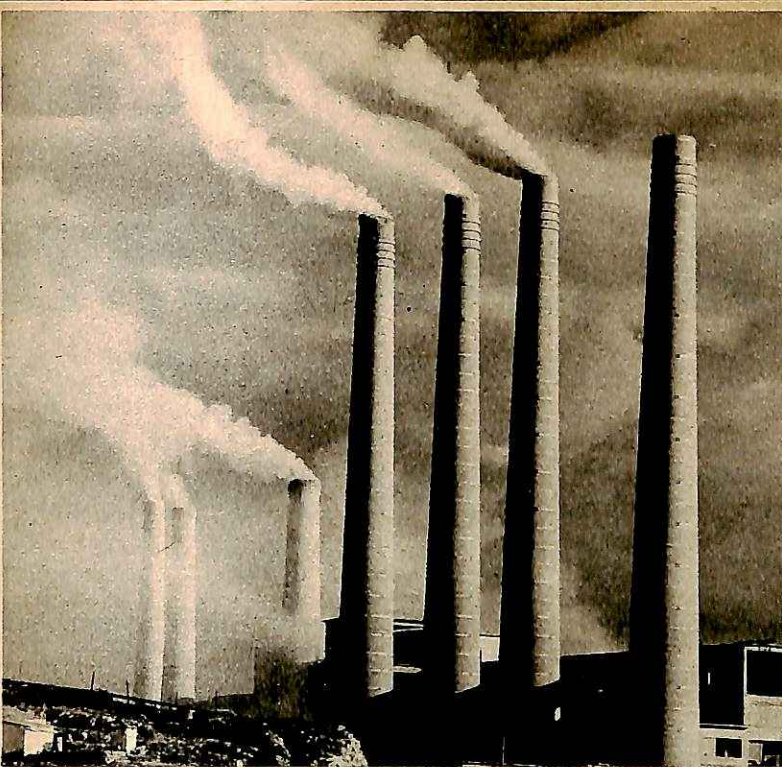
Ὅσον ἀφορὰ τὸ προβαλλόμενον θέμα — συνέχισε ὁ κ. Παπαγεωργίου — ὅτι οἱ νέοι θὰ μάθουν μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ παίξουν τυχερὰ παιχνίδια, νομίζω ὅτι τούναντιον θὰ ἔχουν ὀλίγον χρόνον διὰ στοιχήματα, ἐφ' ὅσον θὰ τοὺς δώσῃ τὸ Κράτος ἀθλητικὰ γήπεδα καί χώρους ἀθλητικῶν παιχνιδιῶν. Ἀλλωστε καί σήμερα μὲ τὸν Ἰππόδρομον, τὰ καφενεῖα, τὰ χαρτοπαίγνια, καί χίλια ἄλλα μέσα ὁ νέος εὐρίσκει εὐκολώτερα τὸν τρόπο νὰ σπαταλᾷ τὸν χρόνον του καί τὰ χρήματά του».

Ναί, ἀλλὰ μὲ περιορισμούς, ἀπαντᾷ ὁ πρόεδρος τῶν ἐμπόρων

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Παππᾶς ἔχει τὴν γνώμη ὅτι ὅν καθιερωθῇ τελικὰ ὁ θεσμός, γιά τὴ σκοπιμότητα τοῦ ὁποίου μᾶς παρέπεμψε στοὺς «εἰδικούς» θὰ πρέπει νὰ θεσπισθῇ κάποιος φραγμὸς στὴ συμμετοχὴ τῶν νέων στὸ ποδοσφαιρικὸ στοιχίμα.

«Ἡ προσπάθεια — μᾶς εἶπε ὁ κ. Παππᾶς — τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἀθλητισμοῦ εἶναι ἀξία πάσης δοθεῖας. Ὅσον ἀφορὰ τὰ προτεινόμενα διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ μέτρα, ὡς καί τὸ ἂν θὰ βλάψουν ἢ ὀχι τὴν νεολαία, τοῦτο εἶναι θέμα τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς διευκρινίσουν οἱ εἰδικοί. Καί μεταξὺ αὐτῶν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι οἱ γονεῖς, οἱ καθηγηταί καί οἱ γυμνασταί.

Εἰς ἣν περίπτωσιν διεφαίνεται ἡ πιθανότης δημιουργίας ἐπιβλαβῶν ἀποτελεσμάτων ἐκ τῶν στοιχημάτων, τότε ἡ κυβέρνησις θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναζητήσῃ ἄλλοι τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ πόρους. Καλὸν θὰ ἦτο νὰ ὑπάρξῃ — ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτὸν — ἕνα ὄριον ὡς πρὸς τὴν δυνατότητα συμμετοχῆς εἰς τὰ παιζόμενα στοιχήματα, ὥστε νὰ προστατευθῇ ἡ νεολαία ἀπὸ τίς κακὰς συνήθειες, τίς ὁποῖες θὰ ἐδημιούργει δι' αὐτὴν ἡ συμμετοχὴ τῆς εἰς τυχερὰ παιχνίδια».

ΑΠΕΙΡΑΡΙΘΜΕΣ εἶναι οἱ καμινάδες τῆς προόδου καί τῆς εὐημερίας, ποὺ ὑψώθηκαν στὸν ἐλληνικὸ οὐρανὸ, κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς τελευταίας 10ετίας.

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Τὸ μήνυμα αὐτὸ τῆς αἰσιοδοξίας γιά τὴν πρόοδο τοῦ τόπου μας, βρίσκει μιὰ ἐνθουσιαστικὴ ἀπήχηση

Ἡ πρωτοβουλία τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ νὰ ὀργανώσουν ἐκθεσὴ φωτογραφιῶν μὲ σκοπὸ νὰ δεῖσιν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ τόπου μας, τὰ δέκα τελευταῖα χρόνια, εἶχε μιὰ πολὺ ἐνθαρρυντικὴ ἀπήχηση. Πολλὰς δημόσιες ὑπηρεσίας καί ἰδιωτικοὺ ὀργανισμοὶ δήλωσαν κίθλας συμμετοχῇ στὴν ἐκθεσὴ καί μᾶς ἔστειλαν ἀρκετὰς φωτογραφίαις, ποὺ μιλοῦν πολὺ εὐγλωττα γιά τὴν ἀναδημιουργία τοῦ τόπου μας ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση μέχρι σήμερα.

Ὅπως γράψαμε καί στὸ προηγούμενον τεῦχος μας ἡ ἐκθεσὴ φωτογραφιῶν τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ θὰ γίνῃ στὸ Ζάππειο τὸν Νοέμβριον. Σύνθημά τῆς εἶναι «Ὅ,τι βλέπετε σ' αὐτὰς τίς αἰθουσὰς δέν ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια» γιὰτὶ οὐσιαστικὰ πρόκειται γιά μιὰ ἐκθεσὴ αἰσιοδοξίας.

Οἱ ἐπισκέπτες τῆς ἐκθέσεως θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία γιά πρώτη φορά νὰ δοῦν τόσα πολλὰ πειστήρια τῆς ἐλληνικῆς δραστηριότητος συγκεντρωμένα στὸν ἴδιον χώρο. Καί γιά πρώτη ἴσως φορά θὰ διαπιστώσουν πῶς εἶναι ἀδικαιολόγητη ἡ μεμψιμοιρία τοὺς γιά κάθε τι τὸ ἐλληνικόν.

Φωτογραφίαις δρόμων, νοσοκομείων, σχολείων, ἐργοστασίων, τεχνικῶν ἐγκαταστάσεων καί τόσων ἄλλων δειγμάτων τοῦ ἐλληνικοῦ μόθου θὰ πείσουν καί τὸν πιὸ μεμψιμοῖρο πῶς ἔχει ἄδικο νὰ πιστεύῃ πῶς ὅλα τὰ ὠραία καί τὰ μεγάλα γίνονται στίς ξένες χώρες καί ὅλα τὰ στραβά καί τὰ ἀνάποδα στὸν τόπον μας.

Τὴν κεντρικὴ αἴθουσα τοῦ Ζαππειοῦ θὰ καταλάβουν φωτογραφίαις, ποὺ παραχωρήθηκαν ἀπὸ τίς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων. Σ' ἄλλη αἴθουσα θὰ ἐκτεθῇ φωτογραφικὸ ὕλικόν, ποὺ λάβαμε ἀπὸ τὸ Λαοδῆνον, σχετικὸ μὲ τὴν ναυπήγησι πλοίων ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαία κατὰ τὴν τελευταία δεκαετία. Ἐπίσης εἰδικὰ τμήμα τῆς ἐκθέσεως θ' ἀφιερωθῇ στίς φωτογραφίαις ἔργων, ποὺ ἔγιναν ἀπὸ δωρεὰς ἢ ἀπὸ ἰδιωτικοὺς ὀργανισμούς, ἢ μὲ ἐθελοντικὴ ἐργασία καί ποὺ ἀφιέονται γενικά στὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία.

Τὰ βουλευτήρια

ΠΡΟΤΥΠΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 3 =6 ΧΡΟΝΩΝ

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ψυχολόγου-νηπιαγωγοῦ ΦΡΟΣΩΣ ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ, πτυχιούχου Πανεπιστημίου Παρισίων, διπλωματούχου Ἀγωγῆς τῶν Νηπίων τοῦ Ἰνστιτούτου J. J. ROUSSEAU τῆς Γενεύης. Μετεφέρθη καί θὰ λειτουργήσῃ ΚΥΨΕΛΗΣ 90, μὲ εὐρύχωρον κήπον. Πληροφορίες γιά τὸ αὐτοκίνητον, ἐπισκέψεις, ἐγγραφὰς καθημερινῶς 9-1 π.μ. καί 6-8 μ.μ. Τηλ. 815.550

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΧΕΙΡΟΠΛΕΚΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

PINGOUIN

ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΛΕΞΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Αποκλειστικὴ Πώλησις

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ 21, ΤΗΛ 24296 - ΑΘΗΝΑΙ

Εὐχάριστη ἔκπληξις

δοκιμάζουν οἱ νοικοκυρεῖς, κάθε φορὰ ποὺ πλένουν μὲ τὸ "DAL"

..Γιὰτὶ τὸ "DAL" δίνει στὸν ρουχισμό τὴν πιὸ λαμπρὴ καθαρότητα καί μὲ τὸν ὀλιγώτερον κόπον.

Τὸ "DAL", ΔΕΝ ΒΛΑΠΤΕΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ!
Τὸ "DAL", ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΑΡΩΜΑ.

Πάνω ἀπ' ὅλα!

Πρὸς τὸ
ἐβδομαδιαῖο περιοδικὸ
Σωκράτους 57-Ἀθῆναι

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

- ♦ Πρέπει νὰ καθιερωθῇ
- ♦ Δέν πρέπει νὰ καθιερωθῇ
- ♦ Διότι

(Σηῆστε μίαν ἀπὸ
τίς δύο ἀπαντήσεις)

Ὁλοματεπώνυμον
Διεύθυνσις
Ἐπαγγελίμα
(Ἐὰν δέν θέλετε νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ὄνομά σας, σημειώσατε παραπλεύρως ἕνα ἀστερίσκο *)

ΟΝΕΙΡΑ ΓΙΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΘΕΑΤΑΣ

Η ΚΙΤΣΑ ΚΑΖΑΚΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΗΣ ΟΝΕΙΡΑ ΧΑΡΙΖΕΙ ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΣΚΥΘΡΩΠΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥ ΗΛΙΟΥ

Τρία χρόνια δεν είναι μεγάλο διάστημα. Ήταν όμως υπεραρκετα για την συμπατριώτισσά μας Κίτσα Καζάκου να κατακτήσει τους φλεγματικούς ακροατές της αγγλικής τηλεόρασης, με την βελουδένια φωνή της, και την έξωτική νοσταλγία των παθетικών τραγουδιών της. «Πλασιέ όνειρων», την απέκάλυψε κάποιος φανατικός θαυμαστής της, συνεπαρμένος από το όνειρο που με τόση τέχνη ξέρει να ξυπνήσει στην ψυχή των ακροατών της η Κίτσα.

Υπάρχει μία λέξη που εμφανίζεται συχνά στη συζήτηση της Κίτσας Καζάκου: «Η λέξη «όνειρ»...».

Λέει: «Φορούσα ένα όνειρ-ωδες φόρεμα...» «Ήταν ένα όνειρ-ωδες τραγούδι...» «Πέρασαμε όνειρ-ωδεις μέρες...».

Θα μπορούσε κανείς να δανεισθαι αυτή τη λέξη για να περιγράψει την ανοδό της στη διασημότητα. Ήταν, πραγματικά, κάτι το όνειρ-ωδες. Στο άπιστευτα μικρό διάστημα των τριών ετών, κατώρθωσε να γίνει μία απ' τις δημοφιλέστερες στάρ της αγγλικής τηλεόρασης. Τ' όνομά της βρίσκεται επί κεφαλής του προγράμματος του περιήμου νυκτερινού κέντρου του Λονδίνου «Καφέ ντε Παρί», πλάι στ' όνομα της Μάρλεν Ντήτριχ. Κ' οι δίσκοι με τα τραγούδια της πουλιούνται κατά χιλιάδες...

Πώς η Κίτσα ξφασσε εκεί που βρίσκεται σήμερα σε τόσο σύντομο διάστημα —και μάλιστα σε μία ξένη χώρα; Σ' όσους όνειρεύονται ν' ακολουθήσουν τα ίχνη της, παραθέτουμε τους εξη κύριους παράγοντες που συνέβαλαν στην επιτυχία της:

Πείσμα και θάρρος.

Μιαλό που κόβει.

Προκλητικό, ή μάλλον σεξαππηλικό ταμπεραμέντο.

Ίκανότητα να φοράει κομμά ακόμα και τις πιο φανταχτερές τουαλέτες.

Μεγάλη θέληση και δύναμη για εξακολουθητική προσπάθεια.

Και —τελευταίο, αλλά σημαντικώτατο— ωραία φωνή.

Η φωνή της Κίτσας φαίνεται πως εκτιμάται πάρα πολύ απ' τους Άγγλους. Ακούστε πως τη χαρακτηρίζει ο τύπος του Λονδίνου: «Γοητευτική θαυμάσια βελουδένια φωνή...» «Μοιάζει σαν απαλό θαυμάσιο σε μία θερμή τροπική νύχτα...» «Φωνή σαν μαύρο μετάξι...» «Γοητευτικά δραχνή φωνή...» «Ή τραγουδίστρια με την χαμηλή, λαγυμένη φωνή, με την μεσογειακή ομορφιά και το κοσμοπολιτικό ταλέντο...».

Μερικοί ίσως να σκεφθούν πως οι παράγοντες που αναφέραμε πιο πάνω —ανάμεσά τους κ' η φωνή— δεν αρκούν για να εξηγήσουν τη γρήγορη επιτυχία της Κίτσας. Μερικοί ίσως να πιστεύουν πως η τύχη έπαιξε σημαντικό ρόλο σ' αυτήν. Έγώ, όμως, δεν πιστεύω πολύ στην τύχη. Φυσικά, έρχονται καμιά φορά ευκαιρίες στη ζωή κάθε ανθρώπου, με σέ τι χρησιμοποιούν αν δεν ξέρη κανείς πως να τις εκμεταλλευτεί.

Την ημέρα εκείνη του 1950, που η Κίτσα πήρε το διαζυγίο της, έκανε έναν απολογισμό της ως τότε ζωής της και της ζωής που ήθελε να κάνει στο μέλλον. Τα χρόνια που είχε περάσει με τον άντρα της —έναν πλούσιο Έλληνα εγκατεστημένο στην Ταγκανίκα— ήταν δυστυχισμένα. Έκείνος ήταν πολύ μεγαλύτερός της και δεν μπορούσαν καθόλου να συνεννοηθούν. Τώρα ήταν ελεύθερη, χωρίς υποχρεώσεις, κ' είχε ένα λογαριασμό στην τράπεζα, που την έκανε οικονομικά ανεξάρτητη. Από δω και πέρα, μπορούσε να κάνει ό,τι της άρεσε.

Εκείνο που άρεσε περισσότερο απ' όλα στην Κίτσα ήταν το τραγούδι. Είχε πάντα καλή φωνή. Και τ' όνειρό της ήταν ανέκαθεν να γίνει τραγουδίστρια —όχι της όπερας, αλλά του «βαριετέ». Φυσικά, όσο δρισκόταν υπό την εξουσία των γονέων της, αυτό τ' όνειρο έμενε στη σφαίρα του άπραγματοποίητου. Ο πατέρας της, αξιωματικός της χωροφυλακής κι απόγονος μίας μακράς σειράς από αυστηρούς στρατιωτικούς, είχε πολύ άσχημη ιδέα για τις νέες που ανέβαιναν στη σκηνή για να ζήσουν.

Τώρα που δεν είχε κανένα πάνω απ' το κεφάλι της, μπορούσε να ικανοποιήσει την επί τόσα χρόνια κρυμμένη φιλοδοξία της. Μα για να γίνει τραγουδίστρια, δεν έφτανε νύχη φωνή. Έπρεπε να την εξασκήσει. Η Κίτσα, λοιπόν, πήρε

δασκάλους για να καλλιεργήσει τη φωνή της. Πρώτα στο Μιλάνο, έπειτα στο Παρίσι.

Μιά μέρα, στο Παρίσι, συνάντησε μία παιδική της φίλη, που είχε παντρευτεί έναν Άγγλο, κάτοικο του Λονδίνου. Είχε έρθει στο Παρίσι για μερικά ψώνια.

—Γιατί δεν έρχεσαι να περάσεις το ούκ-έντ μαζί μου; ρώτησε την Κίτσα όταν πλησίαζε να γυρίσει στο Λονδίνο.

Κ' η Κίτσα συμφώνησε.

«Αυτό το ούκ-έντ άλλαξε τη ζωή μου», λέει.

Ένας γνωστός καθηγητής του τραγουδιού έτυχε ν' ακούσει την Κίτσα να τραγουδάει στη φίλη της, εκείνο το Σαββατοκύριακο.

—Έχετε καλή φωνή, αλλά χρειάζεται δουλέμα, είπε στην Κίτσα.

—Μα τη δούλευα τόσο καιρό! διαμαρτυρήθηκε εκείνη.

—Εννοώ πραγματική καλλιέργεια, είπε εκείνος χαμογελάει. Νομίζω πως δεν βάχατε την υπομονή να την υποστηρίξετε!

—Θα ήθελε αν μπορεί! έκανε η Κίτσα.

Έγκαταστάθηκε στο Λονδίνο κι άρχισε έντατική εξάσκηση, με τις οδηγίες του καινούργιου της δασκάλου.

Η Κίτσα ήταν στο Λονδίνο μόλις ένα μήνα όταν συνάντησε, σ' ένα κοκτέϊλ, τον άνθρωπο που ήταν να γίνει ο σημερινός της σύζυγος. Ο Έντουαρντ Σπένσερ δεν ήταν εκατομμυριούχος όπως ο πρώτος της σύζυγος. Αλλά ήταν σπουδασμένος στην Όξφορντ κ' η οικογένειά του είχε μία μακρινή συγγένεια με τον Τσάρλσιλ. Ήταν καλλιεργημένος, λεπτός, γοητευτικός.

Ο Έντουαρντ Σπένσερ έκανε πρόταση γάμου στην Κίτσα, δυο μέρες μετά τη γνωριμία τους. Μετά πέντε μήνες παντρεύτηκαν.

Ανάμεσα στο τέλος του πρώτου και στην αρχή του δεύτερου γάμου της μεσολάβησαν κάπου δυο χρόνια, γεμάτα εξάσκηση για τη σταδιοδρομία της της τραγουδίστριας. Μετά το δεύτερο γάμο της, η Κίτσα, εξακολουθώντας τη μελέτη της. Ο νέος άντρας της δεν είχε καμιά αντίρρηση. Πίστευε στο ταλέντο της κ' ήθελε να δει κι άλλους να συμμερίζονται την πεποίθησή του.

Η ευκαιρία για την επίδειξη του ταλέντου της Κίτσας εμφανίστηκε πριν από τρία χρόνια. Ήταν η ευκαιρία της ζωής της. Μόνο μία γυναίκα με το δυνατό χαρακτήρα της Κίτσας θα μπορούσε να την εκμεταλλευτεί. Τα πράγματα έγιναν με τον ακόλουθο τρόπο:

Στο «Παλλάτιο», την περίφημη αίθουσα συναυλιών του Λονδίνου, είχε οργανωθεί μία μεγάλη φιλανθρωπική παράσταση. Το γραφείο του οργανωτού ήταν πλάι στο στούντιο του καθηγητού που εξασκούσε την Κίτσα. Μιά μέρα, λίγο πριν απ' την παράσταση, ένας απ' τους οργανωτές άκουσε την Κίτσα να τραγουδάει το γνωστό γαλλικό τραγούδι «Τί μένει απ' την αγάπη μου».

Ο τρόπος που το τραγουδούσε του άρεσε.

—Θα θέλατε να τραγουδήσετε αυτό το τραγούδι στην παράστασή μας; την ρώτησε.

Ήταν μία καταπληκτική πρόταση. Μία έντελως άγνωστη έρασιτέχνις, που δεν είχε ποτέ άλλοτε ανεβεί στη σκηνή, έπρεπε να εμφανιστεί μπροστά σ' ένα απ' τα πιο δύσκολα ακροατήρια του κόσμου, πλάι σε μεγάλες προσωπικότητες του θεάτρου και του κινηματογράφου —σε άστραφτερά άστέρια σαν την Μόλεν Ντήτριχ, την Βίβιαν Λή, τον Λώρενς Όλνιερ, τον Ντάνυ Καϊν...

«Με ελληνική αποφασιστικότητα άπάντησα: Γιατί όχι;» διηγείται η Κίτσα γελώντας. Και προσθέτει: «Από εκείνη τη στιγμή, έβαλα τα δυνατά μου για να κάνω εντύπωση στην παράσταση. Παράγγειλα το πιο όνειρ-ωδες φόρεμα απ' το Παρίσι. Ήταν από κατακέκλινο μεταξωτό —το χρώμα της φωτιάς— με κορσάζ από διαμάντια. Έπειτα ήρθα σ' επαφή με τον τύπο, κ'

είδεξα στους δημοσιογράφους το φόρεμά μου. Πολλές μέρες πριν απ' την παράσταση, έγραψαν γι' αυτό. Πολός κόσμος ήρθε για να το δει. Όταν ήρθε η σειρά μου για να τραγουδήσω στο «Παλλάτιο», η επιτυχία μου ήταν συντριπτική...».

Αυτό έγινε τον Μάρτιο του 1953.

Μετά απ' αυτό το θαυμαστό ντεμπούτο, δλοι στην Άγγλία έμαθαν την Κίτσα. Δεν είχε πια παρά να περιμένη νάρθουν σωρηδόν οι προτάσεις. Έτσι νόμιζε, τουλάχιστον. Μα οι μέρες περνούσαν και δεν γινόταν τίποτε τέιο.

Τέλος, μία νύχτα, χτύπησε η πόρτα του διαμερίσματος των Σπένσερ. Ένας ψηλός άνθρωπος του Μπί-Μπί-Σι είχε έρθει να ρωτήσει την Κίτσα αν ήθελε να εμφανισθί σε μία έκπομπή της τηλεόρασης, που ετοίμαζε.

Αυτή τη φορά, η Κίτσα δεν έδειξε το κουράγιο που απαιτούσε η περίπτωση.

—Για την τηλεόραση; φώναξε με θαυμάσιο πανικό. Μα δεν είμαι προετοιμασμένη για να εμφανιστώ στην τηλεόραση!

—Θα τα καταφέρετε, την διαβεβαίωσε ο άνθρωπος, κ' έφυγε.

Τότε της ήρθε μία φαινή ιδέα: Πήγε στον Καναδό φιλέλληνα δρ Φίλιπ Μαγκόνετ, διάσημο ύπνωτιστή, ειδικευμένο στην προληπτική θεραπεία του «τράκ της πρεμιέρας», που καταλαμβάνει τους ήθοποιους.

Ο δρ Μαγκόνετ ύπνωτισε την Κίτσα και της είπε:

—Φανταστείτε πως είμαι μία κινηματογραφική μηχανή. Έρχομαι προς το μέρος σας. Βλέπετε, δεν υπάρχει κανείς λόγος να φοβάστε...

—Μα το ακροατήριο; Αυτά τα όκτω εκατομμύρια ζευγάρια μάτια, που βλέπουν την εικόνα μου σε μία οθόνη; ρώτησε η ύπνωτισμένη Κίτσα.

—Ξεχάστε τους! Όταν βλέπετε το φακό, να φαντάζεστε κάποιον που αγαπάτε, και να τραγουδάτε μόνο γι' αυτό το πρόσωπο!

Και το βράδυ που εμφανίστηκε, για πρώτη φορά στη ζωή της, στην οθόνη της τηλεόρασης, η Κίτσα, τραγουδούσε για τον άντρα της. Τραγουδούσε την ελληνική και την αγγλική βερσιόν του τραγουδιού του Γιάννη Σπάρτακου: «Θα σε πάρω να φύγουμε», που αγγλικά έχει τον τίτλο: «Δεν υπάρχει τέλος στην αγάπη μου»...

Η πρώτη εμφάνιση της Κίτσας στην τηλεόραση σχολιάστηκε εύνοικά απ' τον τύπο του Λονδίνου. Αλλά και πάλι ήταν ένα μεμονωμένο φαινόμενο χωρίς συνέπειες. Πέρασαν μήνες άκαρπων ακροάσεων, και της δόθηκε ένας ρόλος τραγουδίστριας σ' ένα βαριετέ, στο Πάρκ Λαϊν Θέατρο, όπου πήγαιναν ελάχιστα θεαταί...

Η καριέρα της Κίτσας ως τραγουδίστριας της τηλεόρασης άρχισε στην πραγματικότητα την ημέρα που ο παραγωγός Ρίτσαρντ Άφτον την έβαλε στο πρόγραμμά του «Πιό αντίθετα», που ήταν, πριν από δυο χρόνια, ένα απ' τα λαμπρότερα της αγγλικής τηλεόρασης.

Το αποκορύφωμα της καριέρας της σημειώθηκε τον περσινο χειμώνα, όταν το Μπί-Μπί-Σι αφιέρωσε μισή ώρα για ένα δικό της πρόγραμμα, με τίτλο «Τραγούδια από πολλές χώρες». Είναι ένα ρομαντικό πρόγραμμα τραγουδιών, χορών και σκέτς από ήλιόλουστες εξωτικές χώρες. Η Κίτσα τραγουδάει τα τραγούδια αυτών των μακρινών χωρών σ' εφτά διαφορετικές γλώσσες.

Αλλά δεν έχει σκοπό ν' αναπαυθί στις δόφνες της. Θέλει να γίνει η ίδια παραγωγός των ταινιών της στην τηλεόραση (με τη βοήθεια του άντρας της). Θέλει να παίξει σε κινηματογραφικές ταινίες. Θέλει να κατακτήσει την Αμερική. Είναι γεμάτη σχέδια και φιλοδοξίες. Με το ξύπνιο μυαλό της και την δρεξή της για έργασια, είναι αδύνατο να προβλέψι κανείς ως που μπορεί να φτάσει...

Κείμενο και φωτογραφίες Β. ΜΙΓΚΟΥ

ΤΟ ΕΛΚΥΣΤΙΚΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ της Κίτσας Καζάκου φιλοτεχνήθηκε από τον πασίγνωστο Λονδρέζο προσωπογράφο Έντγκαρ Μπράιντ. Η Ελληνίδα τραγουδίστρια έχει γοητεύσει τους θαυμαστές της τόσο με το πάθος της φωνής της όσο και με το άρκετά ιδιότυπο μεσογειακό ταμπεραμέντο της.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΘΟΥΡ ΜΥΛΛΕΡ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ «ΨΗΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑ», ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ Ο ΚΟΥΝ ΣΤΟ «ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ»

Τὰ περισσότερα, σχεδόν όλα, τὰ θερινά θέατρα έκλεισαν, και την εβδομάδα που μὰς έρχεται εγκαινιάζεται επίσημως ή χειμερινή θεατρική περίοδος. Τρία είναι τὰ θέατρα που πρόκειται ν' ανοίξουν έως την άλλη Κυριακή: Τό «Εθνικόν Θέατρον», τό «Κεντρικόν» και τό «Θέατρον Τέχνης». Εύθως άμέσως θα ακολουθήσουν τὰ υπόλοιπα: Δηλαδή, τό θέατρον Κώστα Μουσούρη, τό «Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο», εις τό «Ρέξ» και τέλος τό «Ακροπόλ», που έφέτος θα στεγάση δυο συγκροτήματα, ένα πρόζας και ένα μουσικό. Θ' ανοίξη επίσης και ή «Διάνα», όπου και αυτή τη σαιζόν θα εμφανισθή ή μουσική κωμωδία Σταυρίδη-Θεοφανίδη. Αυτά, χωρίς νά υπολογίσωμε τὰ θέατρα 'Αθηνών «Ιντεά» και «Κυβέλης», που ανοίγουν συνεχίζοντας παλιές επιτυχίες τους.

Μέ παλιά έπιτυχία εγκαινιάζει έπίσης τη σαιζόν τό θέατρο «Μπουρνέλλη», τής όδου Πατησίων, όπου ό Μιμης Φωτοπούλος, με πρωταγωνίστρια την Άννα Κυριακού, αρχίζει αυτή την εβδομάδα, επαναλαμβάνοντας την εξαιρετή περυσινή δημιουργία του «Ο καλός στρατιώτης Σβέικ». Τό άλλοτε «Θέατρο Παλαιώνονους» είναι και τό πρώτο χειμερινό που ανοίγει, εάν δεν υπολογίσωμε, φυσικά, τό θέατρο «Κοτοπούλη», που σταμάτησε τα ψυκτικά μηχανήματα και λειτουργεί τώρα κανονικά, σαν κλειστή αίθουσα, στεγαζοντας προσωρινά τον 'Αλέκο 'Αλεξανδράκη, ό οποίος παίζει και στο «Ρέξ» για λίγες ημέρες — έως ότου ετοιμάσει ό Κατράκης τον «Ηλθιο» — τό έργο του 'Αρθουρ Μύλλερ «Ήταν όλοι παιδιά μου». Ο 'Αμερικανός αυτός συγγραφέας, όμως, θα δάση εντός των ημερών και ένα άλλο «παρών». Ο Κάρλος Κουν έτοιμάζεται να παρουσιάση στην αίθουσα, κάτω απ' τον «Ορφέα», δυο άπαικτα μονόπρακτά του. 'Ακριβώς γι' αυτά θα σάς μιλήσω σήμερα και για τον εξαιρετό δημιουργό τους.

Ο 'Αρθουρ Μύλλερ, που ή παγκόσμια όψη του σαν διαπρεπούς δραματούργου δεν έχει ανάγκην ιδιαίτερης εξάσεως, είναι πια πολλό γνωστός και στον τόπο μας. Έχουν παιχθή ως τώρα τρία έργα του και ή παράσταση που ετοιμάζει τώρα τό «Θέατρον Τέχνης» θα γνωρίση στο θεατρόφιλο κοινό μας τέταρτο έργο του. Η πρώτη γνωριμία μας με τον συγγραφέα, που παρουσίασε στον τόπο μας πάλι ό Κάρλος Κουν, έγινε πριν από χρόνια με τό «Ήταν όλοι τους παιδιά μου», την ίδια, δηλαδή, σκηνηκή δημιουργία που παίζει τώρα ό 'Αλεξανδράκης, με την Άννα Πατατζή και τό Δημό Σταρενί, στο θέατρο «Κοτοπούλη». Στην πρώτη αθηναϊκή διδασκαλία του δυνατού αυτού έργου, τό ρόλο τής μητέρας υπέδυσθ ή Βάσω Μεταξά και ό Λυκούργος Καλλέργης απέδωσε τον κύριο ανδρικό ρόλο. Ο 'Αρθουρ Μύλλερ έγραψε αυτό τό έργο στα 1947.

Τὰ πρώτα του έργα

Ας δούμε, όμως, πώς άρχισε νά γράφη θέατρο ό εξαιρετός αυτός 'Αμερικανός θεατρικός συγγραφέας. Θά πρέπει πρώτα-πρώτα νά θυμύ-

σουμε ότι ό Μύλλερ γεννήθηκε στην Νέα 'Υόρκη στὰ 1916. Τὰ παιδικά του χρόνια τὰ πέρασε στις γειτονιές του Μπρούκλιν, όπου και έτελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές. 'Υστερα από τό γυμνάσιο έπήγε στο πανεπιστήμιο του Μίτσιγκαν, ενώ παράλληλα ή διδακτική τόν υποχρέωσε επί 2½ χρόνια να εργάζεται σε μία αποθήκη μεταχειρισμένων ανταλλακτικών αυτοκινήτων, βοηθώντας τον λογιστή της. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του στο πανεπιστήμιο του Μίτσιγκαν ό καθηγητής του Κένεθ Ρόου (συγγραφέας του βιβλίου «Γράφτε αυτό τό θεατρικό έργο») του ένεψύχησε για πρώτη φορά την άγάπη για την σκηνη και τη διάθεση νά γράφη για τό θέατρο. Ήταν, όμως, τέττα ή έπίδοσή του και σιγά-σιγά απέκτησε τόν ένδιαφέρον, ώστε δυο κατά σειράν χρόνια ό 'Αρθουρ Μύλλερ έπηρε τό θεατρικό βραβείο του πανεπιστημίου. 'Ετσι, όταν απέφοίτησε, στὰ 1938, μαζί με τὰ άλλα του πνευματικά έφόδια, απέκόμισε την άφύπνιση του θεατρικού του ταλέντου και άρχισε πια νά γράφη για τό θέατρο επαγγελματικά. Στην άρχή περιοριζέτο σε μικρά έργακια για τό

ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ φωτογραφία του 'Αρθουρ Μύλλερ, του διασημού 'Αμερικανού θεατρικού συγγραφέως που με τὰ μονόπρακτά του «Ψηλά απ' τη γέφυρα» και «Από Δευτέρα σε Δευτέρα» αρχίζει την άλλη εβδομάδα τό θέατρο του Κάρλου Κουν.

ραδιόφωνο. Ήλθε κατόπιν ό πόλεμος. Ένα παλιό τραύμα που είχε, όταν σαν έφηβος έπαιζε φουτμπώλ, έγινε αίτια νά απαλλαγή από την ενεργό στρατιωτική υπηρεσία και έζησε τη ζωή των μεταποσθεν. Η παρακολούθηση της κερδοσκοπικής διαθέσεως ώρισμένων κύκλων των μετόπισθεν έγινε άφορμή νά αναπηδήση, εις τὰ 1947, ή πρώτη του αξιόλογη σκηνηκή δημιουργία. Πρόκειται πάλι για τό «Ήταν όλοι τους παιδιά μου», που ανέθηκε τότε στο Μπροντγουάη και που κριτική και κοινόν τό υπεδέχθησαν με άνυπόκριτο ένθουσιασμό. 'Απετέλεσε μία θεατρική έπιτυχία την όποια επέσπευε τό βραβείο των θεατρικών κριτικών της Νέας 'Υόρκης, μία έπιτυχία που άφησε έποχή.

«Ο θάνατος του έμποράκου»

Η πρώτη έκείνη έπιτυχία άνοιξε στον 'Αρθουρ Μύλλερ τό δρόμο προς την όριστική καθιέρωση, ή όποια ήλθε εις τὰ 1949 με τον «Θάνατο του έμποράκου», πολύ γνωστόν επίσης στο κοινό μας, πάλι από τον Κάρλο Κουν. Όταν τό έργο πρωτοπαίχθηκε στο Μπροντγουάη, δυο χρόνια ύστερα από την πρώτη εμφάνισή του εξαιρετού δραματούργου, τό έργο σκηνοθετήθηκε από τον 'Ηλία Καζάν. Σύσσωμοι οι κριτικοί τού άφείρωναν τὰ θερμότερα εγκώμια και έγραφαν έπαινετικά και για τον τρόπο τής παρουσιάσεως και τής έρμηνείας του. Από έκείνη τη στιγμή, ό 'Αρθουρ Μύλλερ δεν ήταν άπλως ένας έπιτυχημένος συγγραφέας, αλλά ανεγνωρίσθη σαν ένας και από τους καλύτερους δραματούργους του Ν. Κόσμου. Η ύποδοχή του «Έμποράκου» και οι ύμνοι των ειδικών συμπληρώθηκαν και έσπεραγίσθησαν σε λίγο με την άπνομη, εις τον δημιουργόν του, και τού γνωστότατου βραβείου Πούλιτζερ.

«Οι μάγισσες του Σάλεμ»

Πέρασαν ακόμη δυο χρόνια. Ο 'Αρθουρ Μύλλερ, που τὰ έργα του δεν περιορίζοντο πλέον εις παραστάσεις μονάχα στον Νέο Κόσμο, αλλά άρχισαν να κατακτούν και τις ευρωπαϊκές σκηνές, προσέθεσε στο ενεργητικόν του τις «Μάγισσες του Σάλεμ». Τις είδαμε κι αυτές στην αθηναϊκή σκηνη. Τις ανέβασε, πριν από δυο χρόνια, με τον τίτλο «Δοκιμασία» τό «Εθνικό Θέατρο», με τον Γιώργιο Παπα, την Ρίτα Μυράτ, καθώς επίσης και με τον Γιώργιο Γιανν, που έγνώρισε μία ιδιαίτερη έπιτυχία σ' αυτό τό έργο. Στην ίδια παράσταση ήταν και ή 'Αντιγόνη Βαλάκου, καθώς και ή Τζένη Καρέζη, και γενικά ένα έπιτελούν έρμηνείας που έκανε πολύ έντύπωση, όπως ιδιαίτερη αίσθησή έκανε τό έργο, τόσο για τό καυστικό του περιεχόμενο, όσο και

για τη θεατρική του μορφή, όταν πρωτανέθηκε, στὰ 1951, στην 'Αμερική.

Τὰ νέα μονόπρακτα

Τὰ δυο μονόπρακτα που θα ίδούμε τώρα — συγκεκριμένα στις 11 'Οκτωβρίου, στην αίθουσα κάτω απ' τον «Ορφέα» — είδαν για πρώτη φορά τὰ φώτα της ράμπας στο Μπροντγουάη θήατρο, εις τὰ 1955. Τό πρώτο απ' αυτά τὰ μονόπρακτα έχει τον τίτλο «Ψηλά απ' τη γέφυρα» και τό άλλο λέγεται «Από Δευτέρα σε Δευτέρα», αλλά όπως και εις την Νέα 'Υόρκη, έτσι και εδώ θα παιχθούν και τὰ δυο με τον τίτλο του πρώτου. Οι έννες κριτικές μιλούν και για τὰ μονόπρακτα αυτά με άνυπόκριτο ένθουσιασμό. Είπαν ότι τα στοιχειά που είχε άγγίξει ό Μύλλερ, ή τόν «Θάνατο του έμποράκου», ή τής διείσδυσης ως την τραγική ύψη ζωής, στο «Ψηλά απ' τη γέφυρα» παρέχεται πιο όλοκληρη άκοψη, πιο δαθεία και γι' αυτό ή τελευταία του αυτή δημιουργία θεωρείται σαν τό πιο ώριμο και τό πιο θαυμάσιο από τὰ έργα του. Στο δεύτερο μάλιστα από τὰ μονόπρακτά του, που θα μὰς παρουσιάση ό Κάρλος Κουν, ή δράση έκτυλίσσεται σε μία άποθήκη ανταλλακτικών, κάτι που θυμίζει ένα κομμάτι απ' τη ζωή του συγγραφέως, που καθώς είναι γνωστό σήμερα είναι και ό σύζυγος τής διασημής στάρ του κινηματογράφου Μαίριλιν Μονρόε. Καθώς είπα ήδη, ό δημιουργός του «Από Δευτέρα σε Δευτέρα», όταν φοιτούσε στο πανεπιστήμιο του Μίτσιγκαν, είχε δουλέψει επί 2½ χρόνια σαν γραμματικός σε μία άποθήκη. 'Υπάρχει κατόπιν μέσα στο έργο ό Νεαρός Μπέοτ, ό όποιος μαζεύει τὰ λεπτά του για νά σπουδάσει και που είναι πρόδηλο ότι αποτελεί κάτι σαν ένα είδος αυτοπροσωπογραφίας του Μύλλερ. Οι κριτικοί είπαν μάλιστα ότι αυτή ή προσωπική άνάμνηση απ' τὰ νειάτα του εη γέννηση του μονόπρακτου από μία κατάσταση νοσταλγίας, έξηγεί την τόσο ζωντανή απλή ποίηση σ' αυτό τό μονόπρακτο, μία ποίηση που χωρίς κανείς νά μαντεύη πώς και γιατί, φθάνει στο θεατή σαν κάτι πέρα από τὰ φαινόμενα και από τό λόγο, σαν ένα είδος μουσικής. Τό «Ψηλά απ' τη γέφυρα» πάλι ζωντανεύει σε δραματική ποίηση όλος ό φτωχικός κόσμος, ό νοσταλγικά διατηρημένος εις την ψυχήν του Μύλλερ, από τὰ νεανικά του χρόνια και τη ζωή του στο Μπρούκλιν και μορφοποιημένος πια σε ιδέας. Και τὰ δυο, δηλαδή, μονόπρακτα έχουν έντονη τη σφραγίδα του δραματικού και ποιητικού ταλέντου του συγγραφέως του «Έμποράκου» και δεν ύποκείται άμφισβησία ότι ό Κάρλος Κουν, με την παρουσίασή τους, θα δάση μία ακόμη καλλιτεχνική προσφορά ποιότητας στους 'Αθηναίους θεατρόφιλους.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ετοιμάζεται πυρετωδώς διά νά εγκαινιάση την άλλη εβδομάδα την χειμερινή σαιζόν με τον «Κυβελίνον» του Σαίξπηρ. Εις τό έργο μετέχουν τὰ κυριώτερα ανδρικά στελέχη της κρατικής σκηνής και πρωταγωνιστεί από κυναίκεας πλευράς ή Βάσω Μανολίδου. Εις την φωτογραφία μας που έλήφθη κατά τό διάλειμμα μιάς δοκιμής της Σαίξπηρικής σκηνηκής δημιουργίας εικονίζεται άκριβώς ή έκλεκτή πρωταγωνίστρια και μαζί οι κυριώτεροι των έπιλέκτων πρωταγωνιστών του επίσημου θεατρικού οργανισμού, που θα εμφανισθούν εις τον «Κυβελίνον». Συγκεκριμένα (άνω) ό Γιώργος Γληνός και ό Γιώργος Παππάς και κάτω ό Θόδωρος Κωτσόπουλος και μαζί ό 'Αλέξης Σολομός, που είναι ό σκηνοθέτης του έφετεινού διαρκηρίου έργου του Βασιλικού Θέατρου

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΔΩΔΕΚΑ είναι τὰ 'Αθηναϊκά θέατρα που θα λειτουργήσουν τον χειμώνα και ένα τό Δημοτικό Πειραιώς 13. Θα στεγάσουν όμως τὰ 13 αυτά θέατρα 14 θιάσους διότι—ως γνωστόν—τό «Ακροπόλ» θα παρουσιάση δυο συγχρόνως συγκροτήματα, ένα πρόζας και ένα μουσικό. Οι 14 αυτοί θιάσοι θα παίξουν 10 νέα έργα. Τρεις θα συνεχίσουν έπιτυχίες τους του κολοκαιριού και ένας (ό Φωτοπούλος) περισινή. Από τὰ 10 νέα έργα δυο (οι «Σκηνές του δόρυμου» και ό «Ηλίθιος») έχουν ξαναπαίχθ. Τό ένα πριν από 20 χρόνια και τό άλλο πριν από 11. Και δυο θα είναι μουσικά έργα. Έξ άλλου απ' τὰ 14 προγράμματα τὰ 6 θα είναι ελληνικά (4 πρωτότυπα και δυο διασκευές). Τέλος, άνάμεσα στα 6 νέα έργα πρόζας που θα εμφανίσουν οι χειμερινοί θιάσοι τὰ 3 θα είναι 'Αμερικανικές σκηνηκές δημιουργίες. Αυτά στατιστικώς. Ποιοτικώς, θα τὰ πούμε εν καιρώ.

ΜΕΤΑ τό ειδύλλιον του 'Αλέκου 'Αλεξανδράκη με την 'Αλίκη Γεωργούλη που πρόκειται προσεχώς νά έσπεραγισθή με γάμο των δυο συμπαθών καλλιτεχνών τὰ παρασκήνια ψιθυρίζουν έπιμένως τις τελευταίες ημέρες ότι δεν θ' άργήση ή άναγγελία και άλλου καλλιτεχνικού γάμου. Αυτή την φορά

—λέν: οι άπλως όμως άνεπίσημοι φίλοι— πρόκειται περί μιάς γνωστότατης πρωταγωνίστριας της πρόζας μ' έναν επίσης γνωστόν σκηνοθέτη.

Η ΓΡΙΠΠΗ επανέφειν εις τὰ 'Αθηναϊκά θέατρα συνήθειες σχεδόν λησμονημένες: Ν' άκούγεται εις έργα που έχουν παιχθή 100 και 200 φορές ό υποβολεύς και νά εμφανίζεται ήθοποιος εις έργα πρόζας κάνοντας δυο και τρεις ρόλους. Διότι ή δυσάρεστη ασιστική έπ'σκέπρινα συνέειν νά ριξη ελληνικά στα κρεβάτια 3 και 4 ήθοποιός και νά παριστάνει άνάγκη νά αναληρωθούν έκ των ένόντων την τελευταία στιγμή. Και φυσικά ούτε έπαρκείς άναπληρωταί υπάρχουν απομεινόντες εις έξέδρασι, πολύ δε περισσοτέροι νείν έρμηνεύει τόν ρόλον των ήθοποιών έχον άνάγκη ν' άκούν — και νά... καλοκούνε — από υποβόλειο. Εις ώρισμένα πάλι θιάσους του χειμώνα άρχισαν να λαμβάνονται προληπτικά μέτρα πριν ακόμη εγκαινιάσθ ή σαιζόν. 'Ορισμένοι, δηλαδή, ρόλοι δίδονται εις δυο συγχρόνως ήθοποιούς και υπάρχουν φυσικά μερικοί από τους νώτερος καλλιτέχνες που θα ήθελαν πολύ ή γρήπτη νά τούς... δώση την ευκαιρία ν' άντικαταστήσουν παλα στέρους

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

Η ΑΛΙΚΗ, κύριε Δημήτριο Πεζόπουλε, (Θεσσαλονίκη) είναι κόρη τής μεγάλης πρωταγωνίστριας Κας Κυβέλης και τού γνωστού θεατρικού έπιχειρηματίου κ. Κώστα Θεοδωρίδη. Ναι, ήταν παντρεμένη με τον Κώστα Μουσούρη αλλά πήρε διαζύγιο και έχει συνάψει δεύτερο γάμο με τον θεατρικό συγγραφέα και γνωστό εύθυμογράφο Πάλλ Νόρ. Ζούσαν επί χρόνια στο Χόλλυγουντ και έμεναν κατόπιν στην Νέα 'Υόρκη. Τώρα ήλθαν για μόνιμη εγκατάσταση στην 'Αθήνα.

Η ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ, κυρία 'Αντωνία Κεφαλά, Πειραιεύς, δεν θα εμφανισθή έφέτος στο Δημοτικό θέατρο τής παλαιώσας. Τό Δημοτικό Παιραϊας έχει παραχωρήση στο Δημήτρη Ροντήρη ό όποιος θ' άρχισή τις παραστάσεις τού θιάσου του στα μέσα Νοεμβρίου. Λένε ότι ή έναρση θα γίνει με την «Δωδεκάτη νύχτα» του Σαίξπηρ, αλλά τίποτε άπολύτως θετικό δεν έχει ως την ώρα ανακοινωθή. Ο κ. Ροντήρης είναι από τους ανθρώπους που θέατρον που δεν κοινολογεί άμέσως τις άποφάσεις του και έτσι πριν προδή σε θετική ανακοίνωση του ρεπερτορίου του θα δισά αναφέρονται δεν μπορεί νά θεωρηθή ότι αποτελούν κάτι τό βέβαιον. Όσον άφορά τό 'Εθνικό Μελόδραμα ό πεφάσις νά υπη παίξη στον Πειραιά για ν' αφιερώση στην προετοιμασία τού ρεπερτορίου που θα εμφάνισή στα καινούργια «Ολύμπια». 'Ετοιμάζεται «'Αντα», ετοιμάζεται «Φούστ» ετοιμάζεται «Τροβαδούρος», γίνεται λόγος για «Λόγχοινα», αλλά κανείς δεν έρει τι ακριβώς πρόκειται ν' ανέβη, τότε θ' ανέβη και πώς θ' ανέβη...

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, κυρία 'Αγγελική Κολιάτσου, όδός Βασιλίσσης Σοφίας, ('Αθήναι) που άκόβτε στο Ραδιόφωνο και μεταδίδει πληροφορίες από την Γενική Συνέλευση των 'Ηνωμένων 'Εθνών, είναι ό ίδιος με τον γνωστόν θεατρικό συγγραφέα, σεναρίστα και σκηνοθέτη του 'Ελληνικού Κινηματογράφου. Μένοντας από έτών στην Νέα 'Υόρκη άνήκει στο προσωπικό του Ο.Η.Ε. και κάνει την έκπομπή των 'Ηνωμένων 'Εθνών. Ήταν εδώ για αρκετούς μήνες και έγιναι σε φίλμ τό θεατρικό έργο «Ο Φανούρης και τό σάι τους» των κ. κ. Σακελλαρίου και Γιαννακοπούλου, που ανέβασε πέρυσν ό Μιμης Φωτοπούλος. Μάλιστα έχει την προοπτική τή Χριστούγεννα νά εκαναγύρση στην 'Ελλάδα — είναι έλλαχστε εδώ ή γυναίκα του και τὰ παιδιά του — και πρόκειται διαν έλθη νά κάνει μία καινούργια ταξία αυτή τη φορά σε δικό του σεναριο.

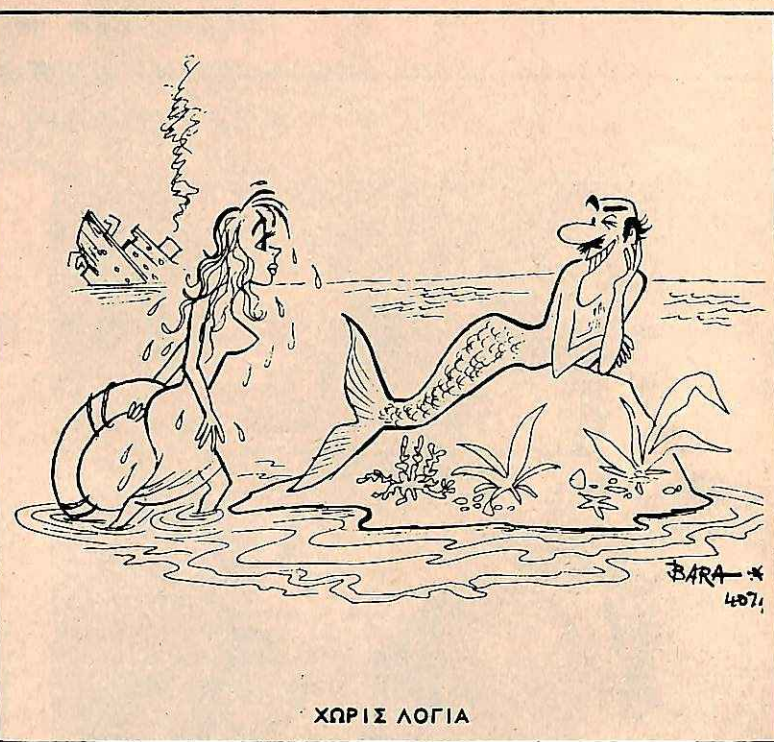
Η ΕΛΕΝ ΤΣΟΥΚΑΛΑ, κύριε 'Αντώνι Ρεδιάδη, Πάτραι, δεν είναι 'Ελληνίδα παρά τό 'Ελληνικό της θύοια. Η πρώτη χορεύτρια τής 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής είναι Γερμανίδα. Διατηρεί σήμερα σαν καλλιτεχνικό θύοια τό έπίθετο του πρώτου της σύζυγου του τέονόρου Τσουκαλά που έλάγεται τώρα σαν σκηνοθέτης στη Γερμανία. Σήμερα ή 'Ελεν Τσουκαλά είναι σύζυγος του αρχιμουσικού τής 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής Βάλτερ Πρέφερ.

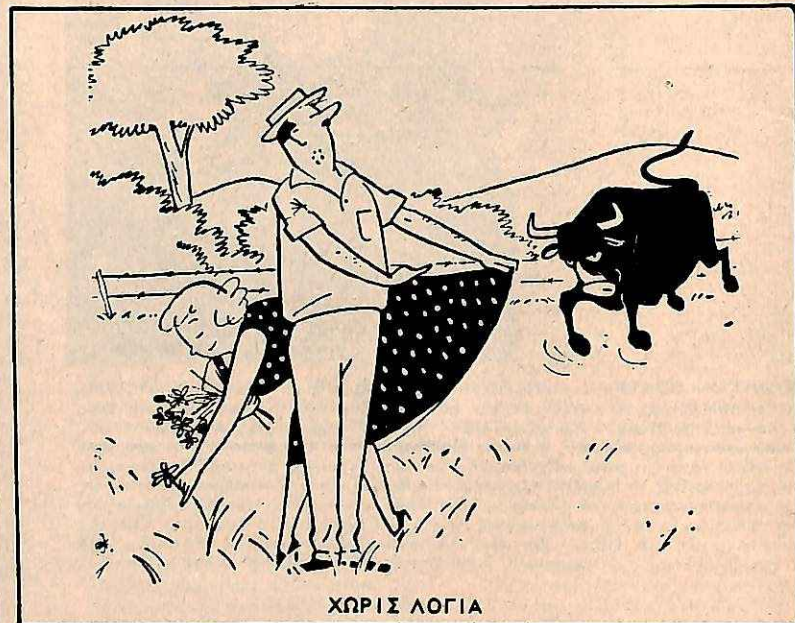
ΧΙΟΥΜΟΡ

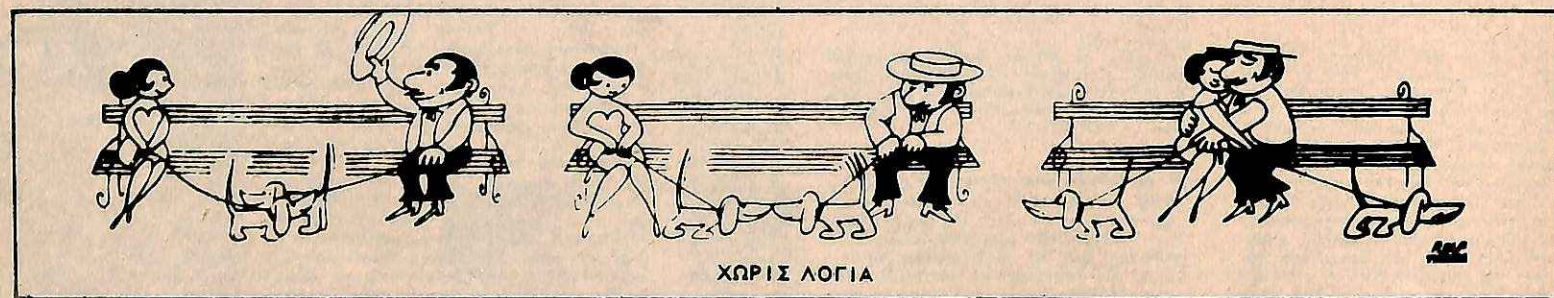
—Αυτή η λογοκρισία όλα μὰς τὰ σδῆνει.

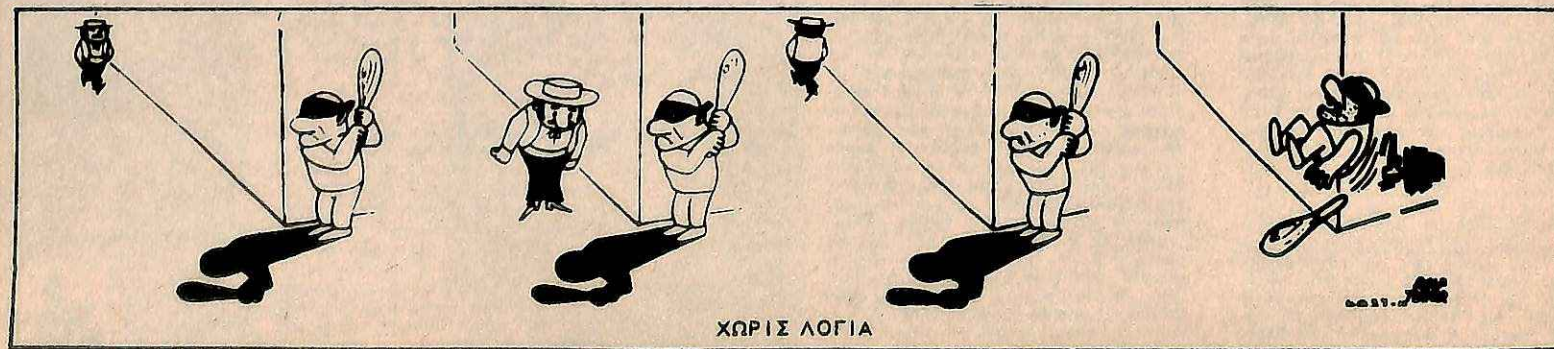
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά ακρίδων, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΙΣΤΙΚΙΚΟΙ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Για τὰ σκουλήκια φρούτων και τις κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου και της ψείρας.
ΔΕΝΑΡΟΣΑΛ (Θερινός πολτός): Για την καταπολέμηση εντόμων (ψώρες κ.λ.π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΑΡΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση της ψώρας και των καμψών, νυμφών και εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση πολλών ασθενειών δωροφόρων δένδρων και λαχανικών.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη ύδατοαιωρούμενη): Για ραντίσματα. Καταπολεμά όλα τὰ έντομα και σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΛΟΞΙΜΟΝ: Για την καταπολέμηση της ψείρας των σιτηρών και των αποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Για την καταπολέμηση των εντόμων.
ΘΕΙΙΚΟΣ ΣΙΑΗΡΟΣ: Έναντίον της χλωρώσεως της άμπέλου και ως αντιπαρασιτικό.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β.: Για την καταπολέμηση της Βούλας, του Ψιδίου και του Τετρανύχου της μηλιάς και της άχλαδιάς, του Περονόσπορου, Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας, του πεπονιού.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι και χαλκό για την καταπολέμηση του Ψιδίου (λάβα) και του περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ: Για την καταπολέμηση των Ψιδίων, της άμπέλου, των δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολεμά τὰ έντομα που προσβάλλουν τὰ δωροφόρα δένδρα, τὰ λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Για την καταπολέμηση των εντόμων του έδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Για την καταπολέμηση της μελίγκρας των μπιστανικών, άγγουριών κ. ά.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Για την καταπολέμηση μελιγκρών, ψύλλων και μικρών καμψών.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔΒ: Για την καταπολέμηση των νηματόδων σκουληκιών.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τις μελίγκρες, τις κάμπιες, τὰ διάφορα άκάρια κ.λ.π.
ΟΣΑΛ-D. D. T.: Χρησιμοποιείται έναντίον των εντόμων των σιτιών.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της άχλαδιάς και του περονόσπορου της άμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β.: Για την καταπολέμηση του Περονόσπορου, της Άνδρακνώσεως κ.λ.π. της άμπέλου, της ντομάτας και της πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου όλων των φυτών.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του πρασάγγουρα και άλλων σκουληκιών του έδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ 40: Για την καταπολέμηση όλων των ασθενειών που καταπολεμούνται με θειάφι π.χ. τὸ Ψίδιο.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ

Μη κοιταζάτε μαζί σας χρήματα!

— Κάμετε σὲ ὅποια-
δήποτε Τράπεζα καὶ
γιά τὸ μικρότερο πο-
σὸν ποὺ διαθέτετε μία
«ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΟΨΕΩΣ»
ποὺ εἶναι καὶ τοκοφό-
ρος.

— Θὰ σᾶς ἐφοδιά-
σουν ἀμέσως μὲ ἓνα
ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ.

— Κόβετε ΜΙΑ ΕΠΙ-
ΤΑΓΗ γιά τὸ ποσὸν
ποὺ θέλετε νὰ πληρώ-
σετε καὶ ἐξοφλεῖτε τὴν
ὀποχρέωσίν σας.

— Διευκολύνεσθε ἀ-
πολύτως στὶς συναλ-
λαγές σας καὶ στὶς πιὸ
μικρές καὶ γιά τὰ πιὸ
μικρότερα ποσά.

— Ἐπὶ πλέον ἐνισχύ-
ετε τὴν πίστιν σας, ἡ
ὁποία μὲ τὴν διαρκή
κίνησιν τοῦ λογαρια-
σμοῦ σας, σᾶς συνδέει
μὲ τὴν Τράπεζάν σας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΙΣ ΟΨΕΩΣ